

Uppsala Kulturpotentialanalys

Medverkande Uppsala kommun

Projektgrupp

Patric Kiraly (uppdragsansvarig)

Ida Wezelius

Arbetsgrupp

Ebba Hultsjö

Helena Nordström-Källström

Ida Wiking

Jonas Ekebacke

Nora Kvassman

Per Lundqvist

Pia Sörås Staflin

Rafael Mynck

Rikard Lekande

Örjan Trapp

Henrik Lillsjö (Uppsala Konsert & Kongress)

Johannes Ehnsmyr (Region Uppsala)

Medverkande Spacescape

Konsultgrupp

Joel Hernbäck (uppdragsansvarig)

Kristina Damperud

Innehåll

Förord	04	3. Analys av tillgång till kulturplatser	27	5. Slutsatser och rekommendationer	70
Sammanfattning	05	Analysmodell	28	Övergripande slutsatser	71
1. Inledning	08	Kulturlokaler och mötesplatser	29	Strategier för datadriven kulturplanering	74
Bakgrund och syfte	09	Kulturutbildning	36	Källförteckning	78
Kulturdriven stadsutveckling	10	Produktionsplatser för konst och kultur	42	Bilagor	80
Metod	12	Summering och slutsatser	46	Bilaga 1: Definitioner av kulturplatser	81
2. Kartläggning av kulturell infrastruktur	14	4. Kulturtillgång och jämlika livsvillkor	54	Bilaga 2: Kategorisering av kulturplatser för barn, unga och unga vuxna	85
Att sätta kultur på kartan	15	Analysmodell	55	Bilaga 3: Kategorisering av kulturplatser med låga trösklar	87
Kulturlokaler och mötesplatser	17	Kulturtillgång för barn, unga och unga vuxna	56		
Kulturutbildning	20	Kulturtillgång och socioekonomiska skillnader	61		
Produktionsplatser för konst och kultur	23	Kulturtillgång och låga trösklar	65		
Summering och slutsatser	26	Summering och slutsatser	68		

Förord

Uppsala växer och förändras. Med det följer stora möjligheter, men också behovet av att kontinuerligt utveckla vår förståelse för vad som skapar en attraktiv, kreativ och levande stad och kommun. Kulturens platser, verksamheter och aktörer är en viktig del av den utvecklingen. När staden växer behöver också kulturens ekosystem ges förutsättningar att utvecklas – från de små, lokala och ibland tillfälliga initiativen till de större institutionerna, mötesplatserna och långsiktiga satsningarna.

Dessa frågor blev särskilt tydliga under Uppsalas arbete med kandidaturen till Europeisk kulturhuvudstad 2029. En viktig erfarenhet från den processen var betydelsen av att tänka både stort och smått, centralt och decentraliserat. En attraktiv och kulturellt levande kommun skapas inte på en enskild plats eller genom en enskild verksamhet. Den växer fram genom många olika miljöer, människor, initiativ och sammanhang – i stadens centrum, i stadsdelarna och på landsbygden.

För att kunna fatta kloka beslut om framtiden behöver vi samtidigt veta mer om nuläget. Var finns kulturens platser och verksamheter i dag? Vilka har tillgång till dem? Var finns styrkor, möjligheter och möjliga brister? Och hur kan denna kunskap bli en naturlig del av kommunens planering och utveckling?

Kulturpotentialanalysen är ett steg i det arbetet. Ambitionen är inte att ge alla svar, utan att skapa ett bättre och mer gemensamt kunskapsunderlag för fortsatta samtal, prioriteringar och beslut. Ett aktuellt dataunderlag och geografiska analyser ger oss nya möjligheter att se samband, följa utvecklingen över tid och föra samman perspektiv som tidigare inte alltid mötts.

Därför har också arbetet med analysen involverat olika kompetenser och perspektiv. Kulturutveckling är inte en fråga för kultursektorn ensam. Den behöver utvecklas i nära samspel mellan kultur, samhällsplanering och stadsutveckling, men också tillsammans med näringsliv, akademi och civilsamhälle.

Jag ser därför denna analys framför allt som en början. Ett sätt att ställa bättre frågor och skapa en gemensam grund för nästa steg. När Uppsala fortsätter att växa behöver vi fortsätta undersöka hur vi tillsammans skapar de miljöer och platser vi önskar – där människor kan mötas, delta, skapa och uppleva, och där kultur och kreativitet får bidra till en attraktiv och värdeskapande kommun.

Patric Kiraly

Kultur-, idrotts- och fritidsförvaltningen,
Uppsala kommun

Sammanfattning

Bakgrund och syfte

Uppsala kommun har en ambition att ge kulturen en tydligare roll i samhällsutvecklingen. För att kulturens behov och potential ska kunna beaktas i översiktsplanering, stadsutveckling, lokalförsörjning och platsutveckling behövs kunskapsunderlag som visar var den kulturella infrastrukturen finns, hur den kan nås och hur tillgången varierar mellan olika delar av kommunen.

Denna kulturpotentialanalys kartlägger och analyserar den del av den kulturella infrastrukturen som kan beskrivas geografiskt. Med kulturell infrastruktur avses här de platser och lokaler som skapar fysiska förutsättningar för att människor ska kunna uppleva, delta i och utöva kultur. Analysen omfattar tre huvudteman: kulturlokaler och mötesplatser, kulturutbildning samt produktionsplatser för konst och kultur.

Tillgången har analyserats utifrån två kompletterande mått: antal kulturplatser per 10 000 invånare inom gångavstånd och variation i utbudet inom samma avstånd. Tillsammans visar måtten både var kulturutbudet är omfattande i relation till befolkningen och var invånarna har tillgång till flera olika typer av kulturplatser.

Resultat

Kulturutbudets geografiska fördelning

Rapporten visar att kulturutbudet är tydligt koncentrerat till Uppsala tätort och särskilt till stadens centrala delar. Här finns både flest kulturplatser och

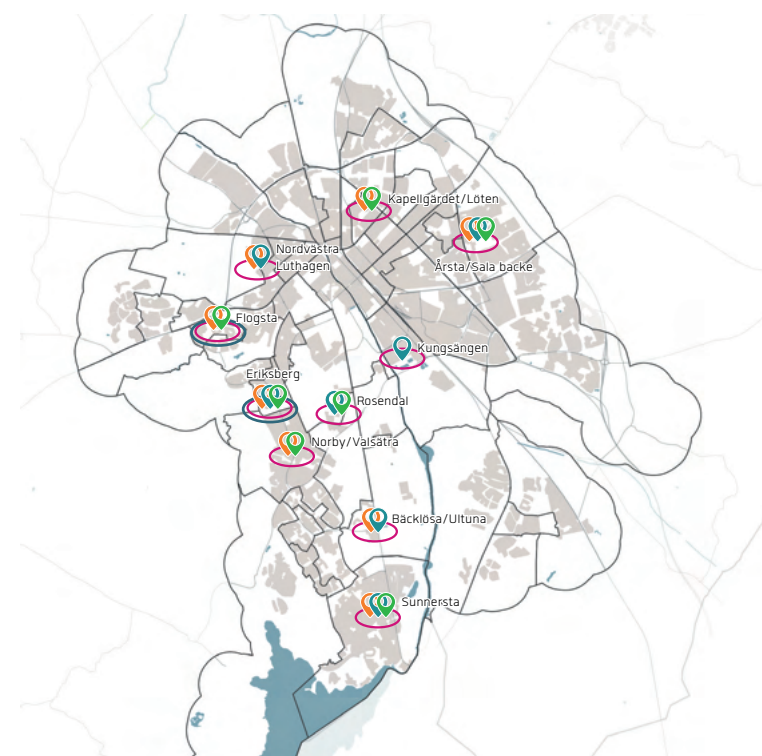
störst variation i utbudet. Även Gottsunda framträder som ett tydligt lokalt kluster, med god tillgång och stor variation i kulturutbudet.

Samtidigt finns flera tätbefolkade eller bostadsdominerade delar av Uppsala tätort där tillgången är mer begränsad i relation till befolkningen, eller där utbudet är smalt och saknar vissa funktioner. Det gäller bland annat delar av Flogsta, Eriksberg, Norby-Valsätra, Sunnersta, Bäcklösa/Ultuna, Rosendal, Kungsängen, Årsta/Sala backe, Kapellgårdet/Löten och Nordvästra Luthagen.

Analysen visar därmed att behoven ser olika ut i olika områden. I vissa områden handlar det om ett svagt lokalt grundutbud. I andra finns kulturplatser inom gångavstånd, men utbudet är begränsat till få typer av lokaler eller verksamheter. Det innebär att åtgärder behöver utgå från vilken typ av brist som finns, områdets funktion och förutsättningar samt vilka grupper som berörs.

Skillnader mellan områden och grupper

Kulturtillgången följer inte ett entydigt socioekonomiskt mönster. Analysen visar inte att områden med socioekonomiska utmaningar generellt har sämre kulturtillgång än andra områden. Delar av Gottsunda har tvärtom både god tillgång och stor variation i kulturutbudet. Det kan delvis hänga samman med riktade satsningar i området, men också med områdets rumsliga struktur, där ett relativt tydligt centrum och en tätare bebyggelsestruktur gör att kulturplatser kan nås av många invånare inom gångavstånd.

- Behov av kulturlokaler och mötesplatser
- Behov av kulturutbildning
- Behov av Produktionsplatser för konst och kultur
- Behov av kulturplatser för barn och unga
- Behov av kulturplatser med låga trösklar

Synteskartan visar områden i Uppsala tätort där analyserna pekar på svagare tillgång till kulturplatser inom ett eller flera teman, samt där dessa brister sammanfaller med särskilda jämlikhetsperspektiv, såsom tillgång för barn och unga eller behov av kulturplatser med låga trösklar.

Samtidigt finns andra områden med socioekonomiska utmaningar där kulturtillgången är svagare ur flera perspektiv. Framför allt Västra Flogsta och Östra Eriksberg framträder med tydligare brister. Här blir tillgången till öppna och lättillgängliga kulturplatser särskilt viktig. Analysen av kulturplatser med låga trösklar visar att Västra Flogsta helt saknar sådana platser inom gångavstånd och att även Östra Eriksberg har svag tillgång.

Barns tillgång till kultur behöver också uppmärksammas särskilt. Barn har kortare räckvidd än äldre grupper, och det är färre typer av kulturplatser som i första hand riktar sig till eller bedöms vara relevanta för barn. Därför är barns kulturtillgång särskilt känslig för brister i närområdet. Svagare tillgång för barn framträder i flera bostadsdominerade delar av tätorten, och i flera av dessa områden bor också många barn.

För unga är tillgången mer jämnt fördelad, eftersom fler typer av kulturplatser ingår i analysen och gångavståndet är längre. Samtidigt återkommer flera områden med svagare tillgång även för denna grupp. För unga vuxna är tillgången mer spridd, men resultaten bör tolkas mot bakgrund av att gruppen är bred och att studenter utgör en viktig del av målgruppen i Uppsala.

Synteskartan visar områden i Uppsala tätort där analyserna pekar på svagare tillgång till kulturplatser inom ett eller flera teman, samt där dessa brister sammanfaller med särskilda jämlikhetsperspektiv, såsom tillgång för barn och unga eller behov av kulturplatser med låga trösklar.

Prioriterade tätorter och kulturfunktioners olika roller

I de prioriterade tätorterna finns generellt god tillgång till kulturplatser i relation till antalet invånare. Detta beror delvis på att befolkningsunderlaget är mindre, vilket gör att även ett fåtal kulturplatser kan ge höga värden per capita. I faktisk omfattning är utbudet däremot ofta litet och domineras av några få typer av lokaler och verksamheter, såsom bibliotek, bygdegårdar och kulturskoleverksamhet.

Flera av de mindre tätorterna har lika god eller bättre tillgång än de större tätorterna i relation till befolkningen. I Storvreta, Jälla och Björklinge är både tillgången i relation till befolkningen och variationen lägre än i flera av de mindre tätorterna. Det är särskilt relevant eftersom en svagare tillgång i större tätorter berör fler invånare.

Rapporten visar också att olika delar av den kulturella infrastrukturen har olika geografisk spridning. Kulturlokaler och mötesplatser finns mer spridd, medan kulturutbildning i de prioriterade tätorterna i huvudsak består av kulturskoleverksamhet. Produktionsplatser för konst och kultur är mer koncentrerade till vissa miljöer i Uppsala tätort och saknas i de prioriterade tätorterna enligt kartläggningens avgränsning.

Det innebär att resultaten behöver tolkas med hänsyn till vilken typ av kulturfunktion det handlar om och vilken geografisk roll funktionen kan ha. Alla brister behöver inte mötas med samma typ av åtgärd. I vissa fall kan det handla om behov av lokala basfunktioner, i andra om bättre tillgänglighet till

befintliga noder, samnyttjande av lokaler eller återkommande programverksamhet.

Slutsatser och rekommendationer

Kultur i tidiga skeden av planeringen

Sammantaget pekar analysen på att kultur behöver hanteras mer aktivt i tidiga skeden av samhällsplaneringen. Det gäller särskilt i nya och växande stadsdelar, där den lokala kulturtillgången i vissa avseenden är svag eller där särskilda funktioner saknas. Rosendal, Östra Sala backe, Bäcklösa och Kungsängen är exempel på stadsutvecklingsområden där kulturens lokaler, funktioner och målgrupper behöver beaktas tydligare i fortsatt planering.

Rapporten rekommenderar att Uppsala kommun använder kulturpotentialanalysen som ett kunskapsunderlag i tidiga skeden av planering och lokalförsörjning. Underlaget kan ge stöd för att bedöma var kulturfunktioner bör stärkas, vilka grupper som berörs och vilka typer av lokaler, funktioner eller verksamheter som kan få störst betydelse på respektive plats. I områden där analysen visar på tydliga och återkommande behov kan det också finnas skäl att fördjupa kunskapen om vilken typ av åtgärd som bäst svarar mot de lokala förutsättningarna.

Kulturdata, indikatorer och fortsatt kunskapsutveckling

För att resultaten ska kunna användas långsiktigt behöver kulturdata förvaltas, uppdateras och vidareutvecklas. En gemensam datastruktur med tydliga definitioner, attribut och ansvarsfördelning kan

göra kulturdata till ett återkommande planeringsunderlag för kulturplanering, översiktsplanering, lokalförsörjning, stadsdelsutveckling och uppföljning.

Rapporten föreslår också att kommunen prövar indikatorer för kulturtillgång, exempelvis andel invånare som saknar kulturplatser inom gångavstånd, andel barn som saknar relevanta kulturplatser nära bostaden och andel invånare i områden med socioekonomiska utmaningar som saknar kulturplatser med låga trösklar.

Kulturpotentialanalysen bör samtidigt ses som ett första steg. Den visar geografisk närhet till kulturplatser, men inte verksamheternas kapacitet, kvalitet, öppettider, kostnader, faktiska användning eller deltagande. Därför finns behov av fortsatt kunskapsutveckling, bland annat om framtida kulturbehov, delaktighet i föreningsliv och lokalt kulturliv, förutsättningar för kulturella och kreativa branscher, kommunövergripande mötesplatser samt kulturens ekonomiska och platsutvecklande värden.

1. Inledning

Bakgrund och syfte

Bakgrund

Uppsala kommun har en tydlig ambition att ge kulturen en starkare roll i samhällsutvecklingen. I det kulturpolitiska programmet betonas både kulturens egenvärde och dess betydelse i ett hållbart samhälle. I den tillhörande handlingsplanen beskrivs kulturplanering som ett område där samspelet mellan kultur, plats och identitet står i fokus, med tydliga kopplingar till samhälls- och stadsplanering, kulturella mötesplatser och kulturella och kreativa branscher.

Samtidigt finns ett behov av att stärka de kunskapsunderlag som gör det möjligt att integrera kultur mer systematiskt i kommunens planering. För att kulturens behov och potential ska kunna beaktas tydligare i översiktsplanering, stadsutveckling och platsutveckling behövs ett mer samlat, rumsligt och datadrivet underlag om kulturens närvaro, tillgång och utvecklingsmöjligheter i kommunen. Denna utredning tar sin utgångspunkt i det behovet. Genom att kartlägga den kulturella infrastrukturen och analysera invånarnas tillgång till kultur skapas en gemensam lägesbild av hur kulturutbudet är fördelat i kommunen. Underlaget gör det möjligt att belysa skillnader mellan olika delar av kommunen, relatera kulturtillgången till demografiska och socioekonomiska förutsättningar och ge stöd för en mer långsiktig och systematisk kulturplanering. Arbetet är en del av kommunens övergripande satsning Kulturlyftet.

Syfte

Syftet med utredningen är att stödja utvecklingen av en långsiktig metod för att integrera kulturens behov och potential i Uppsala kommuns stads- och landsbygdsutveckling. Arbetet ska bidra till att ta fram underlag, metoder och verktyg för en mer systematisk kulturplanering, baserad på analyser av tillgång till kultur samt demografiska och socioekonomiska faktorer.

Utredningen ska också synliggöra kulturens roll i samhällsutvecklingen och bidra till en mer jämlik tillgång till kultur i hela kommunen. Den ska ge en samlad bild av den kulturella infrastrukturen, identifiera skillnader, brister och utvecklingsmöjligheter i olika delar av kommunen samt bidra med rekommendationer och indikatorer för fortsatt planering och uppföljning

-
- *Skapa en övergripande lägesbild av den kulturella infrastrukturen och invånarnas tillgång till kultur i Uppsala kommun*
 - *Synliggöra skillnader, brister och utvecklingsmöjligheter i olika delar av kommunen*
 - *Ta fram underlag för att integrera kulturens behov och potential tydligare i samhällsplaneringen*
 - *Föreslå indikatorer och fortsatt kunskapsfördjupning som stöd för långsiktig kulturplanering*
-

Utredningens huvudsakliga syften.

Kulturdriven stadsutveckling

Kulturens roll i samhällsutvecklingen

Kultur har under senare år fått en tydligare roll i arbetet med hållbar samhällsutveckling, både internationellt och nationellt. Inom FN:s Agenda 2030 kopplas kultur särskilt till målet om hållbara städer och samhällen, och UNESCO har samtidigt betonat att kultur behöver få en starkare och mer systematisk plats i utvecklingspolitiken och i stadsutvecklingen, liksom behovet av bättre indikatorer, statistik och uppföljning (FN, 2025; UNESCO, 2022; UNESCO, 2025). Även nationellt har kulturens roll i samhällsutvecklingen tydliggjorts. I regeringens strategi för företag i kulturella och kreativa branscher beskrivs KKB som en ny typ av basnäring i Sverige, med betydelse för tillväxt, sysselsättning, innovation och export (Regeringen, 2024). Kreativ Sektors senaste statistik visar också att de kulturella och kreativa branscherna omsatte över 650 miljarder kronor och sysselsatte närmare 250 000 personer i Sverige år 2023 (Kreativ Sektor, 2025).

I Uppsala kommun uppgick motsvarande nivå till omkring 4,2 miljarder kronor i omsättning och cirka 2 100 anställda (Uppsala kommun, 2025). Det understryker kulturfrågornas växande relevans i samhällsplaneringen, som en del av de verksamheter, funktioner och strukturer som bidrar till staders och platser utveckling över tid. I rapporten Kulturens ekosystem i Uppsala betonas också att kulturens och de kulturella och kreativa näringarnas betydelse behöver förstås i relation till inkluderande, hållbar och innovationsdriven utveckling, och att kulturens roll inte bara handlar om enskilda verksamheter utan

om ett bredare ekosystem av aktörer, aktiviteter, lokaler och nätverk (Gustafsson, 2022).

I Uppsala kommuns kulturpolitiska program beskrivs kulturplanering som samspelet mellan kultur, plats och identitet, med tydliga kopplingar till samhälls- och stadsplanering, kulturella mötesplatser och kulturella och kreativa branscher (Uppsala kommun, 2020; Uppsala kommun, 2025). Mot denna bakgrund kan kulturdriven stads- och platsutveckling beskrivas som ett perspektiv där kultur inte bara ses som ett innehåll eller ett utbud, utan också som en del av hur platser fungerar, upplevs och utvecklas. Ur ett samhällsplaneringsperspektiv innebär detta att kultur behöver betraktas både som verksamheter och som en del av den byggda miljöns struktur. Kultur blir därmed relevant i frågor om lokalisering, tillgång, räckvidd och jämlika livsvillkor. Kulturdriven stads- och platsutveckling handlar i det avseendet om att skapa bättre förutsättningar för kultur att ta plats och utvecklas i kommunen (Legeby, Koch och Abshirini, 2016).

Kulturens värdeskapande i stadsutvecklingen

Kulturens betydelse i samhällsutvecklingen kan också beskrivas utifrån de värden den skapar i stadsutvecklingsprocessen och i den byggda miljön. Socialt kan kultur stärka delaktighet, lokal identitet, möten och sammanhållning. Studier visar också att kultur- och idrottsverksamheter kan skapa resor över staden som annars inte hade ägt rum och att besökare i många fall kommer från områden med

Mål 11 i Agenda 2030 handlar om att göra städer och bosättningar inkluderande, säkra, motståndskraftiga och hållbara. Kultur har fått en allt tydligare roll i samhällsutvecklingen och är relevant för flera delar av målet, inte minst genom kulturarvets roll, men också genom kulturens betydelse för attraktiva och inkluderande stadsmiljöer, offentliga rum, social sammanhållning och människors delaktighet i stadsutvecklingen.

andra socioekonomiska förutsättningar än platsens närområde. Det pekar på kulturens potential att bidra till överbryggande möten och social integration (Spacescape, 2024).

Kultur skapar också ekonomiska och fastighetsekonomiska värden. Studier av bostadsmarknaden och kontorsmarknaden i flera svenska städer, däribland Uppsala, visar att kultur inte bara bidrar till sociala och upplevelsemässiga värden, utan att dess effekter även kan kvantifieras som ökade bostadsvärden, kontorshyror och restaurangomsättning (Spacescape och Evidens, 2016; Spacescape, 2020; Spacescape, u.å.). Kultur kan därmed betraktas som en värdeskapande faktor som bidrar till platser attraktivitet, ekonomiska utveckling och långsiktiga värdeskapande i den byggda miljön.

Kultur kan samtidigt ha betydelse som en integrerad del av stadsutvecklingsprocessen. Kulturverksamheter, mötesplatser och kulturella uttryck kan bidra till mer levande stadsmiljöer och skapa förutsättningar för stadsliv, vistelse och upplevd trygghet. Detta gäller inte minst i områden under omvandling, där kultur kan bidra till att skapa identitet, attraktivitet och intresse innan mer permanenta strukturer är på plats. Genom tillfälliga eller stegvisa etableringar kan platser aktiveras tidigt, samtidigt som olika användningar och koncept kan provas innan större investeringar genomförs.

Den kulturella infrastrukturen skapar förutsättningar för kulturlivet

För att kulturlivet ska kunna utvecklas och vara tillgängligt för invånare och verksamma krävs en infrastruktur som ger kulturverksamheter långsiktiga förutsättningar. Den kulturella infrastrukturen omfattar både fysiska miljöer, såsom kulturlokaler, mötesplatser, utbildningsmiljöer, produktionsplatser och offentliga rum, och andra förutsättningar i form av samverkan, nätverk, regelverk, dialog samt stöd- och finansieringsformer för kulturaktörer och föreningsliv.

Den fysiska delen av infrastrukturen har särskild betydelse i samhällsplaneringen, eftersom den påverkas av frågor om markanvändning, lokalisering, lokalbehov och utformningen av den byggda miljön. Frågan aktualiseras därför på flera planeringsnivåer, från översiktsplanering och strategiska lokalbehovsanalyser till detaljplanering, platsutveckling och förvaltning. I denna utredning ligger tyngdpunkten på den del av den kulturella infrastruktu-

ren som kan beskrivas geografiskt, i form av kulturlokaler och kulturplatser.

Kunskapsunderlag för kulturdriven stadsutveckling

För att kultur ska kunna integreras mer systematiskt i samhällsplaneringen behövs underlag som visar var den kulturella infrastrukturen finns, hur tillgången ser ut, vilka grupper som nås och var det finns brister eller utvecklingsmöjligheter (Uppsala kommun, 2020; Uppsala kommun, 2025; Legeby, Koch och Abshirini, 2016). Särskilt viktiga i detta sammanhang är rumsliga kunskapsunderlag om kulturens infrastruktur. När kulturens platser och funktioner synliggörs i kartor och geodata blir det lättare att integrera kultur i samhällsplaneringen, stärka samverkan mellan kultur och stadsbyggnad och föra in kulturens frågor tidigare i planeringsprocesserna. Sådana underlag kan också bidra till att synliggöra skillnader i tillgång mellan olika delar av kommunen och därmed ge stöd för mer socialt och strategiskt inriktade prioriteringar i planeringen (Borén, 2025).

Underlag av detta slag behövs både för långsiktiga ställningstaganden och för att ge kultur en tydligare roll i planeringens olika skeden. De kan också skapa bättre förutsättningar för dialog och samverkan. När kulturens platser, aktörer och möjligheter synliggörs blir det lättare att föra samtal med både invånare och kulturaktörer om hur ett område används i dag, vilka kvaliteter som bör tas till vara och vilka funktioner som kan behöva utvecklas. Mot denna bakgrund kan kulturpotentialanalysen bidra med ett mer samlat underlag för att integrera kultur i den fortsatta planeringen i Uppsala.

Diagrammet visar ett exempel på hur kultur kan integreras som en del av stadsutvecklingen. Utvecklingen kan stegvis röra sig från event och mindre objekt till stadsrum och stadsbyggnad på vägen mot den övergripande visionen. Tillfälliga och flexibla insatser är en del av hela processen, skapar förutsättningar för dialog med invånare och kulturaktörer och bidrar till ett levande område som kan förändras över tid (Spacescape, 2023).

Metod

Vad är kulturpotentialanalys?

I denna rapport används kulturpotentialanalys som ett samlat begrepp för analyser av vilka förutsättningar som finns för kulturliv och kulturaktiviteter i olika delar av kommunen. Utgångspunkten är att dessa förutsättningar varierar mellan olika geografer och att skillnaderna behöver synliggöras för att ge underlag för planering. Kulturpotential handlar därmed inte enbart om var kultur finns i dag, utan också om vilka möjligheter som finns för kultur att ta plats, utvecklas och vara tillgänglig för invånare och verksamma.

En kulturpotentialanalys kan därför omfatta flera olika perspektiv. Det kan handla om att kartlägga och analysera den kulturella infrastrukturen, studera invånarnas tillgång till kultur samt belysa förutsättningar för kulturella och kreativa branscher, föreningsliv och andra delar av kulturlivet. Det kan i förlängningen även innefatta bedömningar av framtida behov eller att synliggöra kulturens värdeskapande och dess betydelse för stads- och platsutveckling. I denna studie behandlas ett urval av dessa perspektiv, med tyngdpunkt på den del av kulturens rumsliga infrastruktur som kan beskrivas geografiskt och analyseras på en övergripande nivå.

Innehåll och upplägg

Studien omfattar tre huvuddelar. Den första är en kartläggning av kommunens kulturella infrastruktur, det vill säga platser där invånare och verksamma kan ta del av, delta i och skapa kultur. Kartläggning-

en är indelad i tre huvudteman: kulturlokaler och mötesplatser, kulturutbildning samt produktionsplatser för konst och kultur.

Den andra delen är en övergripande analys av invånarnas tillgång till dessa kulturplatser. Analyserna utgår från samma tematiska indelning och från invånarnas gångavstånd till kulturutbudet. Tillgången analyseras dels i relation till befolkningsunderlaget, dels utifrån variation av olika typer av kulturplatser inom räckhåll. Tillsammans ger detta en övergripande bild av den kulturella infrastrukturens geografiska fördelning i kommunen, utifrån närhet, tillgång, variation och brister i utbudet.

Utöver de övergripande analyserna genomförs också vissa fördjupningar utifrån särskilda perspektiv och målgrupper, såsom tillgång för barn och unga, socioekonomiska skillnader samt kulturlokaler som är avgiftsfria och tillgängliga för allmänheten.

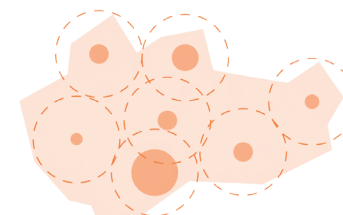
Den tredje delen utgörs av slutsatser och rekommendationer för hur resultaten kan omsättas i planering och uppföljning. Analysen lägger också grunden för mätbara indikatorer som kan användas för att följa kulturfrågor över tid och ge stöd för en mer systematisk kulturplanering.

Avgränsning

För att uppfylla syftet att ta fram ett strategiskt underlag för kulturplanering ger studien en övergripande bild av kulturnärvaron i kommunen. Det innebär att både datahantering, kategorisering och redovisning har utformats för att möjliggöra

Kartläggning av kulturell infrastruktur

Analys av tillgång till kulturplatser

Kulturtillgång och jämlika livsvillkor

Slutsatser och rekommendationer

Utredningen består av fyra huvudsakliga moment: Kartläggning av kulturell infrastruktur, analys av tillgång till kulturplatser, kulturtillgång och jämlika livsvillkor samt slutsatser och rekommendationer.

överblickbarhet och jämförbarhet, snarare än detaljerade beskrivningar av enskilda platser eller verksamheter. Kartläggningen och analyserna redovisas därför delvis i aggregerad form. Kulturutbudet sammanförs i övergripande teman och resultaten presenteras på geografiska nivåer som är relevanta för strategisk planering. I stadsområdet redovisas analyserna på RegSO-nivå, medan de i övriga kommunen i första hand redovisas för kommunens prioriterade tätorter. Denna aggregering gör det möjligt att synliggöra övergripande mönster, skillnader och brister i kommunen som helhet.

Studien utgår huvudsakligen från den fysiska infrastrukturen i form av platser och lokaler. Den omfattar därför inte fördjupade analyser av exempelvis öppettider, kulturvanor, deltagande eller efterfrågan. Den gör inte heller någon fullständig bedömning av förutsättningarna för kulturella och kreativa branscher, föreningsliv eller specifika verksamhetsområden.

En kulturpotentialanalys kan i ett bredare perspektiv också omfatta andra delar av kulturens infrastruktur, såsom kulturstöd, finansieringsformer, organisering, regelverk, samverkansformer och andra institutionella förutsättningar för kulturlivet. Dessa frågor är viktiga för kulturplaneringen, men behandlas inte samlat i denna utredning.

Kartläggning och datakällor

Kartläggningen av den kulturella infrastrukturen har genomförts genom att uppgifter från kommunens egna underlag, olika register, tidigare studier och andra relevanta källor har samlats in, sammanställts och bearbetats till en gemensam struktur.

Arbetet har omfattat både insamling, strukturering och kvalitetssäkring av data om platser där invånare och verksamma kan ta del av, delta i och skapa kultur.

Kategoriseringen har utformats med utgångspunkt i andra samtida kartläggningar, särskilt Region Stockholms kultur- och fritidskarta, för att skapa en struktur som är tydlig, användbar och jämförbar med liknande underlag (Region Stockholm, 2026). Samtidigt har kategoriseringen anpassats till Uppsalas lokala förutsättningar och till denna studies syfte. Den närmare indelningen och definitionen av kategorier beskrivs i kapitel 2, *Kartläggning av kulturell infrastruktur*.

Under arbetets gång har underlaget stämts av, korrigerats och kvalitetsgranskats i dialog med kommunens arbetsgrupp. Trots detta finns vissa brister i materialet, bland annat till följd av skillnader mellan datakällor, varierande aktualitet och svårigheter att fånga hela kulturutbudet på ett enhetligt sätt. Kartläggningen bör därför ses som ett samlat och kvalitetssäkrat underlag, men också som ett underlag som behöver följas upp, kompletteras och ajourhållas över tid som en del av det långsiktiga arbetet att integrera kultur i planeringen.

Metod för tillgångsanalyser

Analyserna av invånarnas tillgång till kultur har genomförts som geografiska tillgänglighetsanalyser. Avstånd har beräknats från adresspunkter, och tillgången till olika typer av kulturplatser har mätts som gångavstånd i gångnätet för kommunens invånare. På så sätt har det varit möjligt att analysera både geografisk närhet till kultur och skillnader i tillgång mellan olika delar av kommunen och mellan olika grupper.

Analyserna har utformats för att ge en övergripande bild av kulturnärvaron i kommunen och för att identifiera områden med god respektive bristande tillgång till olika typer av kulturplatser. Resultaten har därefter visualiserats och redovisats i form av kartor, statistik och diagram. De olika analysernas upplägg, avgränsningar och resultat beskrivs närmare i kapitel 3, *Tillgång till kultur*.

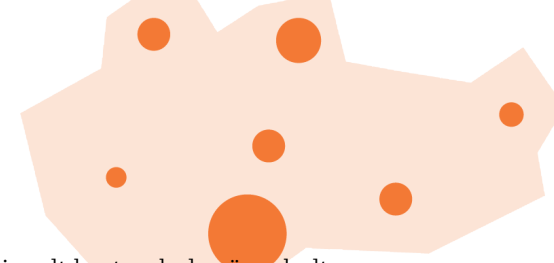
Utredningens användning och vidare utveckling

Utredningen är tänkt att fungera som ett övergripande underlag för kulturplanering i Uppsala. Den kan ge stöd i frågor som rör lokalisering, tillgänglighet, prioritering och långsiktig utveckling av kulturens plats i samhällsplaneringen. Den kan också användas i översiktsplanering, platsutveckling och andra strategiska processer där kulturens behov och potential behöver synliggöras i ett tidigt skede.

Kartläggningen kan samtidigt utgöra en grund för fortsatt kunskapsutveckling och fördjupade studier ur flera olika perspektiv. Det kan exempelvis handla om kulturens värdeskapande, effekter på integration och rörlighet, delaktighet i föreningsliv, förutsättningar för kulturella och kreativa branscher eller mer detaljerade analyser av tillgången till olika typer av kulturplatser och för olika målgrupper. På så sätt fungerar kulturpotentialanalysen både som ett strategiskt planeringsunderlag och som en grund för fortsatt arbete.

2. Kartläggning av kulturell infrastruktur

Att sätta kultur på kartan

För att kunna analysera tillgång till kultur ur ett planeringsperspektiv behöver kulturutbudet sammanställas i en form som går att överblicka, jämföra och analysera geografiskt. Att sätta kulturen på kartan är därför ett första steg för att skapa en gemensam lägesbild av var kulturens platser finns, hur de är fördelade och vilka delar av kommunen som har god respektive svag tillgång till olika typer av kulturutbud.

Ett samlat geodataunderlag gör det möjligt att visualisera kulturutbudet i kartor och att relatera det till andra planeringsrelevanta frågor, såsom befolkning, demografi, avstånd och geografiska skillnader inom kommunen. Det underlättar också arbetet med att kvalitetssäkra, uppdatera och vidareutveckla underlaget över tid. På så sätt blir kartläggningen inte bara en beskrivning av nuläget, utan också en grund för fortsatt analys, uppföljning och långsiktig kulturplanering.

Kartläggningen omfattar platser som är tillgängliga för allmänheten, antingen som privatpersoner eller genom föreningsliv och andra organiserade sammanhang. Den omfattar både verksamheter som drivs i offentlig regi och platser som drivs av privata eller idéburna aktörer. Utgångspunkten är därmed inte huvudmannaskap, driftsform eller ägande, utan platsens funktion som en del av kommunens kulturella infrastruktur.

Kategorisering av kulturens platser

Detta kapitel beskriver hur kommunens kulturella infrastruktur har kategoriserats och redovisar kartläggningen i form av kartor och statistik. Syftet är

att ge en övergripande bild av kulturutbudet i kommunen och att skapa ett samlat underlag för fortsatt analys av tillgång, variation och brister.

Kategoriseringen bygger på en tematisk indelning som ska ge en tydlig och överskådlig struktur för olika delar av kulturlivet. Temana utgår från hur invånare och verksamma möter kulturen: genom att ta del av kultur, mötas, utbilda sig inom kultur eller skapa kultur. Det gör det möjligt att beskriva kulturutbudet på ett enhetligt sätt och att analysera skillnader mellan olika delar av kommunen.

Kartläggningen tar avstamp i både Uppsala kommuns befintliga datamängder och behov och i andra relevanta arbeten som genomförts i Sverige. En viktig referens har varit Region Stockholms kultur- och

fritidskarta, ett regionalt kartunderlag över kultur- och fritidsplatser i Stockholms län som används för att synliggöra, analysera och följa upp tillgången till kultur och fritid i regionen (Region Stockholm, 2026). Den har varit relevant som utgångspunkt eftersom den erbjuder en etablerad struktur för att kategorisera kulturens platser och funktioner i geodataform. Samtidigt har kategoriseringen i denna studie anpassats till Uppsalas lokala förutsättningar, tillgängliga underlag och syftet med analysen.

Kartläggningen omfattar tre övergripande teman: kulturlokaler och mötesplatser, kulturutbildningar samt produktionsplatser för konst och kultur. Temana och de kategorier av kulturplatser som ingår i kartläggningen redovisas på nästa sida.

- *Kulturlokaler och mötesplatser*
- *Kulturutbildning*
- *Produktionsplatser för konst och kultur*

Kartläggningen av kulturens platser i Uppsala kommun är indelad i tre övergripande teman för att ge överblick över den kulturella infrastrukturen för olika delar av kulturlivet.

<i>Tema</i>	<i>Kategori</i>
<i>Kulturlokaler och mötesplatser</i>	Bibliotek
	Biograf
	Bygdegård
	Evenemangsplats
	Fritidsverksamhet
	Hembygdsgård
	Kulturhus
	Nation
	Religiös byggnad
	Scen
	Utställningslokal
<i>Kulturutbildning</i>	Grundskola med kulturinriktning
	Gymnasial kulturutbildning
	Eftergymnasial kulturutbildning
	Folkhögskola
	Kulturskola
	Studieförbund
	Övrig kulturutbildning
<i>Produktionsplatser för konst och kultur</i>	Danslokal
	Konstateljé
	Musikstudio
	Replokal
	Slöjdateljé

De tre övergripande temana och alla kategorier som ingår i kartläggningen av kulturell infrastruktur i Uppsala

Kulturlokaler och mötesplatser

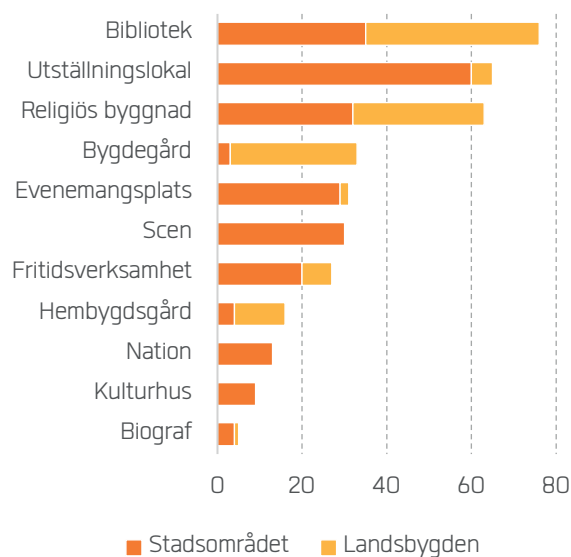
Kulturlokaler och mötesplatser avser här platser där invånare kan ta del av kultur, delta i aktiviteter eller mötas i kulturella och sociala sammanhang. Dessa platser utgör en del av kulturens fysiska infrastruktur. Deras geografiska fördelning påverkar invånarnas närhet till kultur och förutsättningarna för kulturell aktivitet, delaktighet och lokala möten i olika delar av kommunen.

I detta avsnitt redovisas kartläggningen av kulturlokaler och mötesplatser genom kartor och statistik. Redovisningen ger en överblick över omfattningen och den geografiska fördelningen av utbudet och fungerar som grund för den fortsatta analysen av tillgång, variation och brister.

Totalt omfattar kartläggningen 368 kulturlokaler och mötesplatser, varav 239 i stadsområdet och 129 i övriga kommunen. Utbudet är tydligt koncentrerat till Uppsala tätort och särskilt till stadens centrala delar. Här finns både flest kartlagda platser och störst samlad bredd i utbudet. Bibliotek, utställningslokaler och religiösa byggnader hör till de vanligaste kategorierna, medan exempelvis biografer och kulturhus förekommer mer begränsat.

Utanför Uppsala tätort är utbudet mer utspritt och ofta beroende av ett mindre antal lokala funktioner. I de prioriterade tätorterna förekommer kulturlokaler och mötesplatser i varierande omfattning, men strukturen är generellt glesare än i stadsområdet. Det innebär att enskilda bibliotek, bygdegårdar, fritidsverksamheter eller andra mötesplatser kan ha stor betydelse för den lokala kulturtillgången.

Sammantaget visar kartläggningen en kulturell infrastruktur med stark koncentration till stadens centrala delar, men också med viktiga lokala noder i flera av kommunens tätorter. Detta mönster behandlas vidare i nästa kapitel, där invånarnas geografiska tillgång och variationen i utbudet analyseras.

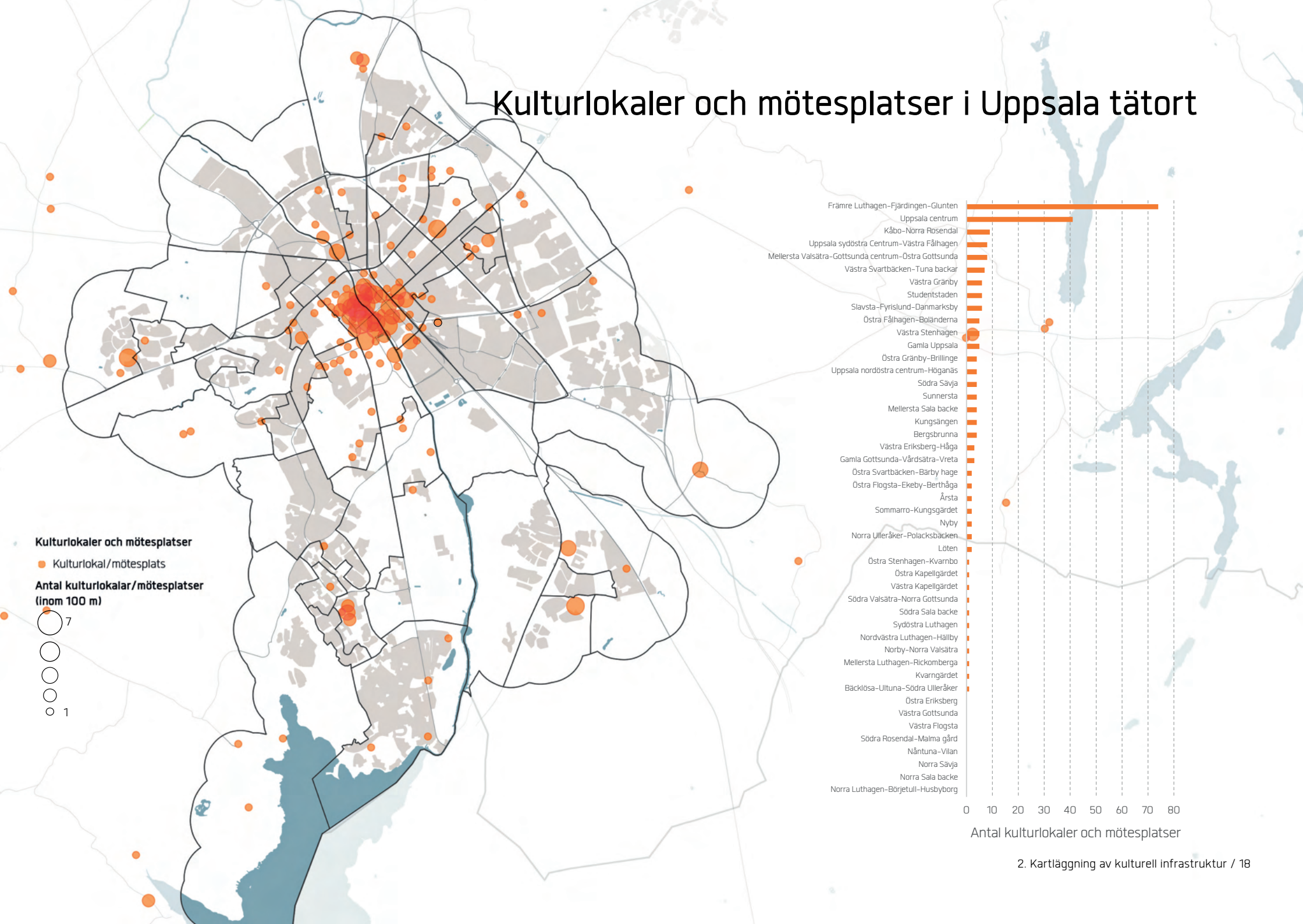

Antal av olika typer av kulturlokaler och mötesplatser inom stadsområdet och på landsbygden.

- *Bibliotek*
- *Biograf*
- *Bygdegård*
- *Evenemangsplats*
- *Fritidsverksamhet*
- *Hembygdsgård*
- *Kulturhus*
- *Nation*
- *Religiös byggnad*
- *Scen*
- *Utställningslokal*

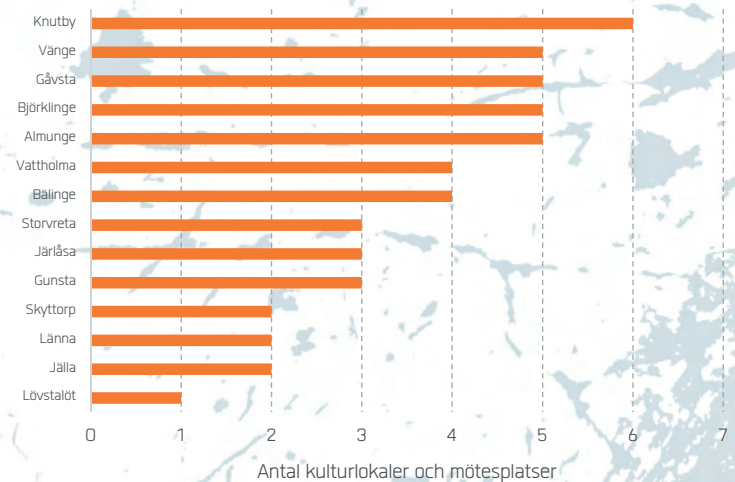
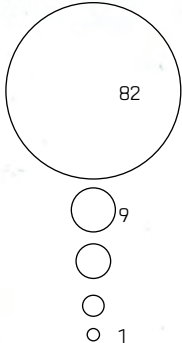
Kategorier som ingår i temat Kulturlokaler och mötesplatser.

Kulturlokaler och mötesplatser i Uppsala tätort

Kulturlokaler och mötesplatser i prioriterade tätorter

Kulturlokaler och mötesplatser
 ● Kulturlokal/mötesplats
**Antal kulturlokaler/mötesplatser
 (inom 1000 m)**

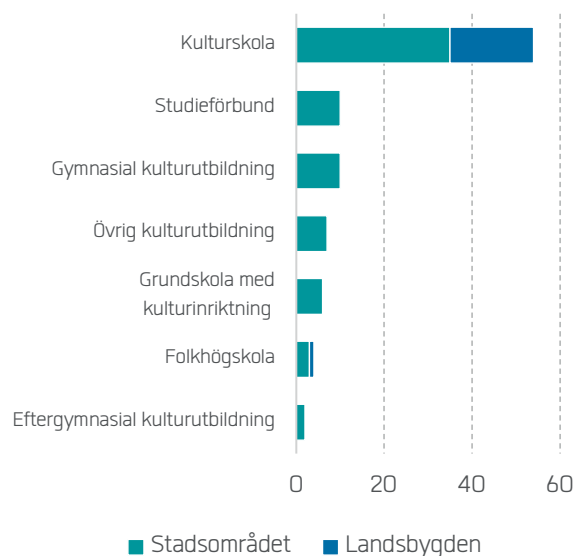
Kulturutbildning

Kulturutbildning avser här platser och verksamheter där barn, unga och vuxna kan utbilda sig inom olika kulturformer. Temat omfattar bland annat kulturskola, studieförbund, gymnasiala och eftergymnasiala kulturutbildningar, folkhögskolor, grundskolor med kulturinriktning och övriga kulturutbildningar. Kulturutbildningar utgör en viktig del av kulturens fysiska infrastruktur genom att skapa förutsättningar för lärande, eget skapande och långsiktig kompetensutveckling inom kulturområdet. De har betydelse både för barns och ungas möjligheter att utveckla kulturella färdigheter och för kommunens förutsättningar att stödja ett aktivt och långsiktigt kulturliv.

I detta avsnitt redovisas kartläggningen av kulturutbildningar genom kartor och statistik. Redovisningen ger en överblick över omfattningen och den geografiska fördelningen av utbudet och fungerar som grund för den fortsatta analysen av tillgång, variation och brister.

Totalt omfattar kartläggningen 93 platser för kulturutbildning, varav 73 i stadsområdet och 20 i övriga kommunen. Kulturskolan är den klart vanligaste kategorin och står för mer än hälften av alla kartlagda platser. Den är också den enda kategori som förekommer i större omfattning både i stadsområdet och i övriga kommunen. Övriga kategorier, såsom gymnasiala kulturutbildningar, studieförbund, grundskolor med kulturinriktning och eftergymnasiala kulturutbildningar, är i högre grad koncentrerade till stadsområdet.

I de prioriterade tätorterna utanför Uppsala tätort är kulturutbildningarna mer begränsade och domineras av kulturskolans verksamhet. I flera tätorter är kulturskolan den enda kartlagda kulturutbildningen, vilket bidrar till en bredare geografisk spridning av kulturutbildning i kommunen. Samtidigt är variationen i utbildningsutbudet betydligt större i Uppsala tätort än i övriga kommunen. Invånarnas geografiska tillgång och variationen i utbudet av kulturutbildning analyseras vidare i nästa kapitel.

Antal av olika typer av kulturutbildningar inom stadsområdet och på landsbygden.

- *Grundskola med kulturinriktning*
- *Gymnasial kulturutbildning*
- *Eftergymnasial kulturutbildning*
- *Kulturskola*
- *Folkhögskola*
- *Studieförbund*
- *Övrig kulturutbildning*

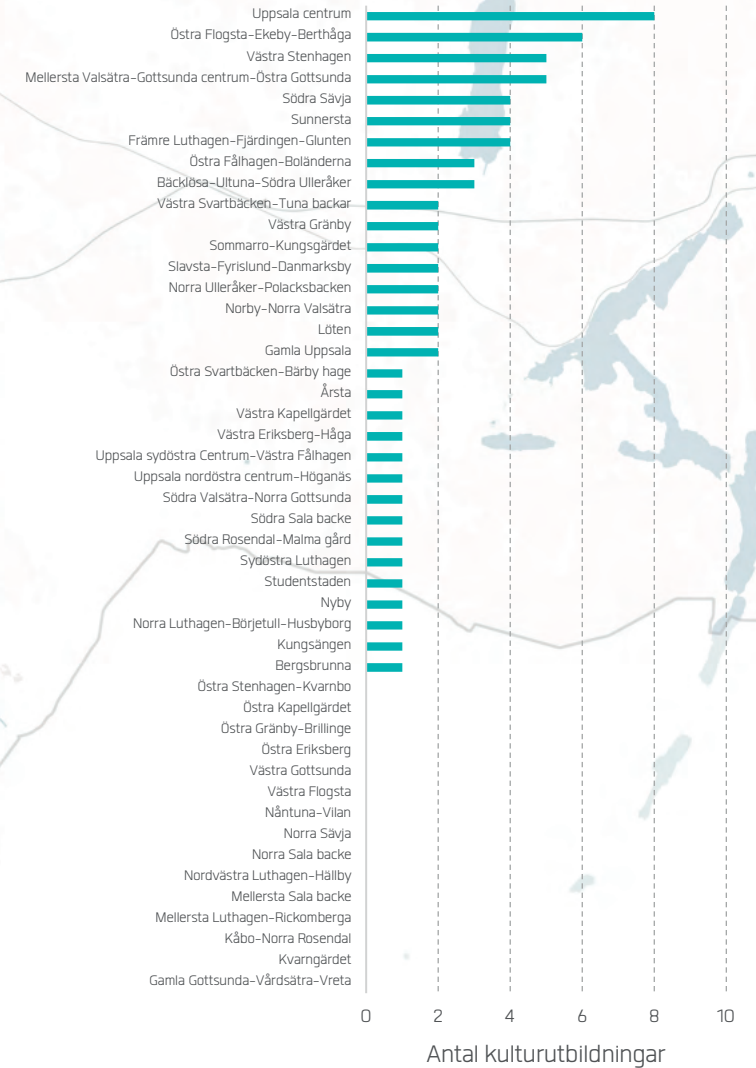
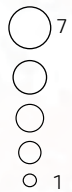
Kategorier som ingår i temat kulturutbildning.

Kulturutbildning i Uppsala tätort

Kulturutbildningar

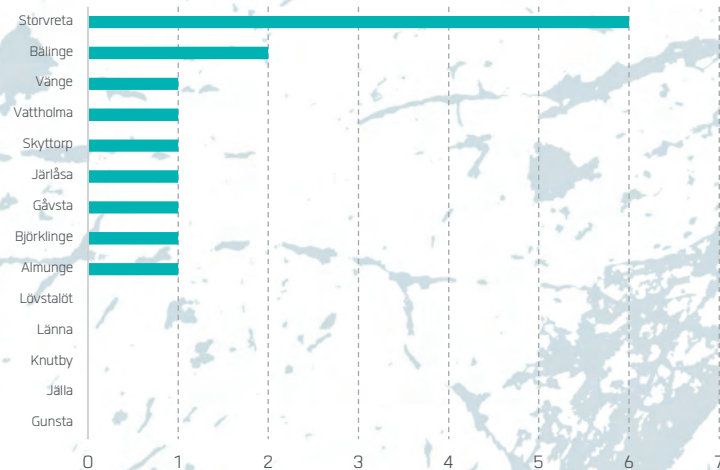
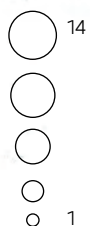
● Kulturutbildning

Antal kulturutbildningar
(inom 100 m)

Kulturutbildning i prioriterade tätorter

Kulturutbildningar
● Kulturutbildning
Antal kulturutbildningar
(inom 1000 m)

Produktionsplatser för konst och kultur

Produktionsplatser för konst och kultur avser här platser där kultur skapas, produceras, repeteras eller utvecklas. Temat omfattar konstateljéer, replokaler, musikstudior, danslokaler och slöjdateljéer. Till skillnad från kulturlokaler och mötesplatser är dessa miljöer främst avsedda för kulturutövares skapande och produktion, snarare än för publik verksamhet eller kulturupplevelser.

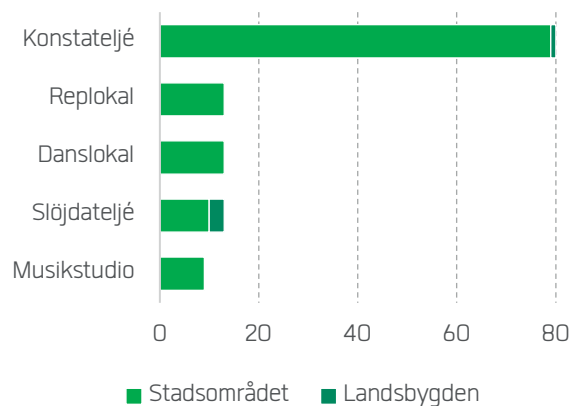
Produktionsplatserna utgör en viktig del av kulturens fysiska infrastruktur. De skapar förutsättningar för professionellt och ideellt kulturskapande, konstnärlig utveckling och långsiktig kontinuitet i kulturlivet. Deras lokalisering påverkar var kultur kan produceras och utvecklas, och därmed också vilka delar av kommunen som har rumsliga förutsättningar för ett aktivt kulturliv.

I detta avsnitt redovisas kartläggningen av produktionsplatser för konst och kultur genom kartor och statistik. Redovisningen ger en överblick över omfattningen och den geografiska fördelningen av utbudet och fungerar som grund för den fortsatta analysen av tillgång, variation och brister.

Totalt omfattar kartläggningen 124 produktionsplatser i stadsområdet och bara fyra i hela övriga kommunen. Konstateljéer är den klart vanligaste kategorin och står för 80 av de kartlagda produktionsplatserna, varav över hälften finns lokaliserade i ateljéhuset Hospitalet i Ulleråker.

I övriga kommunen finns endast ett fåtal produktionsplatser, men inga inom de prioriterade tätorterna enligt kartläggningens avgränsning. Det innebär

att den lokala tillgången till miljöer för konstnärlig och kulturell produktion är begränsad utanför Uppsala tätort. Sammantaget visar kartläggningen att produktionsplatser för konst och kultur är den mest geografiskt koncentrerade av de kartlagda temana. Invånarnas geografiska tillgång och variationen i utbudet av produktionsplatser för konst och kultur analyseras vidare i nästa kapitel.

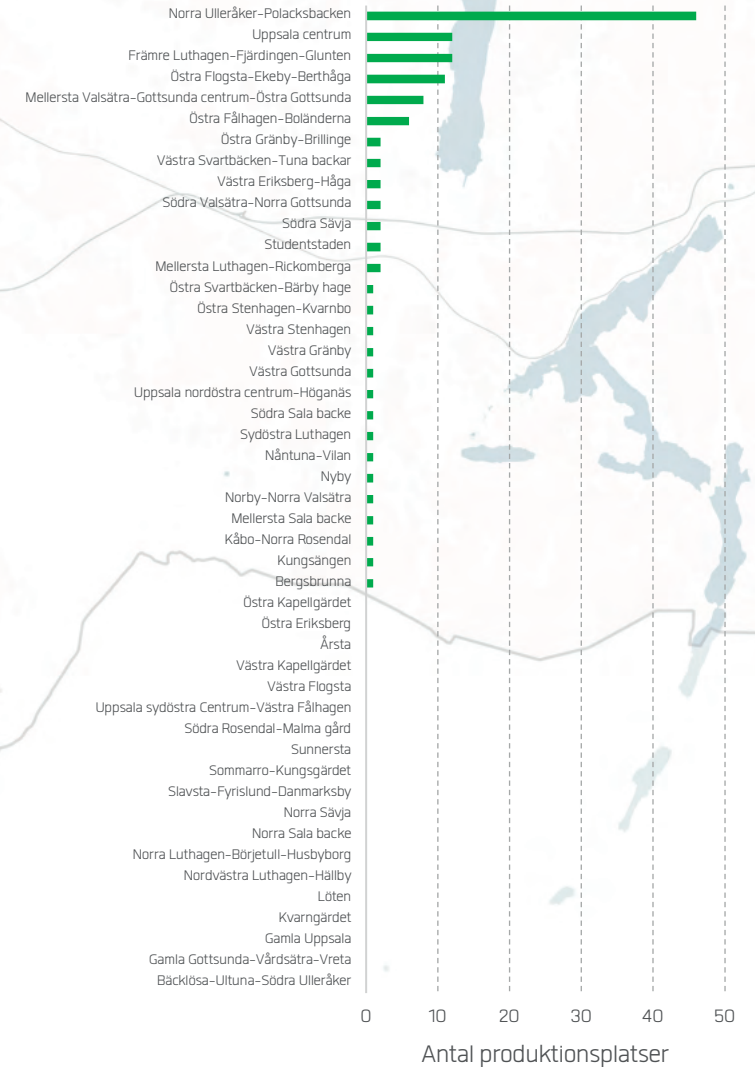
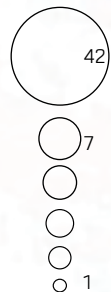
Antal av olika typer av produktionsplatser för konst och kultur inom stadsområdet och på landsbygden.

- *Danslokal*
- *Konstateljé*
- *Musikstudio*
- *Replokal*
- *Slöjdateljé*

Kategorier som ingår i temat produktionsplatser för konst och kultur.

Produktionsplatser för konst och kultur i Uppsala tätort

Produktionsplatser för konst och kultur
● Produktionsplats
**Antal produktionsplatser
(inom 100 m)**

Summering och slutsatser

Kartläggningen visar att kulturens fysiska infrastruktur omfattar flera typer av platser med olika funktion i kulturlivet. Kulturlokaler och mötesplatser ger förutsättningar för upplevelser, möten och deltagande. Kulturutbildningar stödjer lärande och eget skapande, medan produktionsplatser möjliggör repetition, produktion och konstnärlig utveckling. Tillsammans visar temana var kultur kan upplevas, läras, utövas och produceras i kommunen.

Störst utbud där tillgängligheten är god

Det tydligaste geografiska mönstret är att kulturplatserna är koncentrerade till Uppsala tätort och särskilt till stadens centrala delar. Här finns både flest kartlagda platser och störst bredd i utbudet. Det är ett förväntat mönster att kulturutbudet är samlat där flest människor bor, arbetar, studerar och rör sig.

Det är också rimligt att det största och mest varierade kulturutbudet finns i de delar av kommunen som har bäst tillgänglighet för flest invånare, med god kollektivtrafik, regional tillgänglighet och närhet till annan service och andra målpunkter.

Prioriterade tätorter kan stärka den lokala tillgången

Att utbudet är störst i centrala och tillgängliga lägen innebär inte att övriga delar av kommunen saknar betydelsefull kulturell infrastruktur. I kommunens glesare områden och mindre tätorter kan ett fåtal

kulturplatser innebära en god tillgång i förhållande till befolkningsmängden.

Däremot innebär ett glesare utbud ofta mindre variation och större sårbarhet. Enskilda bibliotek, bygdegårdar, kulturskoleverksamheter, hembygdsgränder eller andra lokala mötesplatser kan ha stor betydelse för den lokala kulturtillgången. Om sådana platser försvinner eller får minskad tillgänglighet kan konsekvenserna bli större än i områden där utbudet är tätare och mer varierat.

I detta perspektiv är de prioriterade tätorterna viktiga noder för kulturutbudet i övriga kommunen. Det ligger i linje med översiktsplanens inriktning att koncentrera funktioner och värden till prioriterade stråk, noder och orter där de kan nås av fler. I de prioriterade tätorterna kan ett samlat kulturutbud stärka närheten till kultur i övriga kommunen och bidra till ett mer bärkraftigt lokalt kulturutbud, utan att förutsätta samma bredd som i stadskärnan.

Utbudet skiljer sig mellan olika delar av kulturlivet

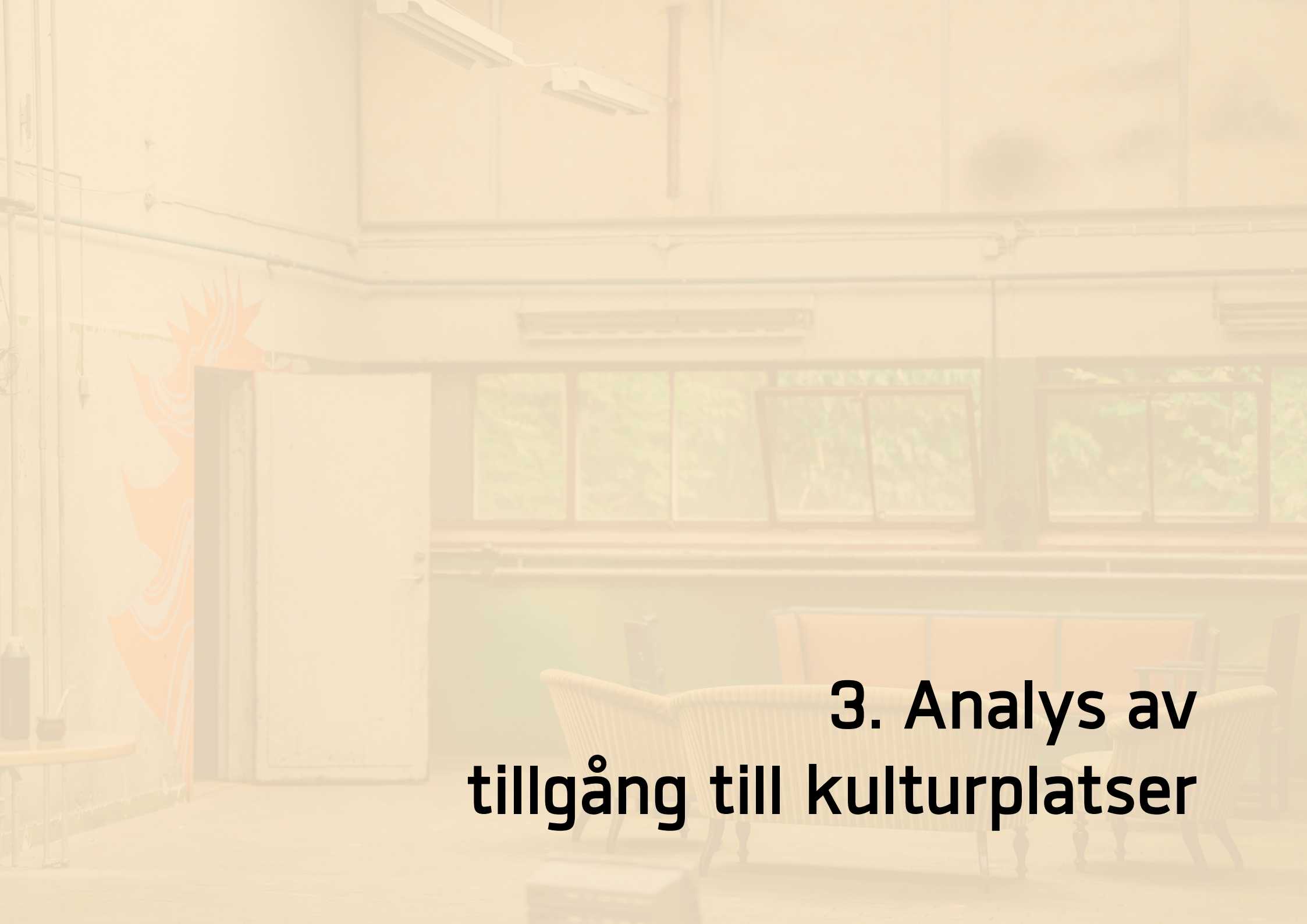
De tre temana skiljer sig åt i omfattning och geografisk spridning. Kulturlokaler och mötesplatser är den mest omfattande och spridda delen av infrastrukturen. De finns både i stadsområdet och i flera prioriterade tätorter och utgör den mest vardagsnära delen av kulturens fysiska infrastruktur.

Kulturutbildningarna är färre och mer specialiserade. Kulturskolans verksamhet bidrar till en bredare

geografisk spridning, medan övriga utbildningsformer främst är koncentrerade till stadsområdet. Produktionsplatser för konst och kultur är det mest koncentrerade temat och är i stor utsträckning knutet till ett mindre antal miljöer i Uppsala tätort.

Skilnaderna visar att kulturens fysiska infrastruktur inte bör betraktas som ett enhetligt utbud. Olika delar av kulturlivet har olika lokalbehov, upptagningsområden och geografiska förutsättningar, och kan därför inte förväntas ha samma geografiska spridning. Samtidigt kan kartläggningen synliggöra möjliga brister eller obalanser, exempelvis där vissa typer av kulturplatser saknas eller är svagt representerade.

Den fortsatta analysen går vidare från kartläggning av kulturplatser till invånarnas geografiska tillgång till kultur. Där analyseras vad utbudets lokalisering och variation innebär i olika delar av kommunen, med fokus på tillgång per capita och variation i utbudet inom gångavstånd.

The background image shows a bright, modern interior space. On the left, there is a white door and a wall with a large, colorful abstract mural in shades of orange, red, and white. To the right, a large window with multiple panes looks out onto green foliage. In the foreground, there is a light-colored wooden table and a modern chair with a woven backrest. The overall atmosphere is clean and contemporary.

3. Analys av tillgång till kulturplatser

Analysmodell

Detta kapitel analyserar invånarnas geografiska tillgång till kulturplatser i Uppsala kommun utifrån kartläggningen i föregående kapitel. Medan kartläggningen visar var den kulturella infrastrukturen finns, belyser tillgångsanalysen hur utbudet förhåller sig till befolkningens geografiska fördelning och vardagliga räckvidd.

Analysen utgår från de tre huvudteman som ingår i kartläggningen: kulturlokaler och mötesplatser, kulturutbildning samt produktionsplatser för konst och kultur. För varje tema analyseras kulturutbudets omfattning i relation till befolkningen och variationen i utbudet inom gångavstånd. Analysen visar därmed både var invånarna har nära till ett relativt stort kulturutbud och var utbudet är mer begränsat eller ensidigt.

Analysmått

Analysmodellen bygger på två kompletterande mått. Det första är kulturtillgång per capita, definierat som antal kulturplatser per 10 000 invånare inom 1 kilometers gångavstånd. Måttet visar hur omfattande utbudet är i relation till befolkningsunderlaget och gör det möjligt att jämföra områden med olika befolkningstäthet.

Det andra måttet är variation i kulturutbudet, definierat som antal olika kategorier av kulturplatser inom 1 kilometers gångavstånd. Måttet visar hur brett utbud invånarna har tillgång till i sitt närområde. Ett område kan ha många kulturplatser men låg variation om platserna tillhör samma kategori. På motsvarande sätt kan ett område ha ett begränsat

antal kulturplatser, men ändå innehålla flera typer av kulturfunktioner.

Tillsammans ger måtten en mer nyanserad bild av kulturtillgången än enbart antal platser eller avstånd till närmaste kulturplats. Kulturtillgång per capita belyser utbudets omfattning, medan variationen visar bredden i de kulturfunktioner som finns inom räckhåll.

Geografisk redovisning

I stadsområdet redovisas statistiken på RegSO-nivå för att jämföra tillgången mellan olika delar av den sammanhängande tätorten. I övriga kommunen redovisas resultaten för de prioriterade tätorterna, i linje med översiktsplanens inriktning att samla funktioner till stråk, noder och orter där de kan nås av fler. Uppdelningen gör det möjligt att analysera kulturtillgång utifrån olika förutsättningar. I stadsområdet synliggörs skillnader mellan närliggande delområden. I övriga kommunen belyses hur kulturutbudet är fördelat mellan tätorter med olika befolkningsunderlag, avstånd och roll i kommunstrukturen.

Analys och syntes

För varje huvudtema redovisas kartor och statistik för de två analysmåtten. Resultaten beskrivs med fokus på geografisk spridning, områden med god tillgång och områden där utbudet är begränsat i förhållande till befolkningen eller har låg variation. I tolkningen vägs även befolkningsmängden in, eftersom brister i områden med många invånare berör fler.

Efter de tematiska analyserna sammanfattas resultaten i en samlad syntes för kapitlet. Där summeras samtliga kategorier inom de tre temana och de två analysmåtten kombineras i karta och diagram. Kartan visar hur områden skiljer sig åt i fråga om både det samlade utbudets omfattning och variation, medan diagrammet gör det möjligt att jämföra delområdenas resultat och samtidigt väga in befolkningsmängden.

Syntesen används för att summera delanalyserna av de tre temana och samtidigt skilja mellan olika typer av tillgång och brist. Ett område kan exempelvis ha ett relativt stort utbud men låg variation, eller flera typer av kulturfunktioner men ett begränsat utbud i relation till befolkningen. Om både tillgången per capita och variationen är låg kan det indikera ett mer sammansatt behov.

Resultaten ska tolkas som ett underlag för att identifiera geografiska mönster och olika typer av brister i den kulturella infrastrukturen. Utifrån delanalyserna av temana och den summerande syntesen pekas områden i stadsområdet och prioriterade tätorter ut där tillgången har identifierats som bristfällig i relation till övriga kommunen.

Analysen visar inte kulturplatsernas kvalitet, kapacitet, öppettider, kostnader, faktiska användning eller innehållsliga relevans för olika grupper. Den ger däremot ett planeringsunderlag för att bedöma invånarnas geografiska tillgång till kulturplatser och för att identifiera områden där tillgången kan behöva studeras vidare eller fördjupas.

Kulturlokaler och mötesplatser

Kulturlokaler och mötesplatser är en betydelsefull del av kulturens fysiska infrastruktur. De ger invånare möjlighet att ta del av kultur, delta i aktiviteter och mötas i vardagen. Deras lokalisering påverkar därför både den geografiska tillgången till kultur och förutsättningarna för delaktighet, lokal förankring och ett levande kulturliv i olika delar av kommunen.

I detta avsnitt analyseras invånarnas tillgång till kulturlokaler och mötesplatser utifrån kartläggningen i föregående kapitel. Temat omfattar bland annat bibliotek, biografier, bygdegårdar, evenemangsplatser, fritidsverksamheter, hembygdsgrupper, kulturhus, nationer, religiösa byggnader, scener och utställningslokaler.

Resultaten redovisas separat för stadsområdet och för de prioriterade tätorterna. För respektive geografisk analys analyseras först kulturtillgång per capita och därefter variationen i utbudet. Avsnittet belyser både områden med god tillgång och områden där utbudet är begränsat, ensidigt eller saknas inom gångavstånd.

Vernissage för utställningen
BLAND/FÄRS på Köttinspektionen
i Uppsala, med verk av konstnärer
från den konstnärsdrivna ateljé-
och verkstadsföreningen Korvfabriken.

Kulturlokaler och mötesplatser i Uppsala tätort

I Uppsala tätort är tillgången till kulturlokaler och mötesplatser tydligt koncentrerad till stadens centrala delar. Analysen visar samtidigt skillnader mellan olika delar av tätorten, både i fråga om hur omfattande utbudet är i relation till befolkningen och hur varierat utbudet är inom gångavstånd.

Kulturtillgång per capita

Tillgången per capita är högst i centrala Uppsala. Uppsala centrum och de närliggande centrala delarna har det största antalet kulturlokaler och mötesplatser i relation till befolkningen. Det speglar den starka koncentrationen av publika kulturfunktioner, mötesplatser och besöksintensiva verksamheter i stadskärnan.

Utanför de centrala delarna är tillgången mer varierad. Flera områden i den yttre och halvcentrala staden har betydligt lägre tillgång per capita. Det gäller bland annat Flogsta, Nordvästra Luthagen, Årsta, Sala backe, Kvarngärdet, Eriksberg, Norby, Valsätra, Bäcklösa och Sunnersta. I dessa områden är utbudet mer begränsat i relation till befolkningsunderlaget, även om vissa av områdena ligger relativt nära delar av staden med större utbud.

Variation i kulturutbudet

Variationen i kulturutbudet är också störst i centrala Uppsala, där invånarna har tillgång till flera olika typer av kulturlokaler och mötesplatser inom gångavstånd. Även delar av Gottsunda, Stenhagen och Sävja framträder med en viss bredd i utbudet, trots

att det samlade utbudet per capita inte är lika stort som i stadens centrala delar.

Jämfört med måttet för tillgång per capita är variationen något jämnare fördelad över tätorten. Det innebär att vissa områden med relativt låg tillgång per capita ändå har tillgång till flera olika typer av kulturfunktioner. Exempel på sådana områden är delar av Gränby, Kvarngärdet, Kapellgärdet och Sala backe. I dessa områden är utbudet inte särskilt stort i relation till befolkningen, men det är inte enbart begränsat till en enskild typ av kulturplats.

Samtidigt finns områden där både tillgången per capita och variationen är låg. Det gäller framför allt delar av den yttre tätorten och vissa småhusdominerade områden, där det både finns få kulturplatser och ett begränsat antal olika funktioner inom gångavstånd. I sådana områden kan ett litet faktiskt utbud också göra det svårt att uppnå hög variation.

Samlad bedömning

Sammantaget visar analysen att variation och tillgång per capita inte alltid följs åt. I områden som Gränby, Kvarngärdet, Kapellgärdet och Sala backe finns en viss bredd i utbudet, men tillgången är mer begränsad i relation till befolkningen. I delar av Flogsta, Eriksberg, Norby–Valsätra, Bäcklösa och Sunnersta är både tillgång och variation svagare, vilket pekar på en mer begränsad lokal kulturtillgång.

Totalt saknar 18 700 invånare i Uppsala tätort helt tillgång till kulturlokaler och mötesplatser inom 1 kilometers gångavstånd, vilket motsvarar 10 pro-

cent. Sammanlagt har 76 000 invånare tillgång till färre än tre olika typer av kulturlokaler och mötesplatser inom gångavstånd, vilket motsvarar 39 procent av invånarna i Uppsala tätort.

-
- *18 700 invånare i Uppsala tätort saknar kulturlokaler och mötesplatser inom 1 km*
 - *10 % av invånarna i Uppsala tätort saknar kulturlokaler och mötesplatser inom 1 km*
-

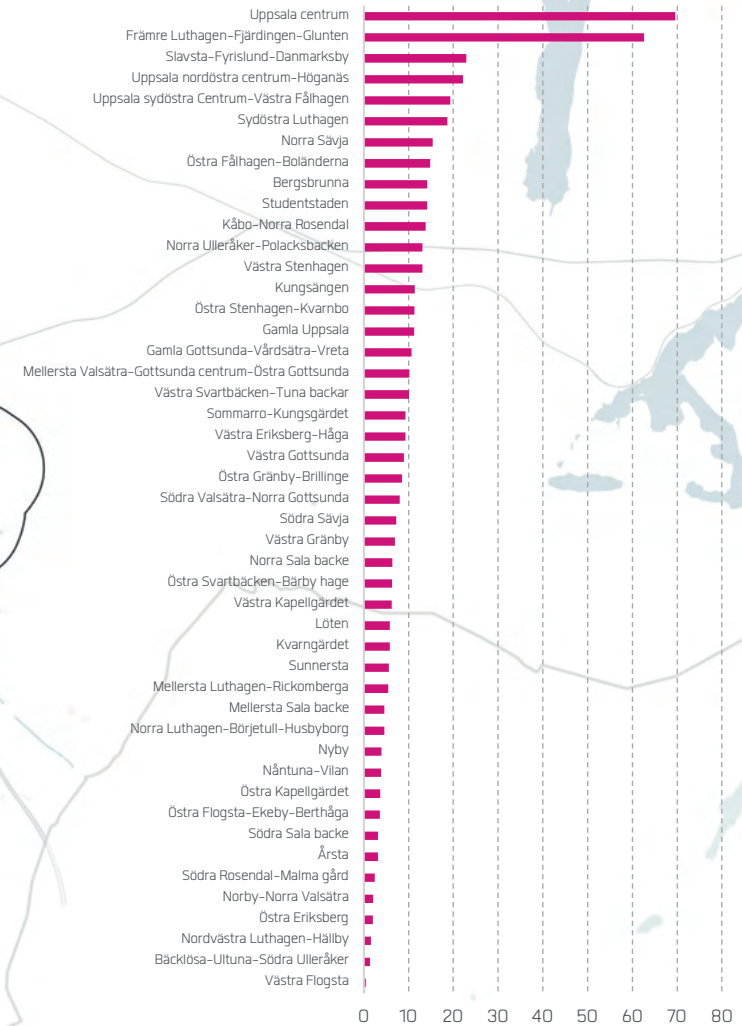
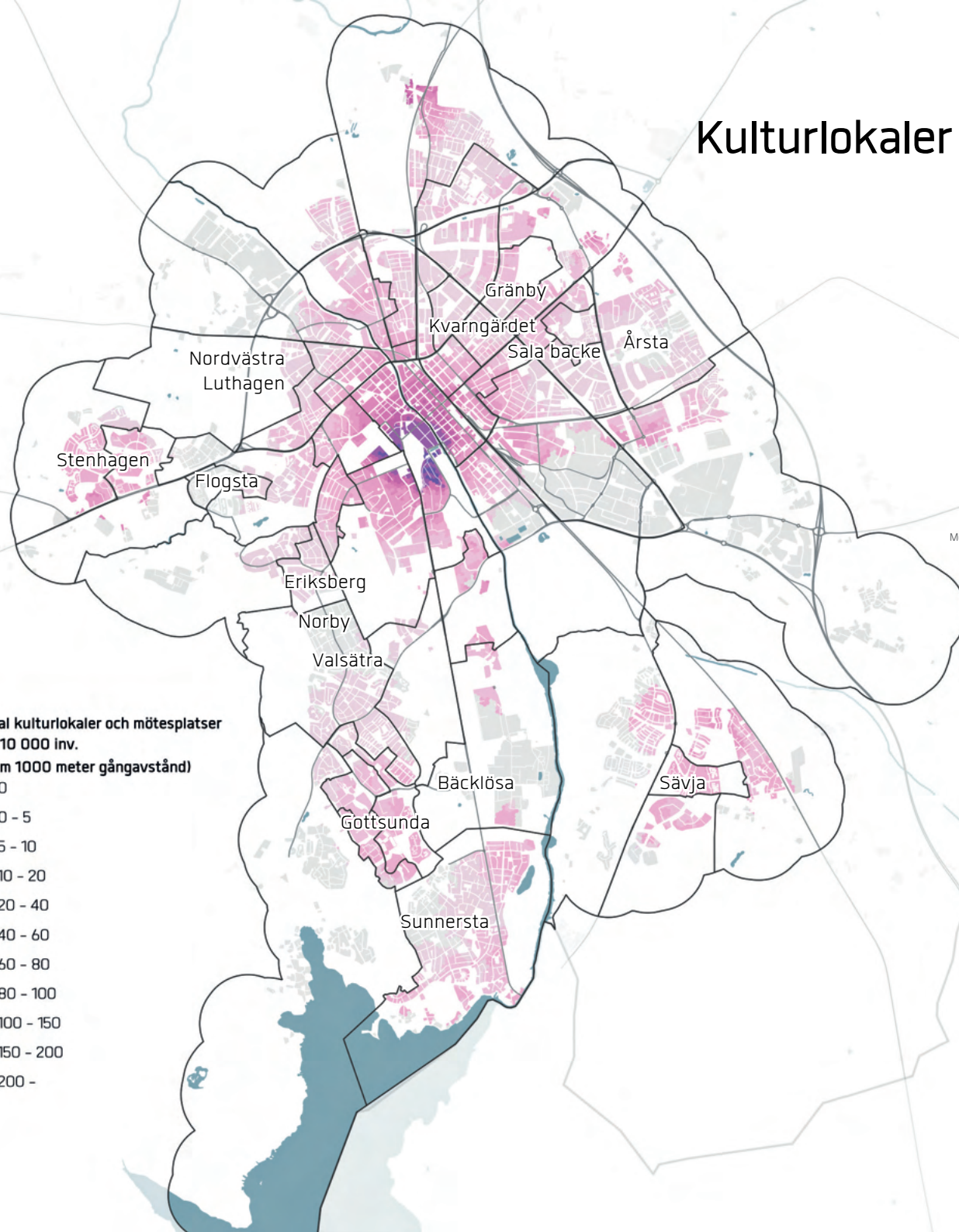
- *76 000 invånare i Uppsala tätort har färre än 3 typer av kulturlokaler och mötesplatser inom 1 km*
 - *39 % av invånarna i Uppsala tätort har färre än 3 typer av kulturlokaler och mötesplatser inom 1 km*
-

Antal och andel invånare i Uppsala tätort som saknar kulturlokaler och mötesplatser inom 1 kilometers gångavstånd, eller som har tillgång till färre än tre olika typer av kulturlokaler och mötesplatser. Måtten kan användas som indikatorer för att följa upp invånarnas geografiska kulturtillgång och som underlag för planering av kulturlokaler och mötesplatser i kommunen.

Kulturlokaler och mötesplatser per capita i Uppsala tätort

**Antal kulturlokaler och mötesplatser
per 10 000 inv.**

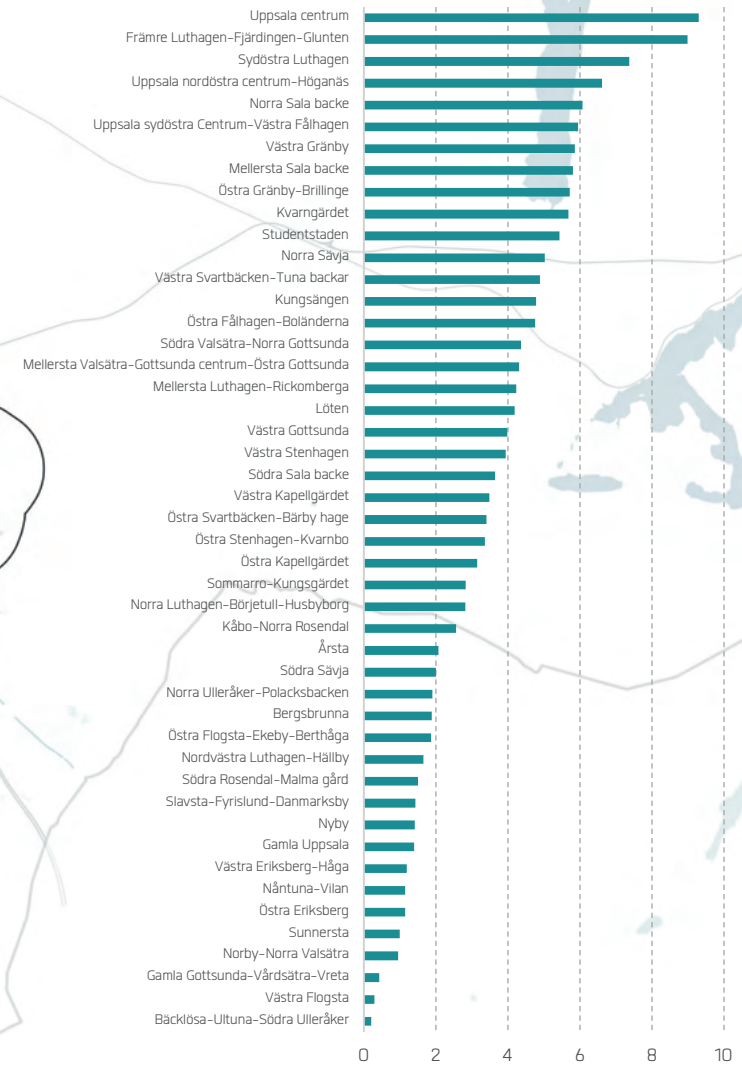
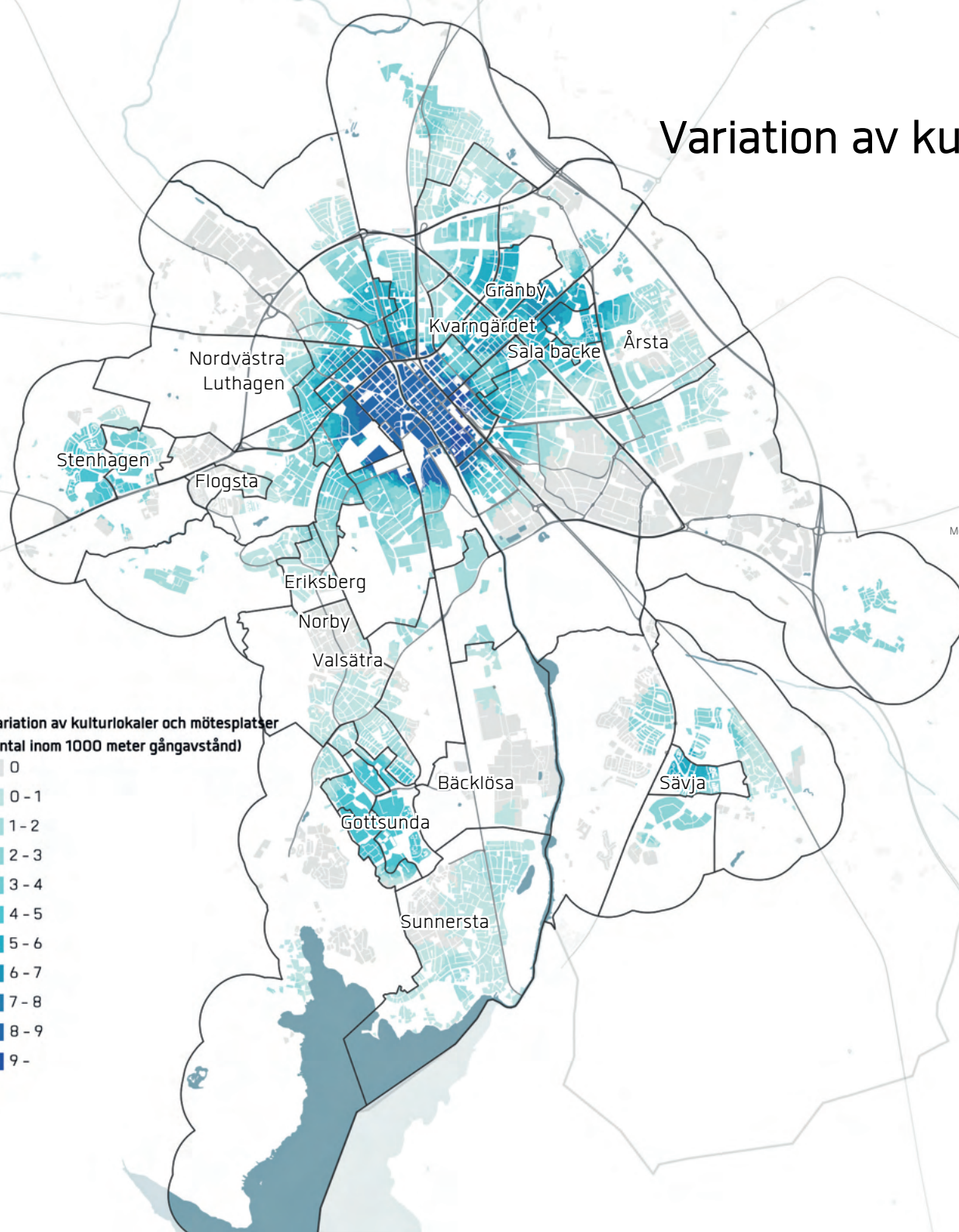
(inom 1000 meter gångavstånd)

Antal kulturlokaler och mötesplatser per 10 000 invånare

Variation av kulturlokaler och mötesplatser i Uppsala tätort

Variation av kulturlokaler och mötesplatser
(antal inom 1000 meter gångavstånd)

Antal olika typer av kulturlokaler och mötesplatser

Kulturlokaler och mötesplatser i prioriterade tätorter

I de prioriterade tätorterna varierar tillgången till kulturlokaler och mötesplatser tydligt mellan olika orter. Resultaten behöver tolkas i relation till tätorternas storlek. I mindre tätorter kan ett fåtal kulturplatser ge en hög tillgång per capita, medan större tätorter kan få lägre värden trots att de har fler kulturplatser i absoluta tal.

Kulturtillgång per capita

Tillgången per capita är högst i Knutby och Gåvsta. Även Almunge, Järlåsa, Länna och Vänge har relativt höga värden. Det visar att flera av de mindre tätorterna har ett förhållandevis starkt utbud i relation till befolkningsunderlaget, även om antalet kulturplatser i absoluta tal är begränsat.

Lägst tillgång per capita finns i Storvreta, Lövsalöt och Jälla. Även Björklinge och Bälinge ligger lägre än flera av de mindre tätorterna. För större tätorter, särskilt Storvreta, är detta särskilt relevant eftersom en svagare tillgång berör fler invånare.

Variation i kulturutbudet

Variationen i kulturutbudet är störst i Knutby och Gåvsta. Det är särskilt värt att notera eftersom de hör till de mindre av de prioriterade tätorterna, men ändå har tillgång till flera olika typer av kulturlokaler och mötesplatser inom gångavstånd. Även i Vänge och Vattholma har invånarna i genomsnitt tillgång till flera olika typer av lokaler och mötesplatser.

Lägst variation finns i Jälla, Länna och Lövsalöt. I dessa tätorter är utbudet mer ensidigt och består i

huvudsak av enstaka kulturplatser eller mötesplatser, exempelvis ett bibliotek eller en fritidsverksamhet. Även i Storvreta, som är den största av de prioriterade tätorterna, är variationen bland de lägsta. Det innebär att många invånare har tillgång till ett relativt begränsat urval av kulturlokaler och mötesplatser inom gångavstånd.

Samlad bedömning

Analysen visar att flera mindre tätorter har relativt god tillgång per capita, men att detta inte alltid innebär ett brett utbud. Länna, Almunge, Järlåsa och Skyttorp har exempelvis relativt stark tillgång i förhållande till befolkningen, men mer begränsad variation än de tätorter som har bredast utbud.

Knutby, Gåvsta och Vänge framträder som tätorter med både relativt hög tillgång och relativt bred variation. Storvreta, Lövsalöt och Jälla framträder däremot som tätorter där både tillgången per capita och variationen är låg. Storvreta bör särskilt uppmärksammas eftersom tätorten har den största befolkningen av de prioriterade tätorterna.

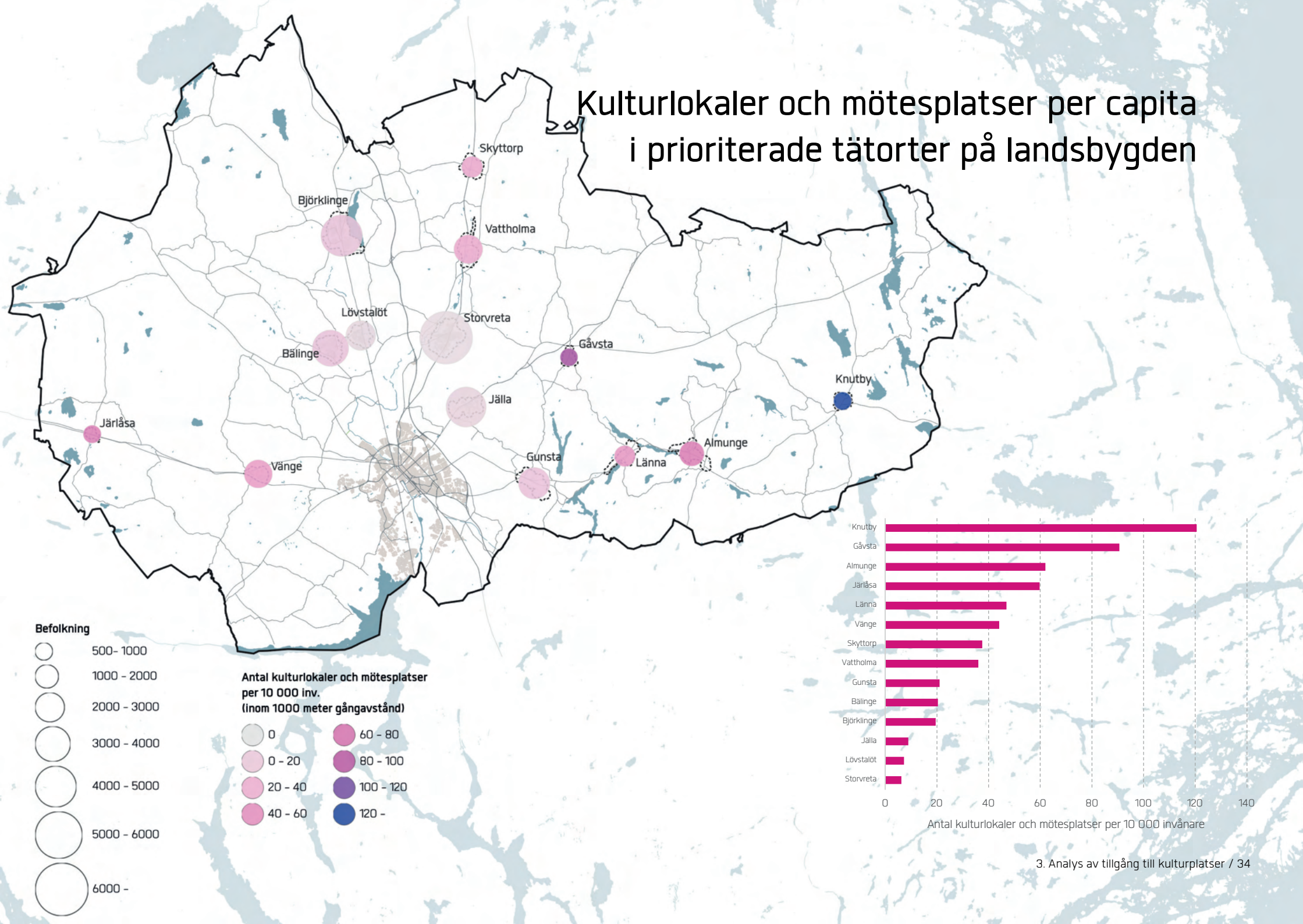
Totalt saknar 3 600 invånare i de prioriterade tätorterna helt tillgång till kulturlokaler och mötesplatser inom 1 kilometers gångavstånd, vilket motsvarar 15 procent. 18 000 invånare har tillgång till färre än tre olika typer av kulturlokaler och mötesplatser inom gångavstånd, vilket motsvarar 73 procent av invånarna i de prioriterade tätorterna.

-
- *3 600 invånare i de prioriterade tätorterna saknar kulturlokaler och mötesplatser inom 1 km*
 - *15 % av invånarna i de prioriterade tätorterna saknar kulturlokaler och mötesplatser inom 1 km*
-

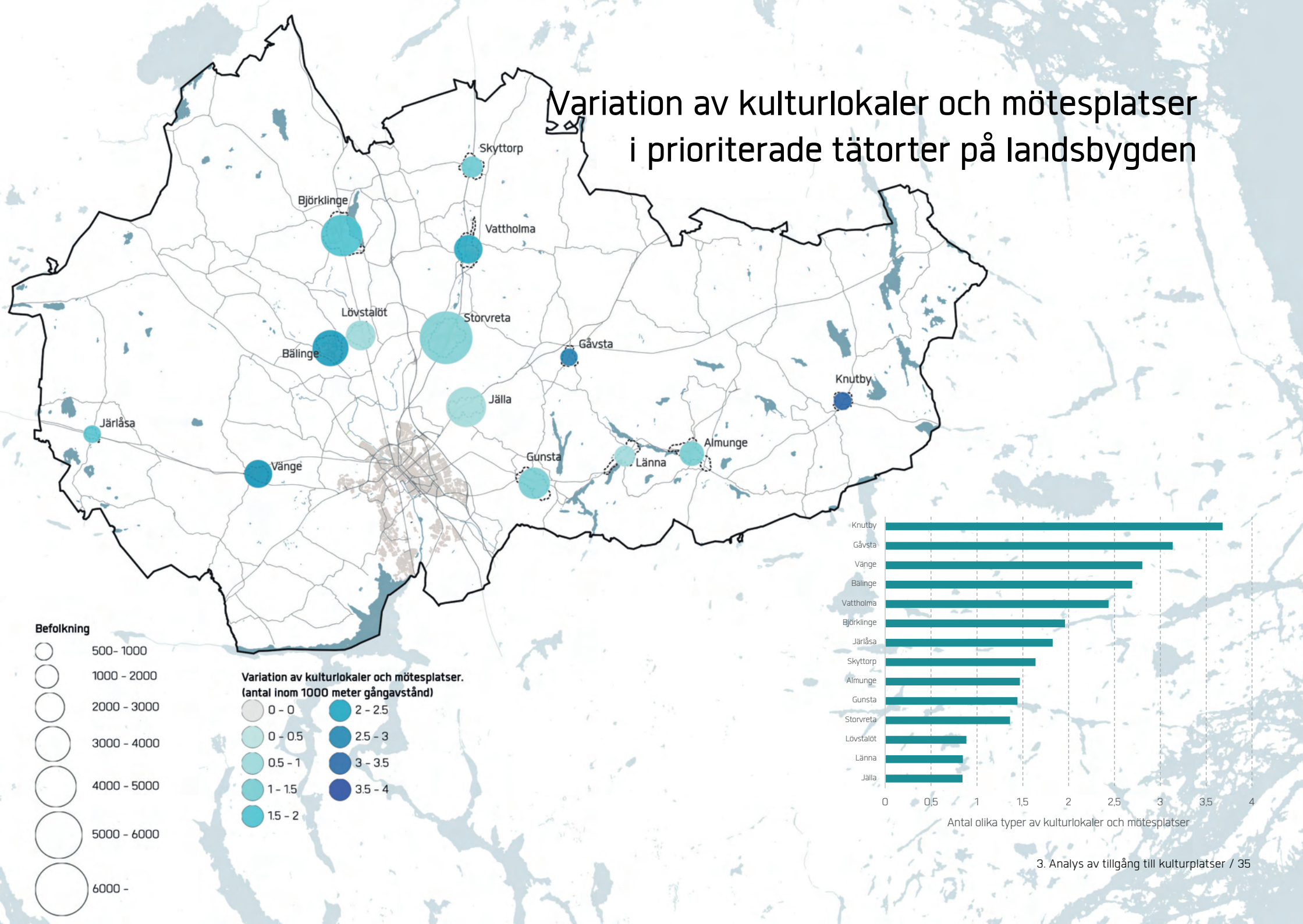
- *18 000 invånare i de prioriterade tätorterna har färre än 3 typer av kulturlokaler och mötesplatser inom 1 km*
 - *73 % av invånarna i de prioriterade tätorterna har färre än 3 typer av kulturlokaler och mötesplatser inom 1 km*
-

Antal och andel invånare i de prioriterade tätorterna som saknar kulturlokaler och mötesplatser inom 1 kilometers gångavstånd, eller som har tillgång till färre än tre olika typer av kulturlokaler och mötesplatser. Måtten kan användas som indikatorer för att följa upp invånarnas geografiska kulturtillgång och som underlag för planering av kulturlokaler och mötesplatser i kommunen.

Kulturlokaler och mötesplatser per capita i prioriterade tätorter på landsbygden

Variation av kulturlokaler och mötesplatser i prioriterade tätorter på landsbygden

Kulturutbildning

Kulturutbildning är en viktig del av kulturens infrastruktur och har stor betydelse för invånarnas möjligheter att utveckla kunskap, färdigheter och eget skapande inom olika konst- och kulturformer. Hur utbildningsmiljöer inom kultur är fördelade i kommunen påverkar därför tillgången till kultur och möjligheterna att delta i kulturlivet i olika delar av kommunen.

I detta avsnitt analyseras invånarnas geografiska tillgång till kulturutbildning. Genom kartor och statistik redovisas både utbudets omfattning i relation till befolkningen och variationen i utbudet inom gångavstånd. Analysen syftar till att ge en övergripande bild av var tillgången till kulturutbildning är starkare respektive svagare, samt att synliggöra områden där utbudet är mer begränsat.

Resultaten redovisas separat för Uppsala tätort och för de prioriterade tätorterna. Analysen visar geografisk närhet till platser där kulturutbildning bedrivs. Den visar däremot inte faktisk kapacitet, kursutbud, antal platser, köer, avgifter, målgrupper eller deltagande.

Kulturutbildning i Uppsala tätort

I Uppsala tätort skiljer sig mönstret för kulturutbildningar från mönstret för kulturlokaler och mötesplatser. Tillgången per capita är inte enbart hög i de centrala delarna, utan också i flera ytterområden där enstaka utbildningsplatser får stort genomslag i relation till befolkningsunderlaget. Variationen i utbudet är däremot tydligare koncentrerad till stadskärnan och några få stadsdelar utanför de centrala delarna.

Kultur tillgång per capita

Tillgången per capita är hög i flera ytterområden där enstaka kulturutbildningar finns inom gångavstånd. Det gäller bland annat Sävja, Stenhagen, Sunnersta, Bäcklösa och delar av Ulleråker-Polacksbacken. Eftersom befolkningsunderlaget i flera av dessa områden är begränsat kan en enskild utbildningsplats, ofta kulturskoleverksamhet, ge en hög tillgång per capita.

Centrala Uppsala har också relativt god tillgång per capita, med ett större antal kulturutbildningar samlade i och nära stadskärnan. Lägst tillgång per capita finns i områden där kulturutbildning saknas inom gångavstånd eller där utbudet är begränsat i relation till befolkningen. Det gäller bland annat delar av Nordvästra Luthagen, Årsta, Kungsängen, Eriksberg och vissa delar av Sala backe.

Variation i kulturutbudet

Variationen i utbudet av kulturutbildningar är störst i centrala Uppsala och i några närliggande stads-

delar. Uppsala centrum och området kring Främre Luthagen-Fjärdingen-Glunten har den bredaste sammansättningen av olika typer av kulturutbildningar. Även Sommarro och delar av Kvarngärdet har relativt god variation.

Utanför de centrala delarna är utbudet i många fall mer ensidigt. Ofta handlar det om att invånarna har tillgång till en enstaka kulturutbildning inom gångavstånd, i praktiken ofta kulturskoleverksamhet.

Endast på några få platser utanför stadskärnan når invånarna flera olika typer av kulturutbildningar inom gångavstånd. Det gäller framför allt Gottsunda, Sommarro och Gränby.

Samlad bedömning

Analysen visar att höga värden per capita inte alltid innebär ett brett utbud av kulturutbildningar. I flera ytterområden kan en enstaka utbildningsplats ge hög tillgång i relation till befolkningen, samtidigt som variationen är låg. Det gäller exempelvis delar av Sävja, Stenhagen, Sunnersta och Bäcklösa.

Det bredaste utbudet finns främst i centrala Uppsala och i några få stadsdelar utanför stadskärnan, såsom Gottsunda, Sommarro och Gränby. I övriga delar av tätorten är tillgången ofta mer beroende av enskilda verksamheter, framför allt kulturskoleverksamhet. Det gör att den geografiska tillgången till kulturutbildning är relativt spridd, men att variationen i utbudet är mer begränsad.

Totalt saknar 35 200 invånare i Uppsala tätort helt tillgång till kulturutbildning inom 1 kilometers gångavstånd, vilket motsvarar 18 procent av invånarna. Sammanlagt har 128 700 invånare tillgång till färre än tre olika typer av kulturutbildningar inom gångavstånd, vilket motsvarar 67 procent av invånarna i Uppsala tätort.

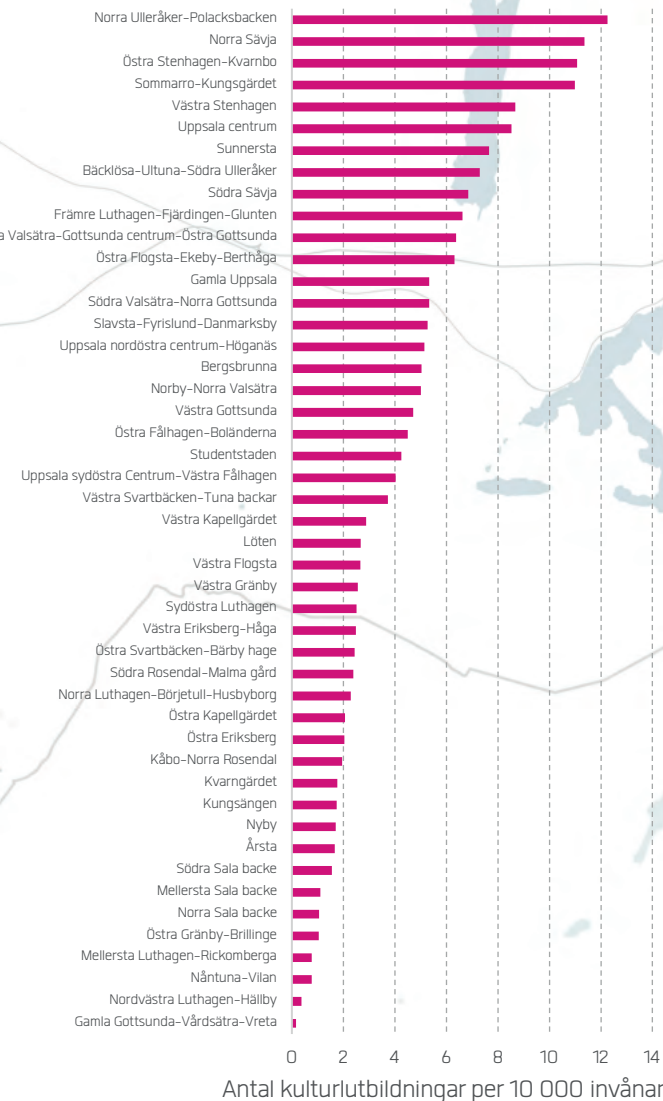
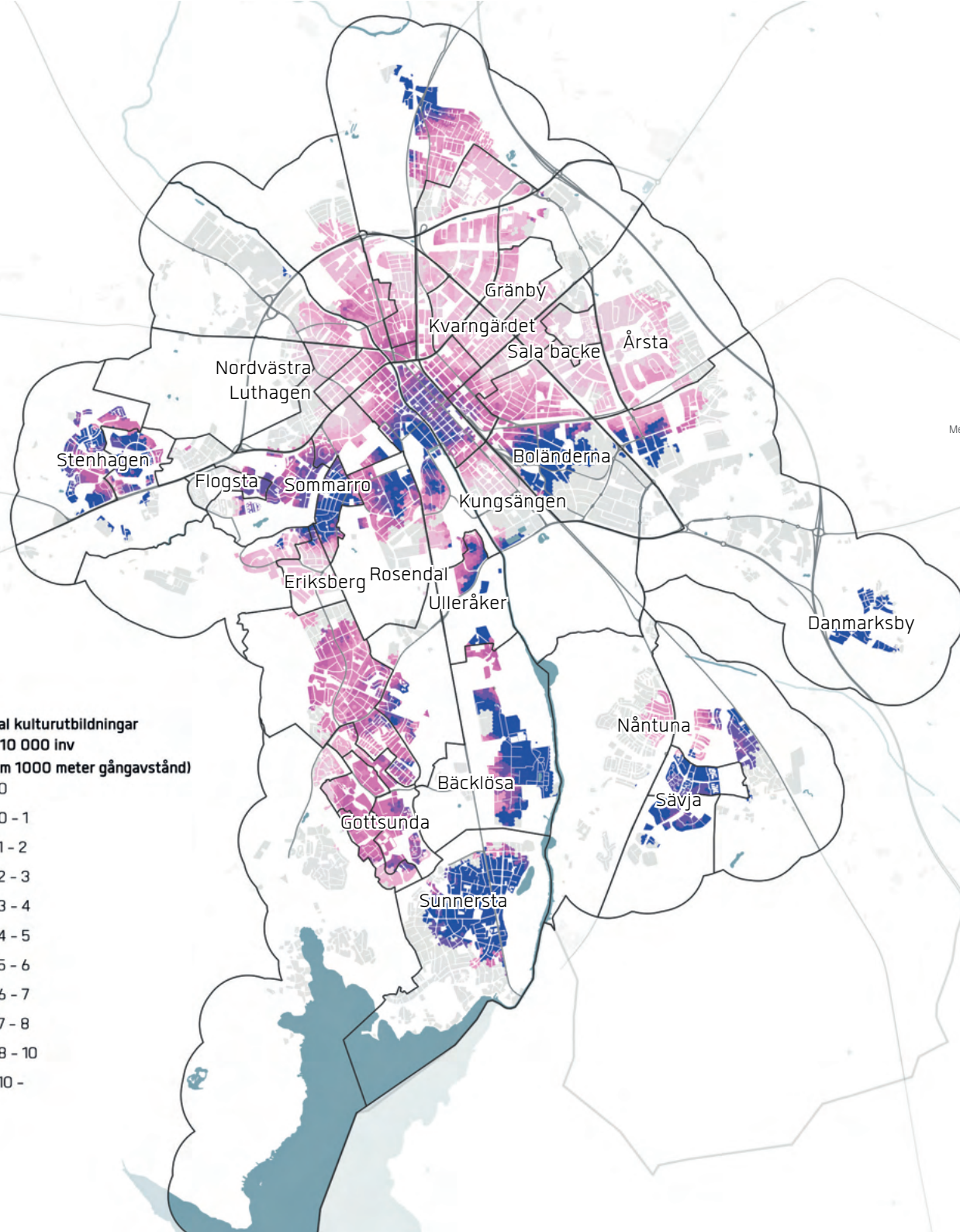
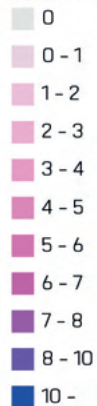
-
- 35 200 invånare i Uppsala tätort saknar kulturutbildning inom 1 km
 - 18 % av invånarna i Uppsala tätort saknar kulturutbildning inom 1 km
-

- 128 700 invånare i Uppsala tätort har färre än 3 typer av kulturutbildning inom 1 km
 - 67 % av invånarna i Uppsala tätort har färre än 3 typer av kulturutbildning inom 1 km
-

Antal och andel invånare i Uppsala tätort som saknar kulturutbildning inom 1 kilometers gångavstånd, eller som har tillgång till färre än tre olika typer av kulturutbildning. Måtten kan användas som indikatorer för att följa upp invånarnas geografiska kulturtillgång och som underlag för planering av kulturutbildning i kommunen.

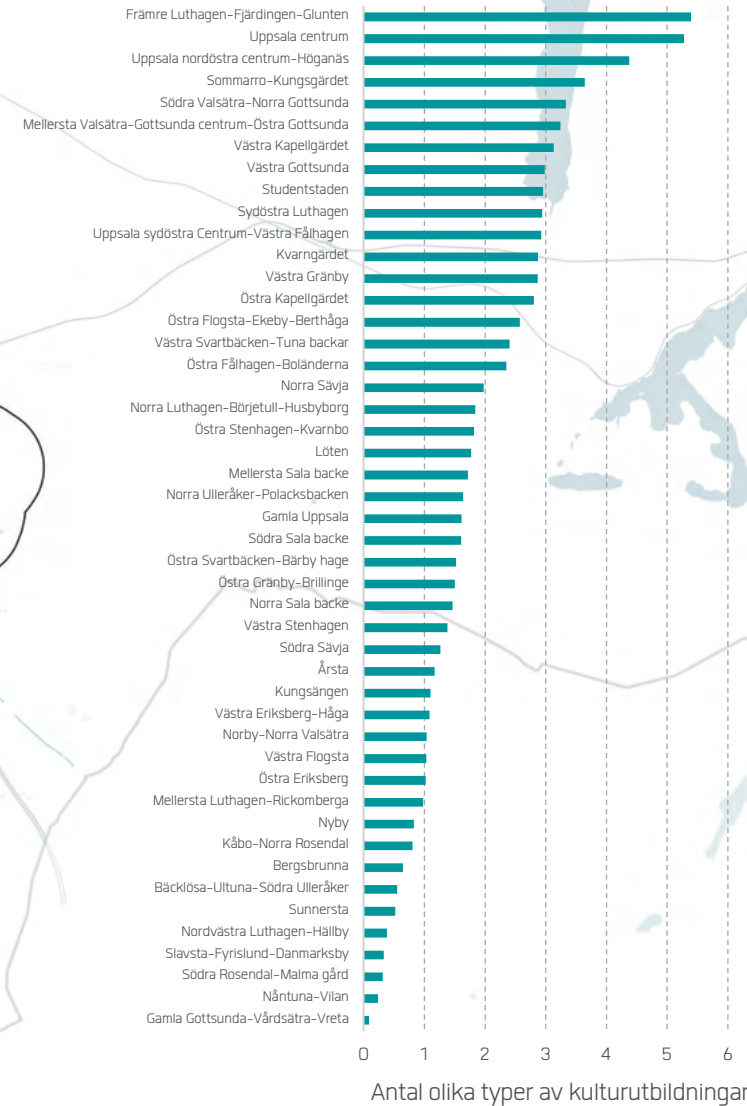
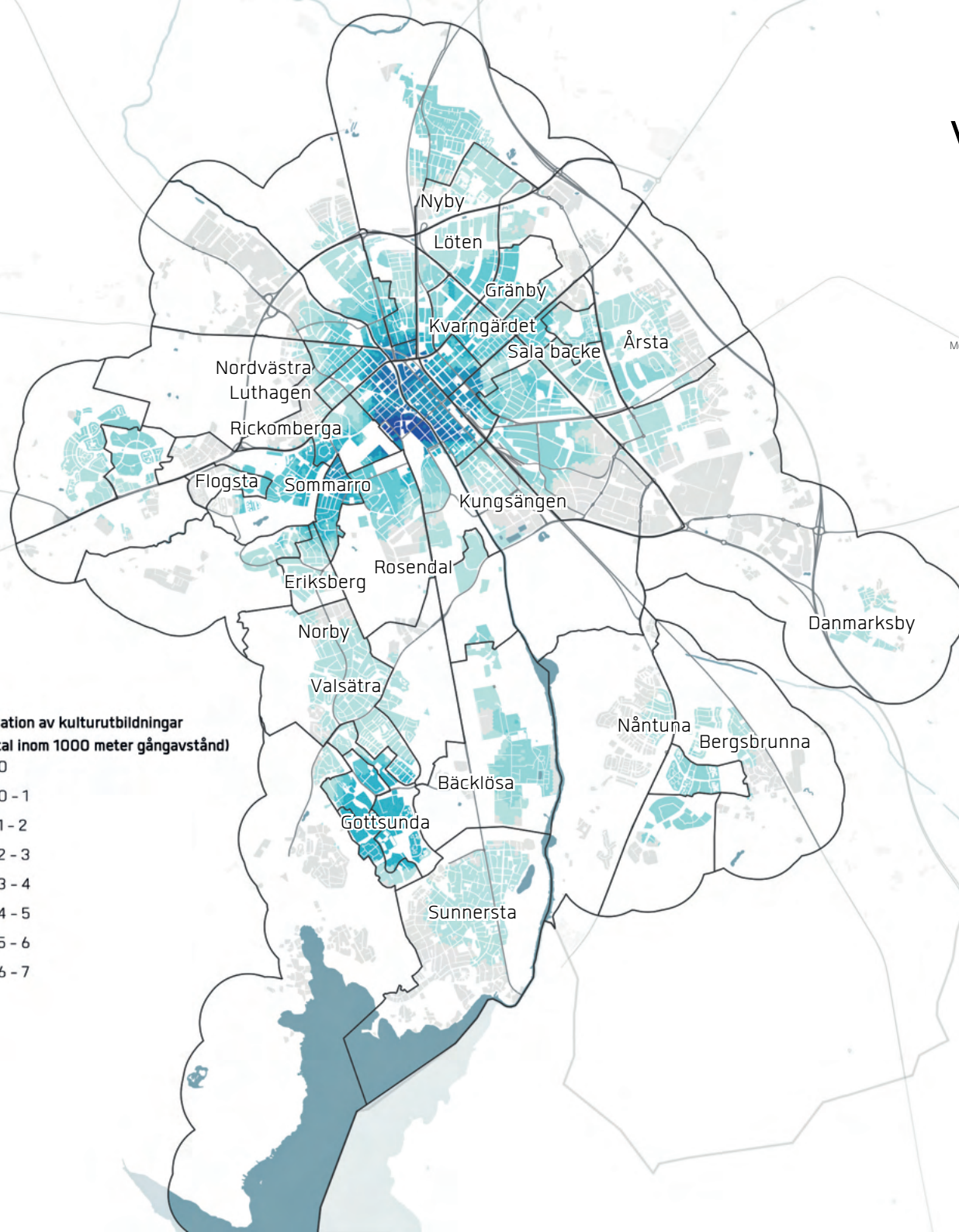
Kulturutbildning per capita i Uppsala tätort

Antal kulturutbildningar
per 10 000 inv
(inom 1000 meter gångavstånd)

Variation av kulturutbildning i Uppsala tätort

Variation av kulturutbildningar
(antal inom 1000 meter gångavstånd)

Kulturutbildning i prioriterade tätorter

I de prioriterade tätorterna består den kartlagda kulturutbildningen av kulturskoleverksamhet. Det innebär att analysen i första hand visar var det finns kulturskola inom gångavstånd, snarare än en bredd av olika typer av kulturutbildning.

Kultur tillgång per capita

Tillgången per capita är högst i Gåvsta och Järlåsa. Även i Skyttorp, Störvreta, Bälinge, Almunge, Vänge och Vattholma finns det en kulturskola inom gångavstånd. I dessa tätorter innebär förekomsten av kulturskoleverksamhet att tillgången per capita blir relativt god, i flera fall högre än i många delar av Uppsala tätort.

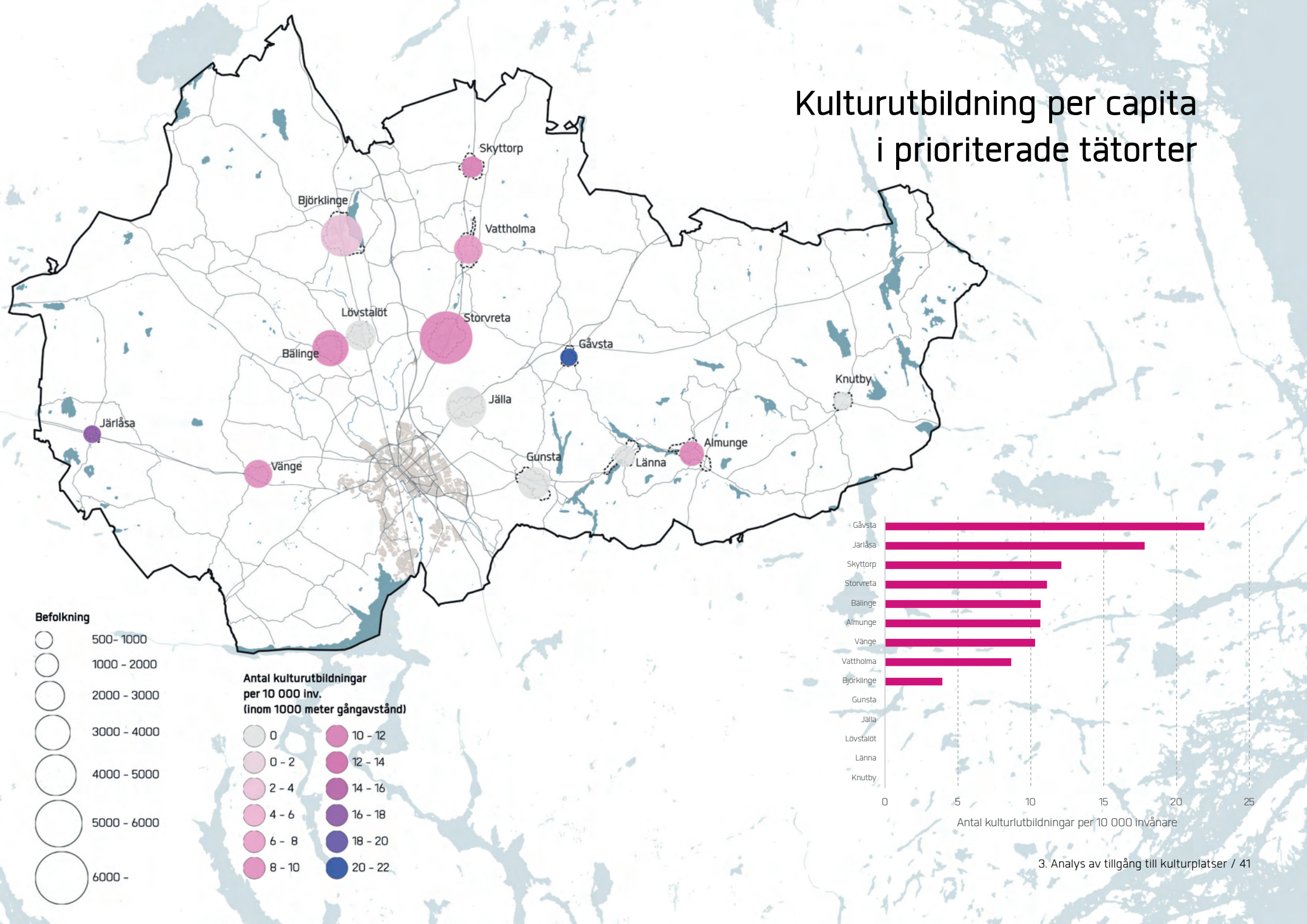
Resultaten bör samtidigt tolkas i relation till tätorternas befolkningsstorlek. I de flesta tätorter handlar det om en enskild kulturskolelokal, vilket gör att värdet per capita i stor utsträckning påverkas av hur många invånare som bor i tätorten. Bara i Bälinge och Störvreta finns flera kulturskolelokaler. Kulturutbildning saknas helt i Jälla, Löfstalöt, Länna och Knutby.

Eftersom det saknas andra typer av kulturutbildning än kulturskola i de prioriterade tätorterna är variation i utbudet inte ett meningsfullt analysmått i detta sammanhang. Den mest relevanta frågan är i stället om kulturskoleverksamhet finns eller saknas helt. Totalt saknar 13 800 invånare i de prioriterade tätorterna helt tillgång till kulturutbildning inom 1 kilometers gångavstånd, vilket motsvarar 56 procent av invånarna

-
- *13 800 invånare i de prioriterade tätorterna saknar kulturutbildning inom 1 km*
 - *56 % av invånarna i de prioriterade tätorterna saknar kulturutbildning inom 1 km*
-

Antal och andel invånare i de prioriterade tätorterna som saknar kulturutbildning inom 1 kilometers gångavstånd. Måtten kan användas som indikatorer för att följa upp invånarnas geografiska kultur tillgång och som underlag för planering för kultur i kommunen.

Kulturutbildning per capita i prioriterade tätorter

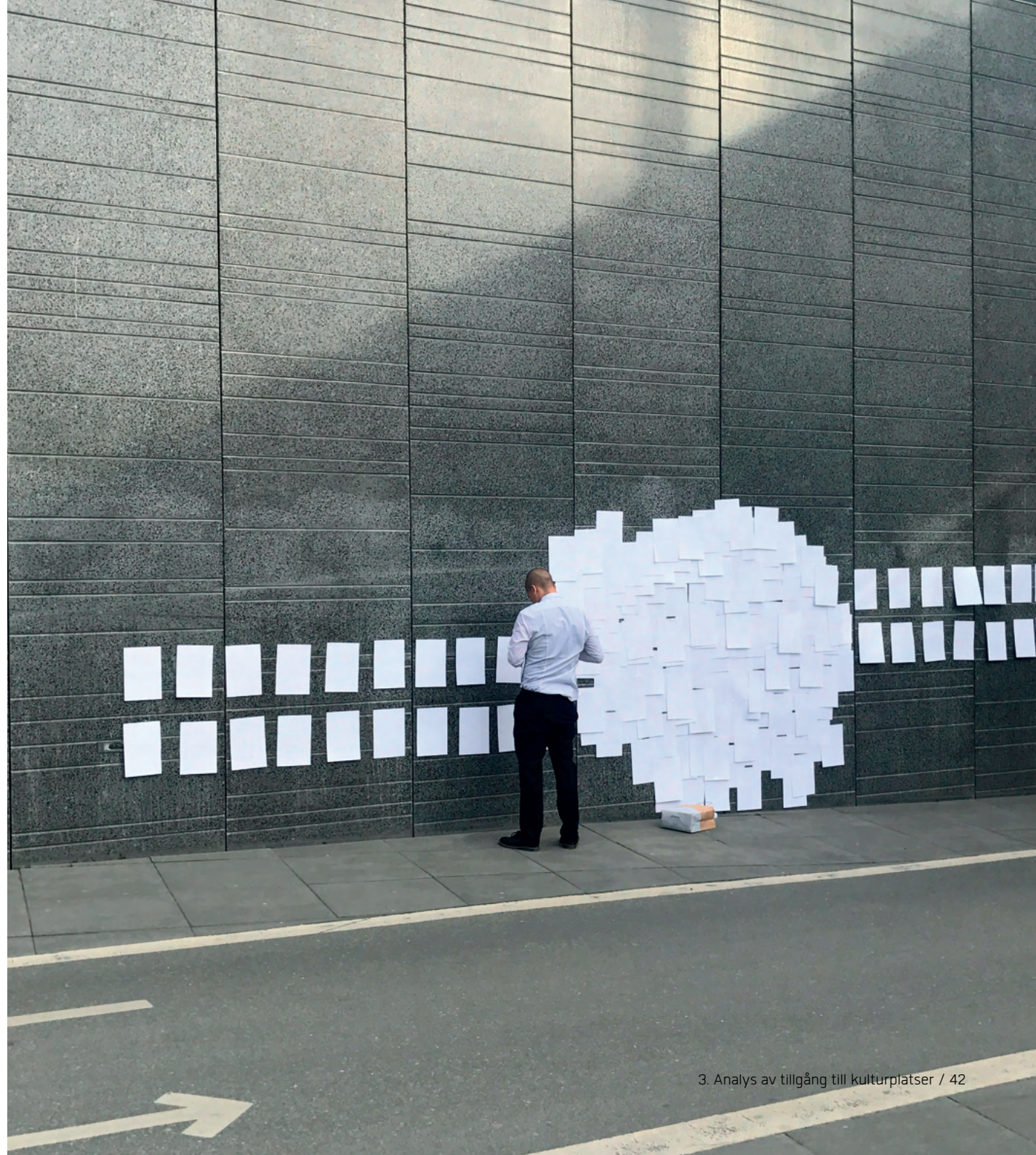
Produktionsplatser för konst och kultur

Produktionsplatser för konst och kultur är en viktig del av kulturens fysiska infrastruktur. De skapar förutsättningar för att konst och kultur ska kunna produceras, repeteras, utvecklas och förberedas innan den möter en publik eller deltagare. Hur sådana platser är fördelade i kommunen påverkar därför förutsättningarna för kulturskapande och kulturlivets långsiktiga utveckling i olika delar av kommunen.

I detta avsnitt analyseras den geografiska tillgången till produktionsplatser för konst och kultur. Genom kartor och statistik redovisas både utbudets omfattning i relation till befolkningen och variationen i utbudet inom gångavstånd. Analysen syftar till att ge en övergripande bild av var tillgången till produktionsplatser är starkare respektive svagare, samt att synliggöra områden där utbudet är mer begränsat.

Resultaten redovisas för Uppsala tätort. I de prioriterade tätorterna saknas kartlagda produktionsplatser för konst och kultur. Kartor och statistik för de prioriterade tätorterna redovisas därför inte, och dessa tätorter analyseras inte närmare inom detta tema.

Analysen visar geografisk närhet till platser där konst och kultur kan produceras eller utvecklas. Den visar däremot inte lokalernas kapacitet, tillgänglighet, hyresnivåer, bokningsmöjligheter, tekniska förutsättningar eller faktisk användning.

Produktionsplatser för konst och kultur i Uppsala tätort

I Uppsala tätort är produktionsplatserna för konst och kultur koncentrerade till vissa delar av staden. Till skillnad från kulturlokaler och mötesplatser handlar det främst om lokaler där kultur kan skapas, repeteras och produceras, snarare än om publika målpunkter. Resultaten bör därför tolkas som geografisk närhet till produktionsmiljöer, inte som faktisk möjlighet att använda lokalerna.

Kulturtillgång per capita

Tillgången per capita är högst i Norra Ulleråker–Polacksbacken, framför allt genom koncentrationen av konstateljéer i Hospitalet i kombination med ett begränsat befolkningsunderlag. Området framträder därmed som ett tydligt kluster för konstproduktion.

Även Bäcklösa–Ultuna–Södra Ulleråker har relativt höga värden, där ett mindre antal produktionsplatser får stort genomslag i relation till befolkningen. Produktionsplatser finns också inom gångavstånd i bland annat centrala Uppsala, Sommarro, Gottsunda, Valsätra, Flogsta, Gränby och Boländerna.

I flera delar av tätorten är tillgången låg eller saknas helt inom gångavstånd. Det gäller bland annat delar av Sunnersta, Årsta, Sala backe, Löten, Norby och Eriksberg.

Variation i utbudet

Variationen i utbudet är störst i centrala Uppsala och i några närliggande delar av innerstaden. Uppsala centrum och Främre Luthagen–Fjärdingen–Glunten har den bredaste sammansättningen av olika ty-

per av produktionsplatser. Även delar av Luthagen, Fålhagen, Höganäs och Kungsängen har relativt god variation.

Utanför de centrala delarna finns viss variation framför allt i Gottsunda, Valsätra, Gränby, Kvarngärdet och delar av Boländerna. I stora delar av ytterstaden är variationen däremot låg, bland annat i Sunnersta, Bäcklösa, Eriksberg, Norby, Årsta och delar av Flogsta.

Samlad bedömning

Produktionsplatser för konst och kultur är koncentrerade till ett mindre antal kluster och lokalmiljöer i Uppsala tätort. Centrala Uppsala har den bredaste variationen av olika typer av produktionsplatser, medan Hospitalet i Ulleråker–Polacksbacken framför allt utmärks av en stark koncentration av konstateljéer.

Det innebär att höga värden per capita inte alltid motsvarar ett brett utbud av olika typer av produktionsmiljöer. I Hospitalet är tillgången hög i relation till befolkningen, men utbudet domineras av en kategori. Samtidigt kan ateljélokaler användas för flera former av konstnärlig produktion, vilket innebär att den faktiska användningsbredden kan vara större än vad kategoriseringen visar.

Totalt saknar 37 700 invånare i Uppsala tätort helt tillgång till produktionsplatser för konst och kultur inom 1 kilometers gångavstånd, vilket motsvarar 20 procent av invånarna. Sammanlagt har 139 600 invånare tillgång till färre än tre olika ty-

per av produktionsplatser inom gångavstånd, vilket motsvarar 72 procent av invånarna i Uppsala tätort. I de prioriterade tätorterna saknas kartlagda produktionsplatser för konst och kultur helt.

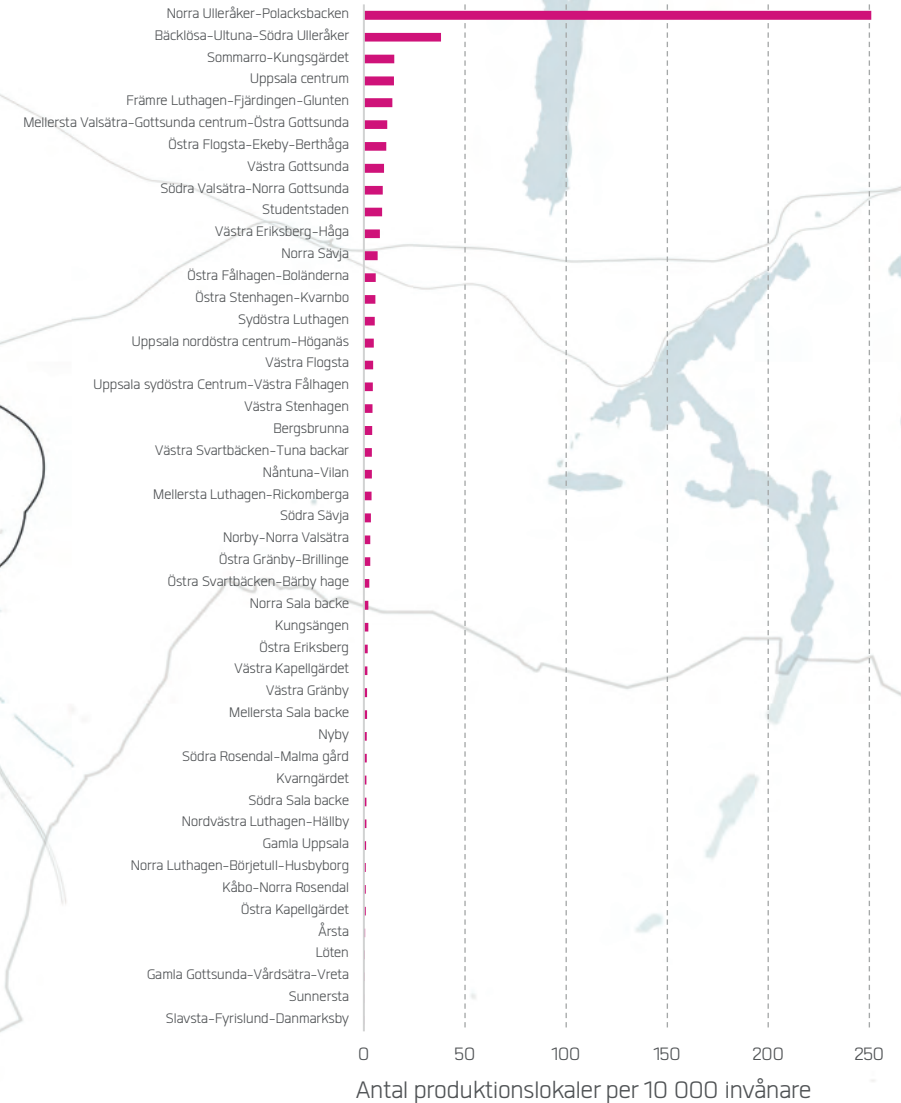
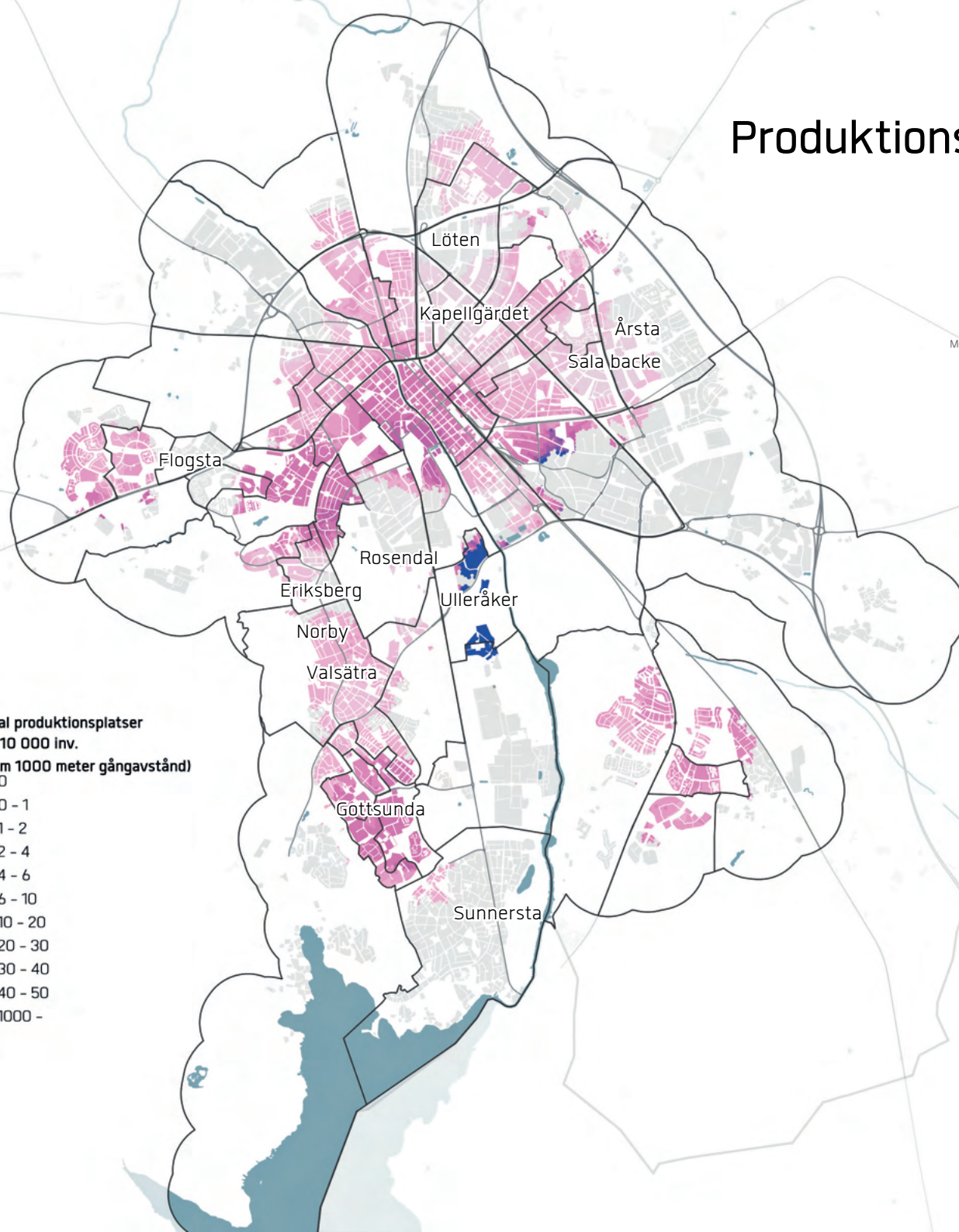
-
- 37 700 invånare i Uppsala tätort saknar produktionsplatser inom 1 km
 - 20 % av invånarna i Uppsala tätort saknar produktionsplatser inom 1 km
-

- 139 600 invånare i Uppsala tätort har färre än 3 typer av produktionsplatser inom 1 km
 - 72 % av invånarna i Uppsala tätort har färre än 3 typer av produktionsplatser inom 1 km
-

Antal och andel invånare i Uppsala tätort som saknar produktionsplatser för konst och kultur inom 1 kilometers gångavstånd, eller som har tillgång till färre än tre olika typer av produktionsplatser. Måtten kan användas som indikatorer för att följa upp invånarnas geografiska kulturtillgång och som underlag för planering av produktionsplatser för konst och kultur i kommunen.

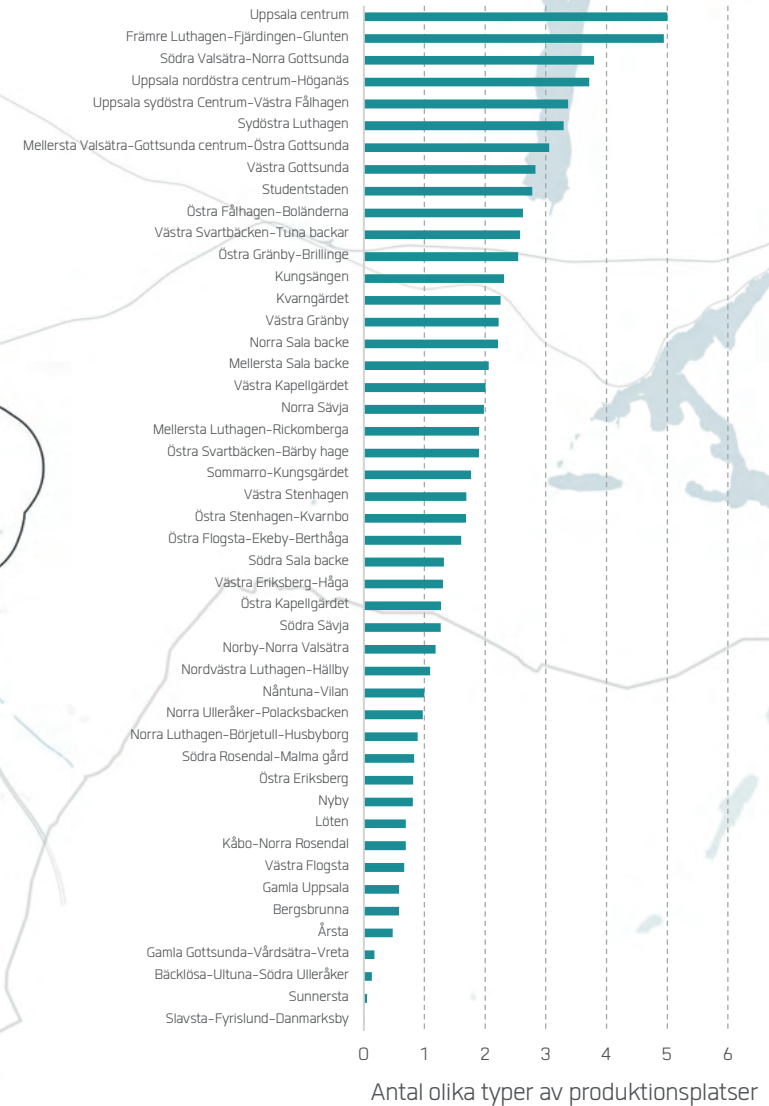
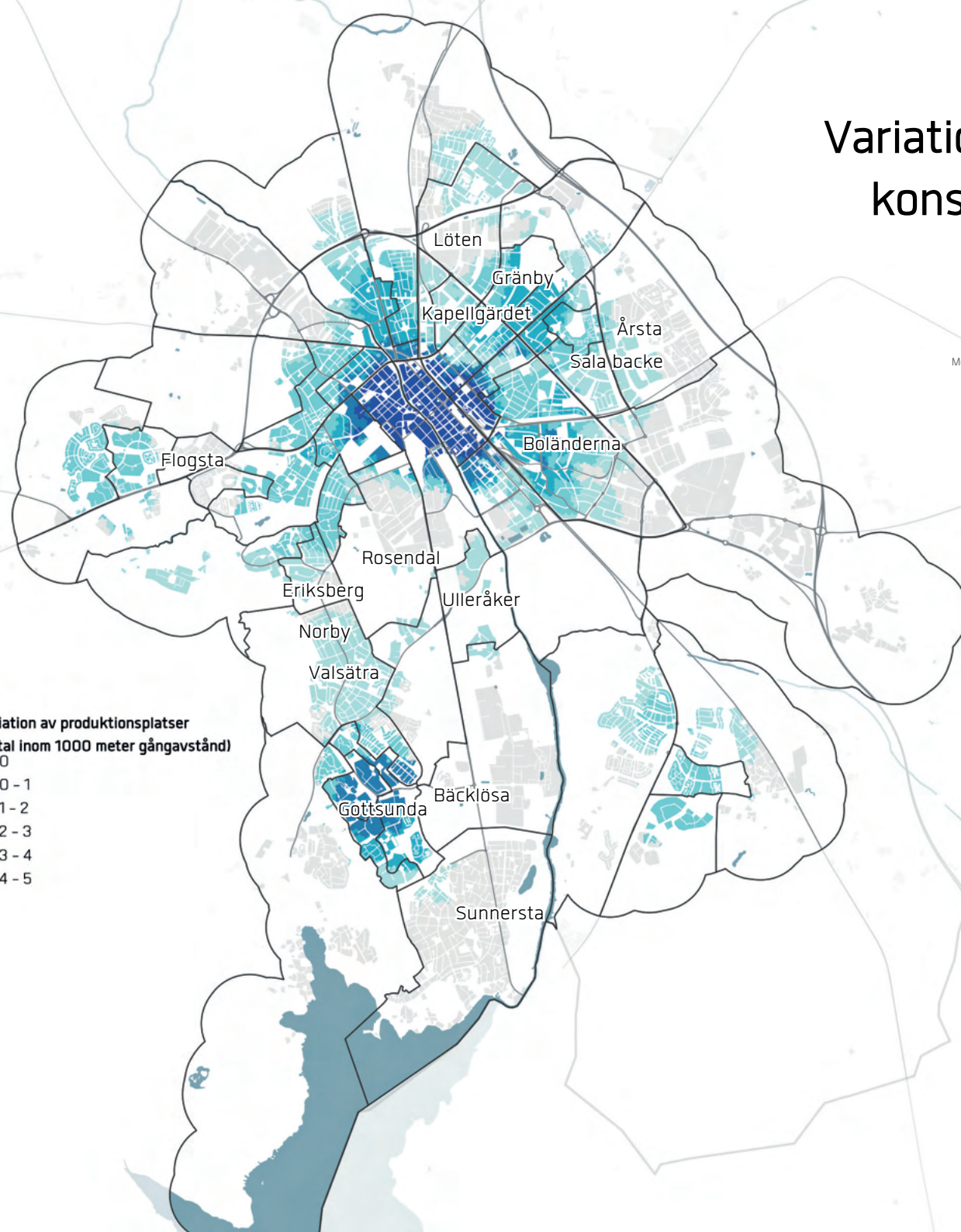
Produktionsplatser för konst och kultur per capita i Uppsala tätort

Antal produktionsplatser
per 10 000 inv.
(inom 1000 meter gångavstånd)

Variation av produktionsplatser för konst och kultur i Uppsala tätort

Variation av produktionsplatser
(antal inom 1000 meter gångavstånd)

Summering och slutsatser

I detta avsnitt sammanfattas analysen av invånarnas tillgång till kulturplatser i Uppsala kommun. Medan de föregående avsnitten har analyserat tillgång och variation av kulturutbud för temana kulturlokaler och mötesplatser, kulturutbildning samt produktionsplatser för konst och kultur var för sig, redovisas här en samlad bild av tillgången till kulturplatser inom samtliga tre teman. Åtgärdsbehov summeras sedan utifrån de tematiska analyserna och den summerade tillsammans.

I summeringen kombineras de två övergripande måtten tillgång per capita och variation i utbudet för alla tre temana. Tillgång per capita visar hur omfattande kulturutbudet är i relation till befolkningen inom gångavstånd, medan variationen visar hur många olika typer av kulturplatser som finns inom räckhåll. Tillsammans ger måtten en bild av både utbudets omfattning och bredd i olika delar av kommunen.

Resultaten redovisas genom så kallad bivariat karta som visar hur tillgång per capita och variation samspelar geografiskt. Syftet är inte att ersätta de tematiska analyserna, utan att samla deras viktigaste resultat i en övergripande syntes. Summeringen visar vilka delar av kommunen som har ett stort och varierat kulturutbud, vilka som har ett mer begränsat eller ensidigt utbud, och var svag tillgång sammanfaller med större befolkningsunderlag. Därmed ger avsnittet ett samlat underlag för slutsatser, prioriteringar och fortsatt kulturplanering.

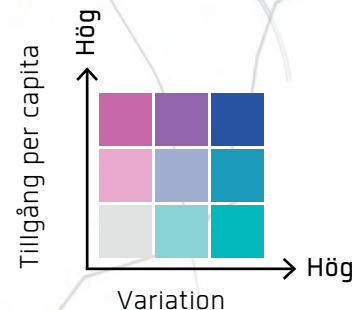

Samlad tillgång och variation i Uppsala tätort

Den bivariata kartan visar hur tillgång per capita och variation i kulturutbudet samspelar geografiskt i Uppsala tätort. De mörkare blå områdena visar platser där både tillgången per capita och variationen är hög. Rosa och lila områden visar platser med relativt hög tillgång men lägre variation, medan turkosa områden visar platser där variationen är relativt hög men tillgången per capita mer begränsad.

I likhet med de tematiska analyserna visar även den summerade kartan en tydlig koncentration av både tillgång och variation i centrala Uppsala och i angränsande delar av innerstaden. Här finns flera typer av kulturplatser inom gångavstånd, samtidigt som utbudet är relativt omfattande i relation till befolkningen. Även Gottsunda framträder som ett tydligt lokalt kluster i södra delen av tätorten.

I andra delar av tätorten framträder mer blandade mönster. Delar av Flogsta, Boländerna, Sunnersta och Ulleråker har relativt hög tillgång per capita men lägre variation. Det innebär att kulturutbudet i dessa delar i högre grad utgörs av ett mer begränsat antal typer av kulturplatser.

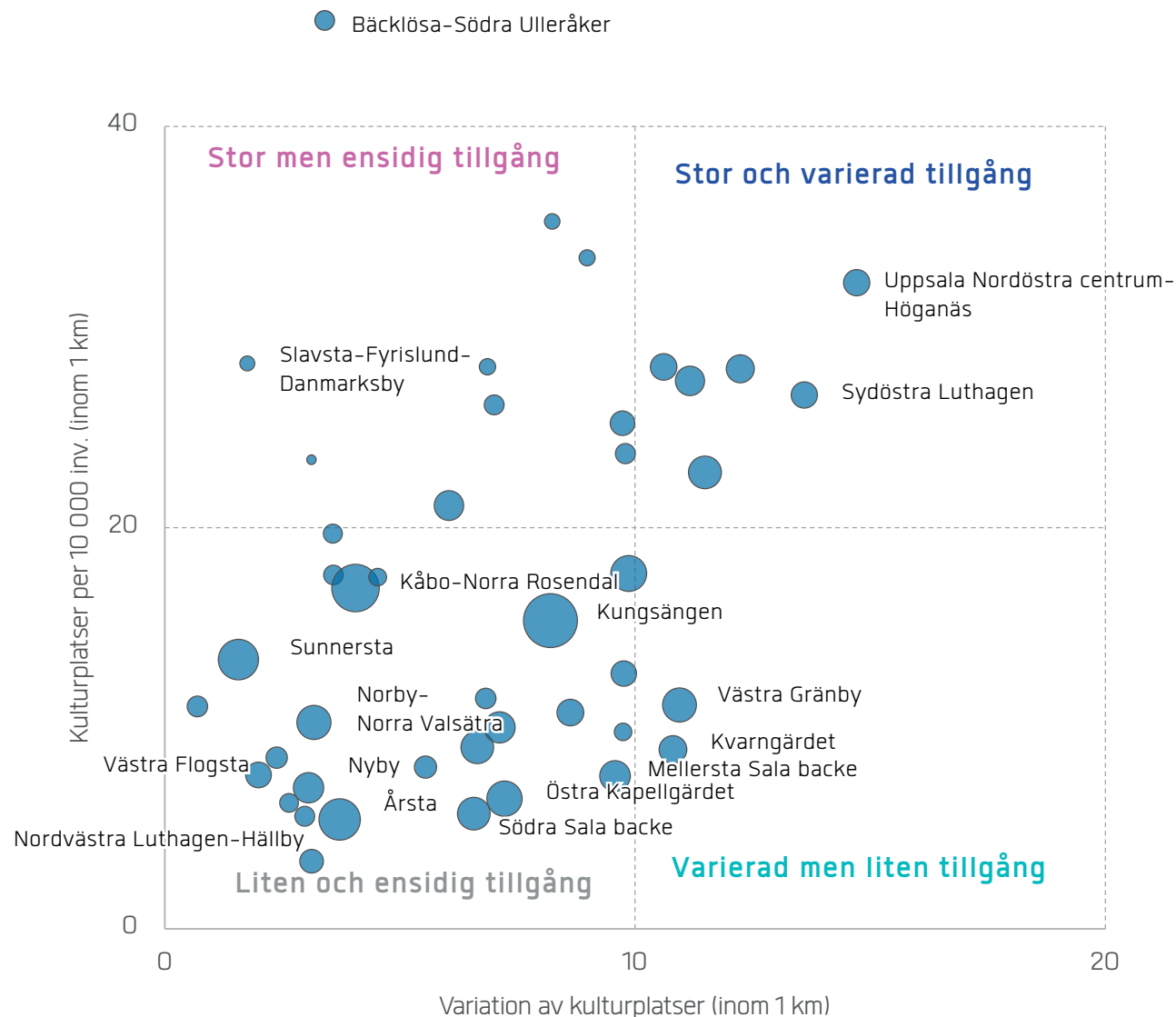

Samlad tillgång och variation i Uppsala tätort

Bubbeldiagrammet sammanfattar samma två mått på delområdesnivå. Den lodräta axeln visar tillgång per capita, den vågräta axeln visar variation i utbudet och punktstorleken visar befolkningsmängden. Diagrammet gör det möjligt att jämföra delområdenas övergripande tillgångsprofil och att se var svagare tillgång berör större befolkningsgrupper. Diagrammet har anpassats för att visa variationen bland majoriteten av delområdena. Uppsala centrum, Främre Luthagen–Fjärdingen–Glunten samt Norra Ulleråker–Polacksbacken har så höga värden i relation till övriga delområden att de inte ryms i diagrammets skala. De ingår i den samlade analysen, men redovisas inte som punkter i diagrammet.

I den övre högra delen av diagrammet finns delområden med både relativt hög tillgång per capita och hög variation. Här återfinns bland annat Uppsala nordöstra centrum–Höganäs och Sydöstra Luthagen. I den övre vänstra delen finns områden med stor men mer ensidig tillgång, exempelvis Bäcklösa–Södra Ulleråker och Slavsta–Fyrislund–Danmarksby. Dessa områden har relativt höga värden per capita, men ett mer begränsat antal olika typer av kulturplatser.

I den nedre högra delen finns områden med relativt hög variation men lägre tillgång per capita, exempelvis Västra Gränby, Kvarngärdet och Mellersta Sala backe. Här finns flera typer av kulturplatser inom gångavstånd, men utbudet är mer begränsat i relation till befolkningen.

Bubbeldiagrammet visar samlad tillgång och variation av kulturplatser i Uppsala tätort. Varje punkt representerar ett RegSO-område inom Uppsala tätort. Den lodräta axeln visar antal kulturplatser per 10 000 invånare inom 1 kilometers gångavstånd, medan den vågräta axeln visar antal olika typer av kulturplatser inom samma avstånd. Punktstorleken visar befolkningsmängden i respektive RegSO-område. Uppsala centrum, Främre Luthagen–Fjärdingen–Glunten samt Norra Ulleråker–Polacksbacken har exkluderats ur diagrammets skala, eftersom de har betydligt högre värden än övriga områden.

I den nedre vänstra delen finns områden med både låg tillgång per capita och låg variation. Det gäller bland annat Årsta, Nyby, Sunnersta, Norby–Norra Valsätra, Västra Flogsta och Nordvästra Luthagen–Hällby. Flera av dessa områden har också relativt stor befolkning, vilket gör dem viktiga att uppmärksamma i den fortsatta bedömningen av behov.

Identifierade brister och behov i Uppsala tätort

Behovskartan på följande sida sammanfattar var den samlade analysen pekar på svagare tillgång inom de tre temana: kulturlokaler och mötesplatser, kulturutbildning samt produktionsplatser för konst och kultur. Kartan ska läsas som en förenklad syntes av de tematiska analyserna, inte som en exakt rangordning av behov. Den visar framför allt var brister återkommer inom ett eller flera teman och därmed var den kulturella infrastrukturen kan behöva stärkas eller studeras närmare. Identifieringen är gjord med hänsyn till befolkningsmängden i de olika delområdena. Eventuella åtgärdsbehov bör bedömas utifrån en samlad analys av vilka kulturfunktioner som saknas, områdets förutsättningar och vilken geografisk roll olika typer av kulturplatser kan ha. En svag lokal tillgång behöver därför inte innebära samma typ av åtgärd överallt, eftersom vissa kulturfunktioner kan vara viktiga att ha nära invånarna i vardagen, medan andra kan samlas i särskilda noder eller ha ett större upptagningsområde.

Flera områden i västra och södra Uppsala tätort har brist av flera olika typer av kulturplatser. Det gäller bland annat Eriksberg, Sunnersta, Flogsta och Nor-

by–Valsätra, där kartan visar svagare tillgång till flera delar av den kulturella infrastrukturen. I dessa områden handlar behovet inte bara om ett enskilt tema, utan om en mer begränsad samlad närhet till kulturplatser.

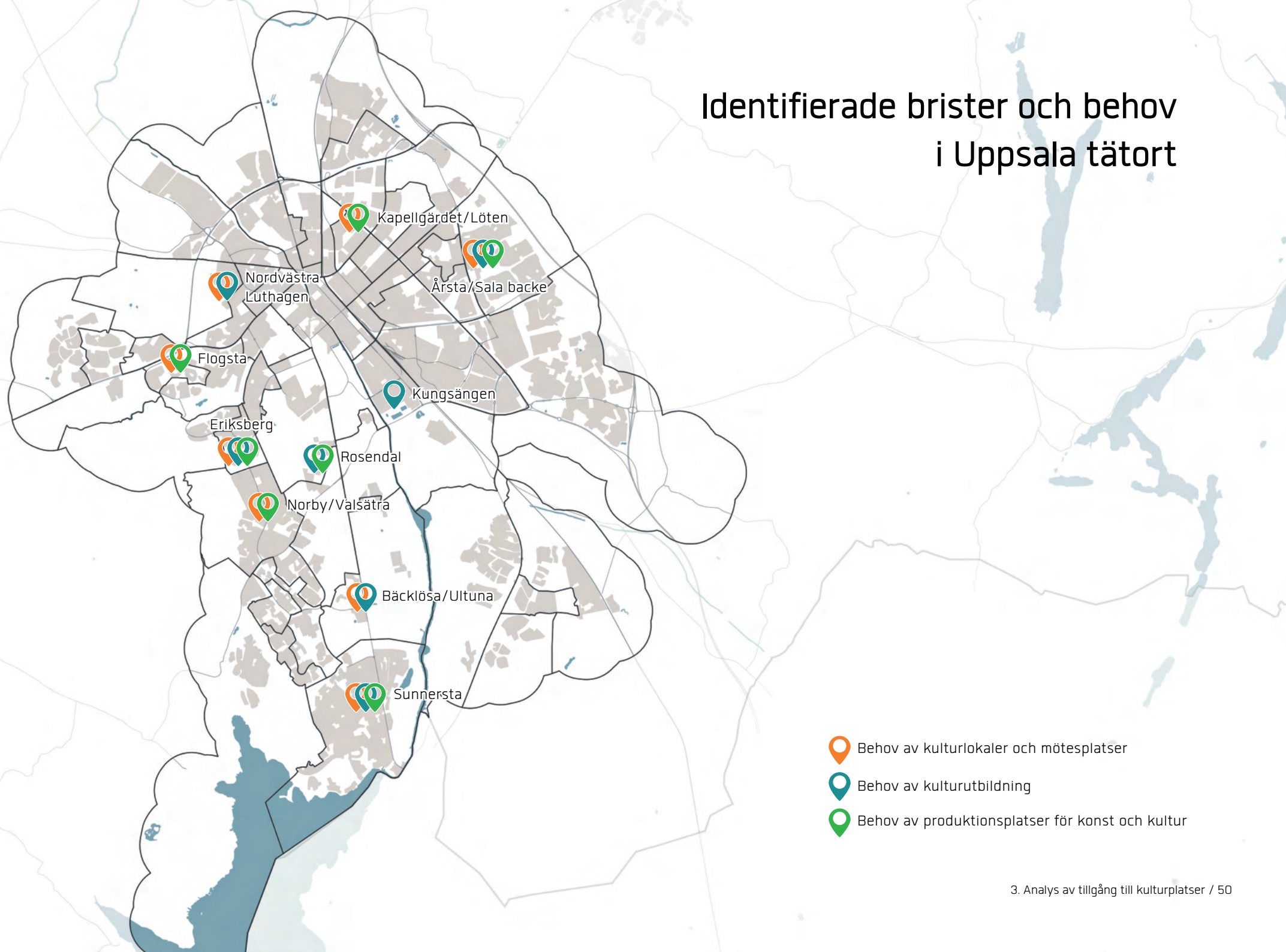
I östra och norra delar av tätorten framträder andra typer av brister. Årsta/Sala backe och Kapellgärdet/Löten har svagare tillgång inom flera teman, medan Kungsängen och Rosendal framför allt visar mer avgränsade behov kopplade till enskilda delar av kulturutbudet. I dessa områden kan den samlade tillgången vara relativt god i vissa avseenden, samtidigt som specifika funktioner saknas eller är svagt representerade.

Bristen på kulturlokaler och mötesplatser återkommer i flera ytterområden, medan behov kopplade till kulturutbildning framträder i bland annat Nordvästra Luthagen, Kungsängen, Bäcklösa/Ultuna, Sunnersta och Årsta/Sala backe. Produktionsplatser för konst och kultur är mer koncentrerade till ett fåtal miljöer, vilket gör att brister inom detta tema syns i flera bostadsdominerade delar av tätorten.

Sammantaget visar kartan att behoven ser olika ut i olika delar av Uppsala tätort. Vissa områden har svagare tillgång inom flera teman och kan därför vara särskilt relevanta för samlade insatser eller vidare analyser. Andra områden har mer avgränsade behov, där en viss typ av kulturplats kan vara särskilt viktig att uppmärksamma i fortsatt planering.

Identifierade brister och behov i Uppsala tätort

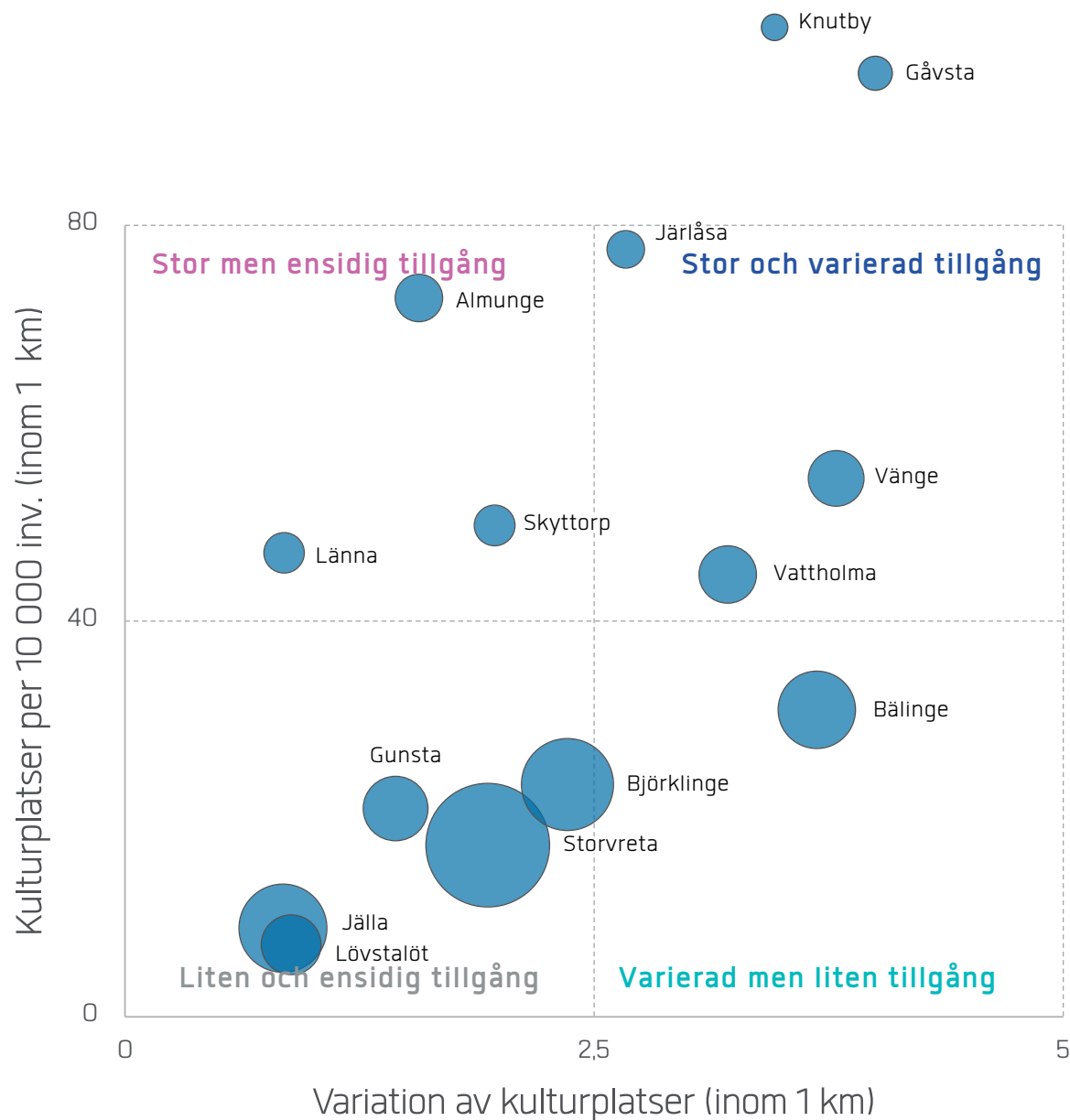
Samlad tillgång och variation i de prioriterade tätorterna

Bubbeldiagrammet sammanfattar tillgång per capita och variation i de prioriterade tätorterna. Den lodräta axeln visar antal kulturplatser per 10 000 invånare inom 1 kilometers gångavstånd, den vågräta axeln visar antal olika typer av kulturplatser inom samma avstånd och punktstorleken visar befolkningens mängden.

De prioriterade tätorterna har i många fall hög tillgång per capita jämfört med delområden i Uppsala tätort, men variationen är betydligt mer begränsad. Eftersom tätorterna generellt har mindre befolkningsunderlag än delområden i Uppsala tätort kan även ett fåtal kulturplatser ge höga värden per capita. Trycket på de platser som finns är därför sannolikt inte särskilt högt, och tillgången är i det avseendet god.

Knutby och Gåvsta har högst tillgång per capita och samtidigt relativt hög variation, trots att de är små tätorter. Även Järlåsa, Almunge och Vänge ligger högt i diagrammet. De större tätorterna Storvreta, Jälla och Björklinge har däremot inte bara lägre tillgång per capita än flera av de mindre tätorterna, utan även färre typer av kulturplatser och därmed mindre variation.

Sammantaget visar diagrammet att tillgången till kulturplatser i de prioriterade tätorterna ofta är god i relation till befolkningen, men att utbudet är smalt. I praktiken handlar det i många fall om några få kulturplatser per tätort, vilket gör att variationen förblir begränsad även där tillgången per capita är hög.

Bubbeldiagrammet visar samlad tillgång och variation av kulturplatser i de prioriterade tätorterna. Varje punkt representerar en prioriterad tätort. Den lodräta axeln visar antal kulturplatser per 10 000 invånare inom 1 kilometers gångavstånd, medan den vågräta axeln visar antal olika typer av kulturplatser inom samma avstånd. Punktstorleken visar befolkningens mängden i respektive tätort.

Identifierade brister och behov i de prioriterade tätorterna

Behovskartan på nästa sida sammanfattar var den samlade analysen visar svagare tillgång inom de tre temana: kulturlokaler och mötesplatser, kulturutbildning samt produktionsplatser för konst och kultur. Kartan ska läsas som en förenklad syntes av de tematiska analyserna, inte som en exakt rangordning av behov. Den kompletterar bubbeldiagrammet genom att visa vilka delar av kulturutbudet som saknas eller är svagt representerade i respektive tätort.

Den tydligaste gemensamma bristen gäller produktionsplatser för konst och kultur. Sådana platser saknas i de prioriterade tätorterna, vilket innebär att tillgången till lokala miljöer för konstnärlig produktion, repetition och skapande är begränsad. Detta gäller även tätorter som har relativt hög tillgång per capita i den samlade analysen.

I flera tätorter framträder brister inom mer än ett tema. Det gäller bland annat Lövstalöt, Jälla, Gunsta och Länna, där kartan visar svagare tillgång till flera delar av den kulturella infrastrukturen. Här handlar bristen inte enbart om produktionsplatser, utan också om andra typer av kulturplatser inom gångavstånd.

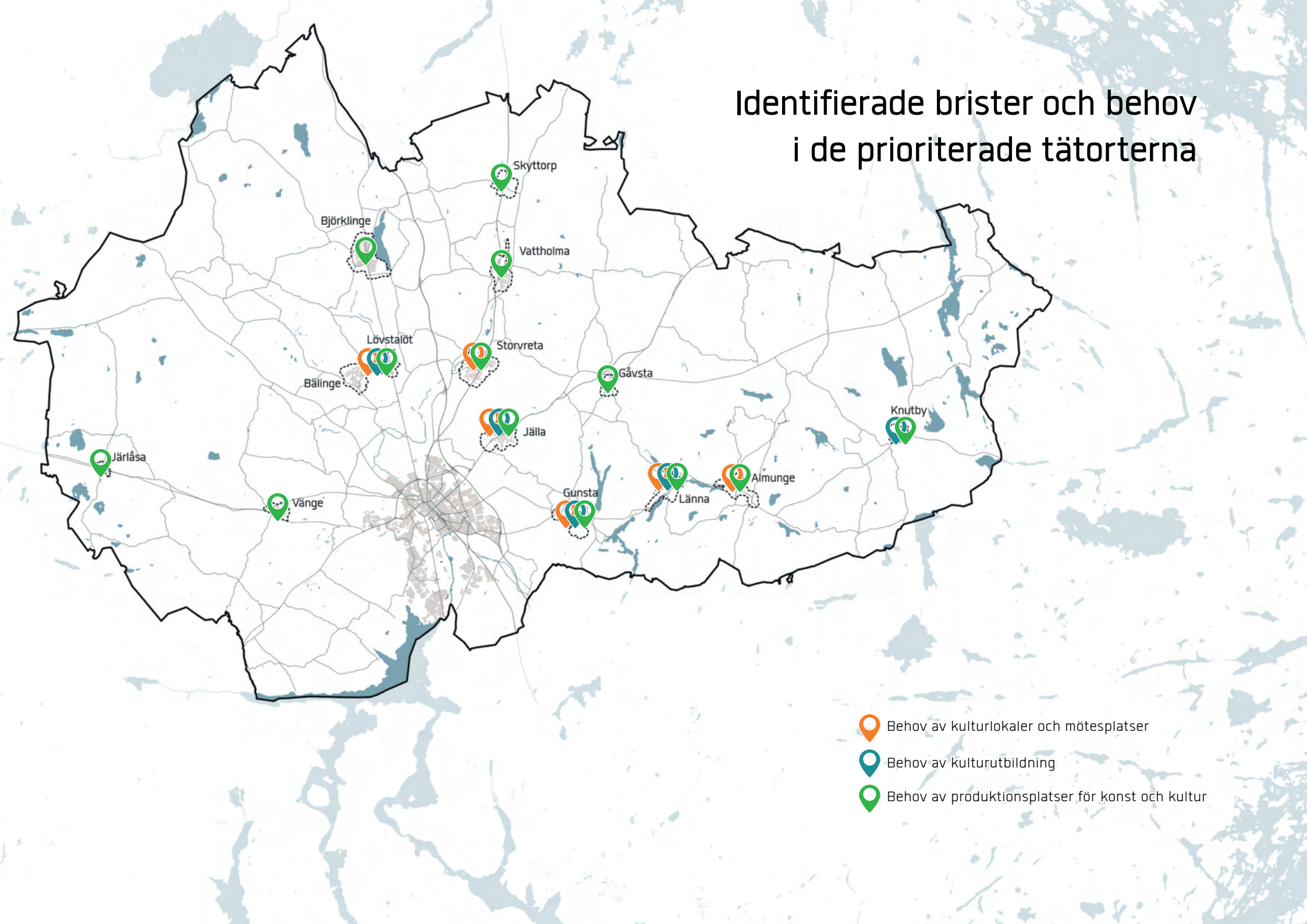
I Järlåsa, Vänge, Björklinge, Skyttorp, Vattholma och Gåvsta är bristen framför allt kopplad till produktionsplatser för konst och kultur, medan övriga delar av kulturutbudet finns representerade enligt analysens avgränsning.

Sammantaget visar kartan att de prioriterade tätorterna har andra förutsättningar och utvecklingsbehov än Uppsala tätort. Tillgången per capita kan vara relativt god, men utbudet är ofta smalt och vissa funktioner saknas helt. För fortsatt planering blir det därför viktigt att bedöma vilka kulturfunktioner som bör finnas lokalt, och hur ett bredare utbud kan möjliggöras även där antalet lokaler är begränsat, exempelvis genom samnyttjande.

Konstinstallationen The Nest vid Uppsala slott, en del av utställningen Resonating Bodies på Uppsala konstmuseum.

Identifierade brister och behov i de prioriterade tätorterna

4. Kulturtillgång och jämlika livsvillkor

Analysmodell

Detta kapitel fördjupar analysen av invånarnas tillgång till kulturplatser i Uppsala tätort utifrån perspektiv som är särskilt relevanta för jämlika livsvillkor. Medan föregående kapitel ger en övergripande bild av kulturutbudets geografiska fördelning utifrån en tematisk indelning, belyser detta kapitel hur tillgången till kultur varierar mellan olika grupper och utifrån olika villkor.

Tillgång till kultur handlar inte enbart om geografisk närhet till kulturplatser, utan också om vilka invånare som har möjlighet att använda och ta del av utbudet i vardagen. Ålder, räckvidd, socioekonomiska förutsättningar, avgifter och organisatoriska trösklar kan påverka den faktiska tillgången. Därför kompletteras den övergripande tillgångsanalysen med analyser som belyser om vissa grupper eller områden har särskilt goda eller svaga förutsättningar att nå kulturutbudet.

Kapitlet omfattar tre fördjupande perspektiv. Det första rör tillgången till kultur för barn, unga och unga vuxna, med fokus på hur tillgången ser ut i relation till olika gruppers räckvidd och relevanta målpunkter. Det andra belyser skillnader i kulturtillgång mellan områden med olika socioekonomiska förutsättningar. Det tredje fokuserar på kulturplatser med låga trösklar, det vill säga platser som är avgiftsfria och lättillgängliga för allmänheten.

- *Kulturtillgång för barn, unga och unga vuxna*
- *Kulturtillgång och socioekonomiska skillnader*
- *Kulturtillgång och låga trösklar*

Fördjupning av tillgångsanalyser av kulturplatser utifrån tre olika perspektiv som belyser jämlika livsvillkor.

Syftet är att ge en mer riktad bild av hur kulturtillgången ser ut för olika grupper och i olika delar av kommunen, och att synliggöra sådana skillnader som inte framgår lika tydligt i den övergripande analysen. Kapitlet ska därmed ge underlag för att identifiera utvecklingsbehov, göra prioriteringar och integrera kulturens behov och potential tydligare i kommunens fortsatta samhällsplanering.

Kulturtillgång för barn, unga och unga vuxna

Tillgång till kultur har olika betydelse i olika skeden av livet. För barn, unga och unga vuxna ser vardagslivet, rörelsemönstren och möjligheterna att själva ta sig till aktiviteter olika ut. För barn är närhet särskilt viktig, eftersom möjligheten att självständigt röra sig längre sträckor ofta är begränsad. För unga och unga vuxna är rörelsefriheten större, men tillgången till relevanta målpunkter i vardagen har fortfarande stor betydelse för deltagande, vanebildning och möjlighet att ta del av kultur. Kulturvanor formas också tidigt, vilket gör tillgången till kultur i vardagen viktig både för deltagande i nuet och för framtida kulturvanor (Region Stockholm, 2023).

Analys och underlag

Analysen utgår från en klassificering av kulturplatser som bedömts vara särskilt relevanta för barn, för unga respektive för unga vuxna. Med barn avses 0–12 år, med unga 13–19 år och med unga vuxna 20–29 år. Kategoriseringen är gjord på en övergripande nivå och utgår från vilken målgrupp olika typer av kulturplatser främst riktar sig till.

För barn analyseras tillgången inom 500 meters gångavstånd, vilket bättre motsvarar rimlig närhet i vardagen för yngre grupper. För unga och unga vuxna används 1 kilometers gångavstånd, i likhet med övriga tillgångsanalyser i rapporten. Resultaten redovisas som antal relevanta kulturplatser per 10 000 invånare i respektive åldersgrupp.

Eftersom urvalet av kulturplatser skiljer sig mellan åldersgrupperna, men i många fall också överlappar, bör nivåerna inte jämföras direkt med varandra el-

ler med de övergripande tematiska analyserna. Analysen ska i första hand läsas som en jämförelse av geografiska mönster: var tillgången är starkare eller svagare för respektive åldersgrupp och hur dessa mönster varierar mellan olika delar av kommunen. Vilka kategorier av kulturplatser som ingår för respektive åldersgrupp redovisas i bilaga 3.

Identifierade brister och behov för barn, unga och unga vuxna

Analysen visar att tillgången till relevanta kulturplatser för barn, unga och unga vuxna är god i flera delar av Uppsala tätort, särskilt i och nära stadskärnan. Samtidigt finns tydliga skillnader i den geografiska fördelningen. Dessa beror både på vilka kulturplatser som ingår för respektive grupp och på att analysen för barn utgår från 500 meters gångavstånd, medan unga och unga vuxna analyseras inom 1 kilometer.

För barn är tillgången mest ojämnt fördelad, bland annat på grund av den kortare räckvidden och att antalet platser är färre. De högsta värdena finns i centrala Uppsala och i vissa närliggande stadsdelar, där många relevanta kulturplatser finns inom kort gångavstånd. Svagare tillgång framträder i flera bostadsdominerade områden, bland annat delar av Årsta/Sala backe, Kapellgärdet/Löten/Gränby, Nordvästra Luthagen/Rickomberga, Västra Flogsta, Östra Eriksberg, Norby–Norra Valsätra, Rosendal, Bäcklösa, Nantuna och Sunnersta. Flera av dessa områden har också många barn, vilket gör den lokala tillgången särskilt viktig att uppmärksamma.

-
- 9 100 barn i Uppsala tätort saknar kulturplatser för barn inom 500 m
 - 40 % av alla barn i Uppsala tätort saknar kulturplatser för barn inom 500 m
-

- 1 200 unga i Uppsala tätort saknar kulturplatser för unga inom 1 km
 - 9 % av alla unga i Uppsala tätort saknar kulturplatser för unga inom 1 km
-

- 3 200 unga vuxna i Uppsala tätort saknar kulturplatser för unga vuxna inom 1 km
 - 8 % av alla unga vuxna i Uppsala tätort saknar kulturplatser för unga vuxna inom 1 km
-

För unga är tillgången mer jämnt fördelad över tätorten. Det hänger även samman med att fler typer av kulturplatser ingår i analysen och att gångavståndet är längre. Centrala Uppsala har fortfarande högst tillgång, men skillnaderna mellan centrum och övriga delar av tätorten är mindre tydliga än för barn. Flera områden med svagare tillgång för barn återkommer dock även för unga, bland annat Nordvästra Luthagen–Hällby, Nántuna–Vilan, Bäcklösa–Ultuna–Södra Ulleråker, Årsta, Södra Sala backe, Östra Eriksberg, Norby–Norra Valsätra och Västra Flogsta.

För unga vuxna är tillgången relativt spridd, eftersom en stor del av den kartlagda kulturella infrastrukturen bedömts vara relevant för gruppen. De högsta värdena finns i centrala Uppsala och i Norra Ulleråker–Polacksbacken och Bäcklösa–Ultuna–Södra Ulleråker. De höga värdena i Ulleråkerområdet påverkas av koncentrationen av produktionsplatser, framför allt ateljéer. Svagare tillgång framträder främst i mer perifera eller bostadsdominerade delar av tätorten, bland annat Sunnersta, Nordvästra Luthagen–Hällby, Nántuna–Vilan, Norby–Norra Valsätra, Årsta, Östra Eriksberg, Nyby, Löten, Östra Kapellgärdet och Södra Sala backe.

Resultaten för unga vuxna bör tolkas utifrån att gruppen är bred och omfattar både studenter och andra unga vuxna. I Uppsala finns delar av kultur- och mötesutbudet inom studentlivet som inte fullt ut fångas av kartläggningen, samtidigt som även unga vuxna bör ha möjlighet att ta del av öppna och lättillgängliga kulturplatser i kommunen. Sammantaget visar analysen att barns tillgång påverkas tydligast av den nära lokala miljön. För unga och unga vuxna är tillgången mer utbredd, men flera ytterområden har fortsatt svagare tillgång.

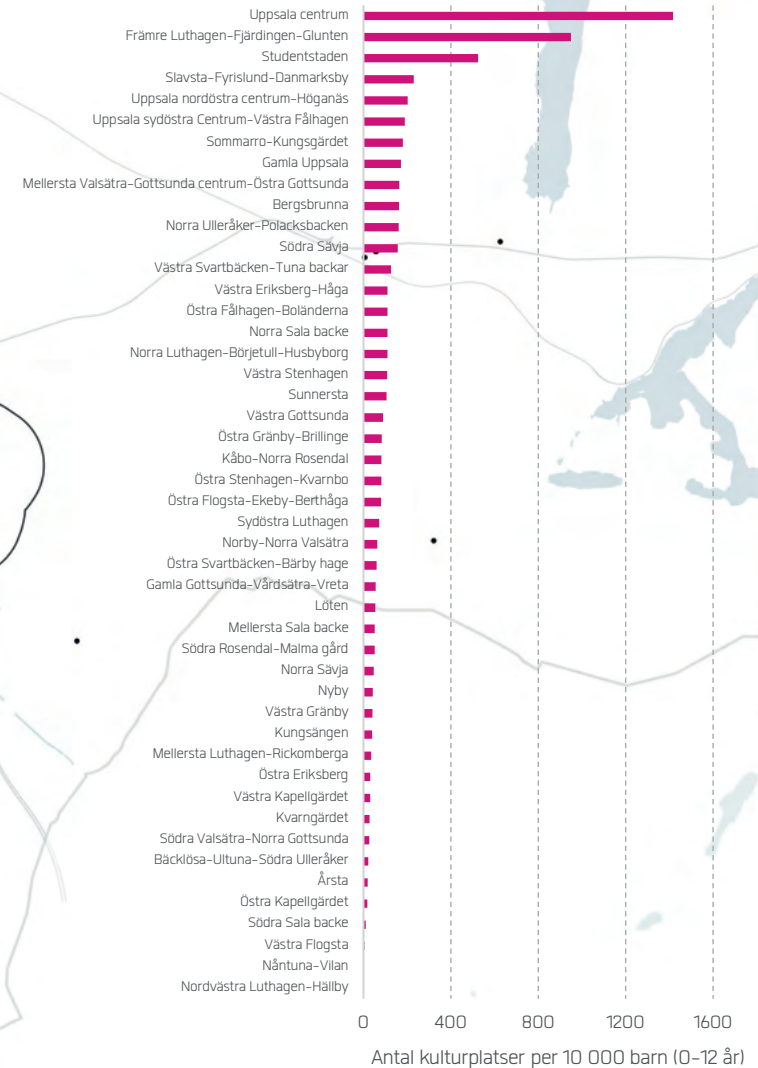

Kulturplatser för barn per 10 000 barn (inom 500 m)

Antal kulturplatser
per 10 000 barn (0-12 år)
(inom 500 meter gångavstånd)

• Målpunkt för barn

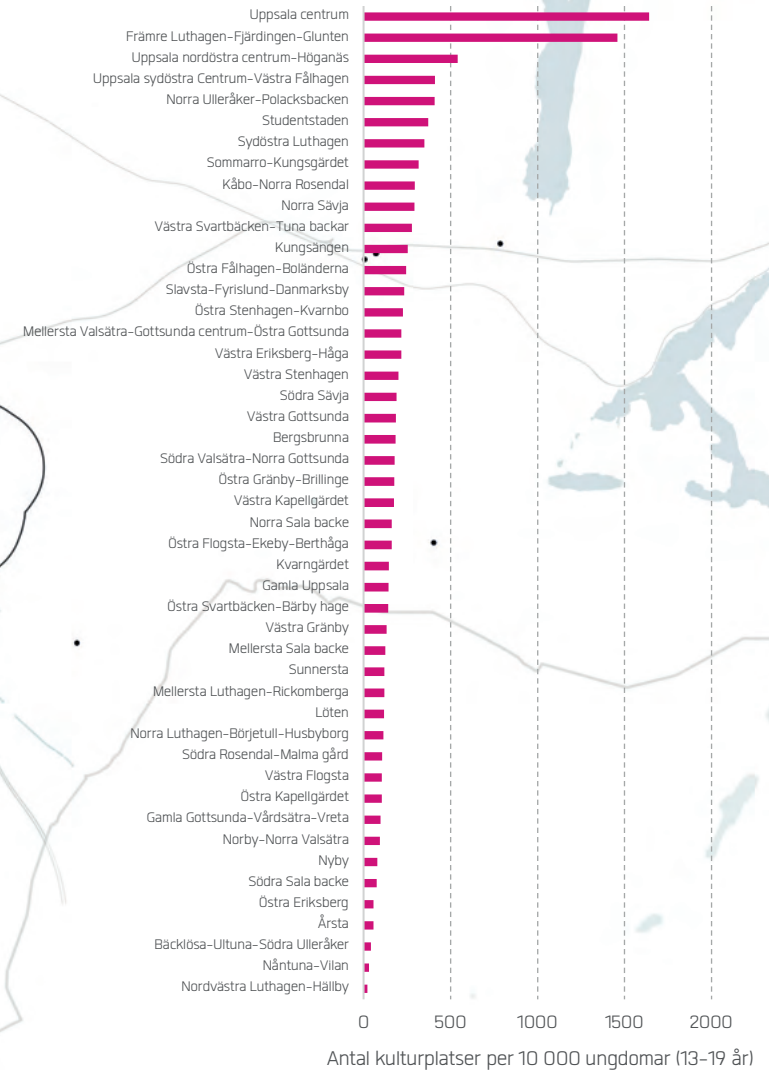

Kulturplatser för unga per 10 000 unga (inom 1 km)

Antal kulturplatser
per 10 000 ungdomar (13-19 år)
(inom 1000 meter gångavstånd)

• Målpunkt för ungdomar

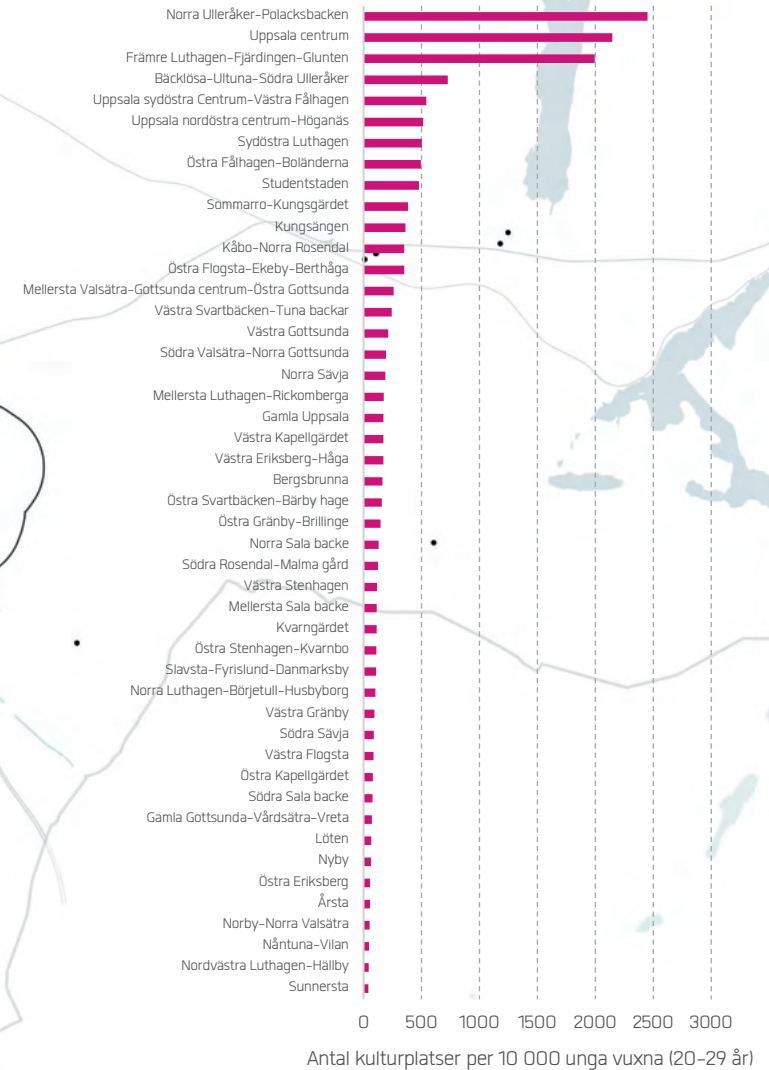

Kulturplatser för unga vuxna per 10 000 unga vuxna (inom 1 km)

Antal kulturplatser
per 10 000 unga vuxna (20-29 år)
(inom 1000 meter gångavstånd)

• Målpunkt för unga vuxna

Kulturtillgång och socioekonomiska skillnader

Tillgång till kultur är en del av jämlika livsvillkor. Kulturplatser kan fungera som resurser för lärande, delaktighet, möten, fritid och lokal identitet. Om tillgången till kultur varierar mellan områden med olika socioekonomiska förutsättningar kan den kulturella infrastrukturen därför antingen bidra till att minska skillnader i livsvillkor eller förstärka redan befintliga geografiska skillnader.

Det är särskilt relevant att analysera kulturtillgång i relation till socioekonomi eftersom ekonomiska, sociala och geografiska förutsättningar påverkar människors möjligheter att ta del av kultur. I områden där hushållens resurser generellt är svagare kan närhet till kultur, avgiftsfria verksamheter och lokala mötesplatser ha särskilt stor betydelse. Samtidigt kan ett svagt kulturutbud i sådana områden innebära att invånare i högre grad är beroende av att resa till andra delar av kommunen för att ta del av kultur.

Analysen syftar därför till att belysa om skillnader i kulturtillgång sammanfaller med skillnader i socioekonomiska förutsättningar. Den ger ett underlag för att identifiera områden där ett svagare kulturutbud sammanfaller med större strukturella behov, och där kulturplanering kan ha särskild betydelse för att stärka jämlika livsvillkor.

Analys och underlag

Analysen relaterar invånarnas tillgång till kulturplatser till socioekonomiska områdestyper enligt Segregationsbarometern (Boverket, 2025). Tillgången analyseras på RegSO-nivå, vilket gör det möjligt att jämföra kulturutbudets omfattning och varia-

tion mellan områden med olika socioekonomiska förutsättningar.

Analysen utgår från samma huvudmått som i föregående kapitel: kulturtillgång per capita och variation i kulturutbudet inom gångavstånd. Därigenom synliggörs både hur omfattande kulturutbudet är i relation till befolkningsunderlaget och hur brett utbud invånarna har tillgång till i olika RegSO-områden.

Resultaten redovisas genom att kulturtillgången jämförs mellan Segregationsbarometerens områdestyper. På så sätt kan analysen visa om områden med socioekonomiska utmaningar har lägre, högre eller

likvärdig tillgång till kultur jämfört med områden med bättre socioekonomiska förutsättningar. Analysen kan också uppmärksamma variationer mellan enskilda RegSO-områden inom samma områdestyp.

Segregationsbarometern

Segregationsbarometern är Boverkets webbaserade uppföljningssystem för att mäta och följa socioekonomisk boendesegregation. Verktöget visar statistik på flera geografiska nivåer och används för att följa indikatorer som har betydelse för segregationens utveckling över tid.

Områdestyp 1: Områden med stora socioekonomiska utmaningar

Områdestyp 2: Områden med socioekonomiska utmaningar

Områdestyp 3: Socioekonomiskt blandade områden

Områdestyp 4: Områden med goda socioekonomiska förutsättningar

Områdestyp 5: Områden med mycket goda socioekonomiska förutsättningar

Segregationsbarometerens områdestyper klassificeras utifrån ett socioekonomiskt index som baseras på tre indikatorer: andel personer med låg ekonomisk standard, andel personer med förgymnasial utbildning samt andel personer som har haft ekonomiskt bistånd i minst tio månader och/eller varit arbetslösa längre än sex månader.

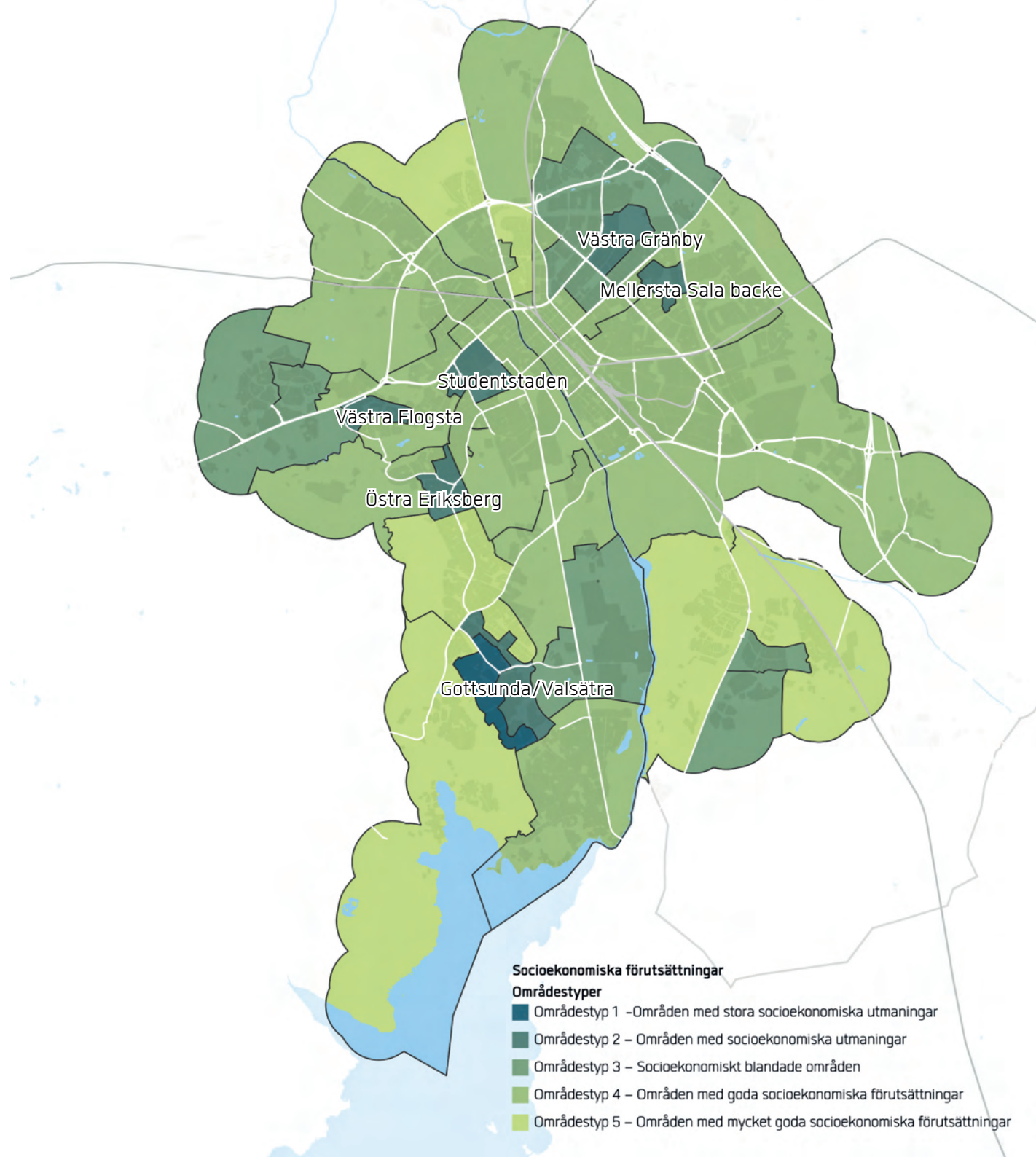
I denna analys används Segregationsbarometerns områdestyper. Område typerna klassificerar RegSO-områden utifrån ett socioekonomiskt index och syftar till att beskriva områdets socioekonomiska förutsättningar på ett jämförbart sätt. Indelningen gör det möjligt att analysera skillnader mellan områden med socioekonomiska utmaningar, socioekonomiskt blandade områden och områden med goda eller mycket goda socioekonomiska förutsättningar.

Det socioekonomiska indexet baseras på tre indikatorer: andel personer med låg ekonomisk standard, andel personer med förgymnasial utbildning samt andel personer som har haft ekonomiskt bistånd i minst tio månader och/eller varit arbetslösa längre än sex månader. Områdestyp 1 och 2 avser områden med socioekonomiska utmaningar. Områdestyp 3 avser socioekonomiskt blandade områden, medan områdestyp 4 och 5 avser områden med goda respektive mycket goda socioekonomiska förutsättningar.

I Uppsala tätort dominerar områdestyp 3 och 4. Områdestyp 5 förekommer framför allt i glesare småhusdominerade delar i tätortens ytterområden, exempelvis Norby, Norra Valsätra, Gamla Gottsunda, Nántuna och Bergsbrunna.

Områden med socioekonomiska utmaningar finns i ett mindre antal RegSO-områden. Områdestyp 1 förekommer enbart i delar av Gottsunda, medan områdestyp 2 omfattar Västra Gränby, Östra Sala backe, Östra Eriksberg, Västra Flogsta och Studentstaden.

Studentstaden skiljer sig från övriga områden med socioekonomiska utmaningar genom att området domineras av studentbostäder. Även delar av Flogsta har ett betydande inslag av studentbostäder. Stu-

denter har ofta låga inkomster under studietiden, men gruppens förutsättningar skiljer sig delvis från andra grupper med låg ekonomisk standard genom kopplingen till högre utbildning, sociala nätverk och kulturellt kapital.

Kulturtillgång och socioekonomiska skillnader

Stapeldiagrammen visar den genomsnittliga kulturtillgången inom Segregationsbarometerens områdestyper. Det övre diagrammet visar antal kulturplatser per 10 000 invånare, medan det nedre visar genomsnittligt antal olika typer av kulturplatser inom gångavstånd.

Resultaten visar inget entydigt samband mellan socioekonomiska förutsättningar och kulturtillgång. Områdestyp 1, som i Uppsala endast omfattar delar av Gottsunda, har både hög tillgång per capita och hög variation. Områdestyp 2 och 3 har lägre genomsnittliga värden, både sett till tillgång per capita och variation.

Områdestyp 4 har högst genomsnittlig tillgång per capita, vilket kan förklaras av att centrala Uppsala, med kommunens största koncentration av kulturplatser, tillhör denna områdestyp. Områdestyp 5 har lägst tillgång, både sett till antal kulturplatser per capita och variation. Dessa områden består i stor utsträckning av glesare småhusområden i tätortens ytterområden, där avstånden till kulturplatser generellt är större. Invånare i dessa områden kan generellt antas ha större möjligheter att välja boendemiljö samt ha bättre förutsättningar att nå kulturutbud utanför närområdet, bland annat genom

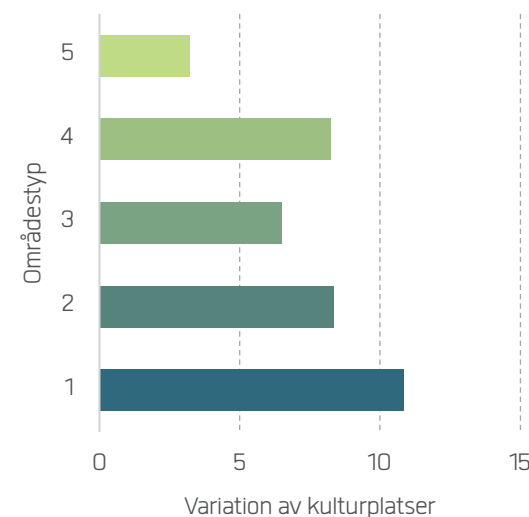
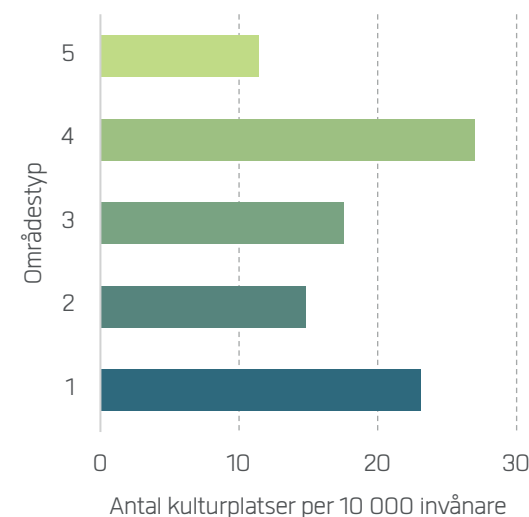
ekonomiska resurser, sociala och kulturella nätverk samt tillgång till bil. Det innebär att låg tillgång inom gångavstånd inte nödvändigtvis innebär samma begränsning som i områden med socioekonomiska utmaningar, men också att tillgången i högre grad blir beroende av bil eller andra färdmedel.

De tydligaste geografiska behoven framträder generellt inom områdestyp 2, där svagare socioekonomiska förutsättningar i flera fall sammanfaller med låg tillgång per capita och begränsad variation i kulturutbudet.

Skillnader mellan områden med socioekonomiska utmaningar

Bubbeldiagrammet på nästa sida fördjupar analysen genom att visa spridningen mellan enskilda RegSO-områden. Diagrammet bygger på samma mått som i den samlade analysen i kapitel 3, men punkterna är färgade efter socioekonomisk områdestyp. Den lodräta axeln visar tillgång per capita, den vågräta axeln visar variation i utbudet och punktstorleken visar befolkningens mängd.

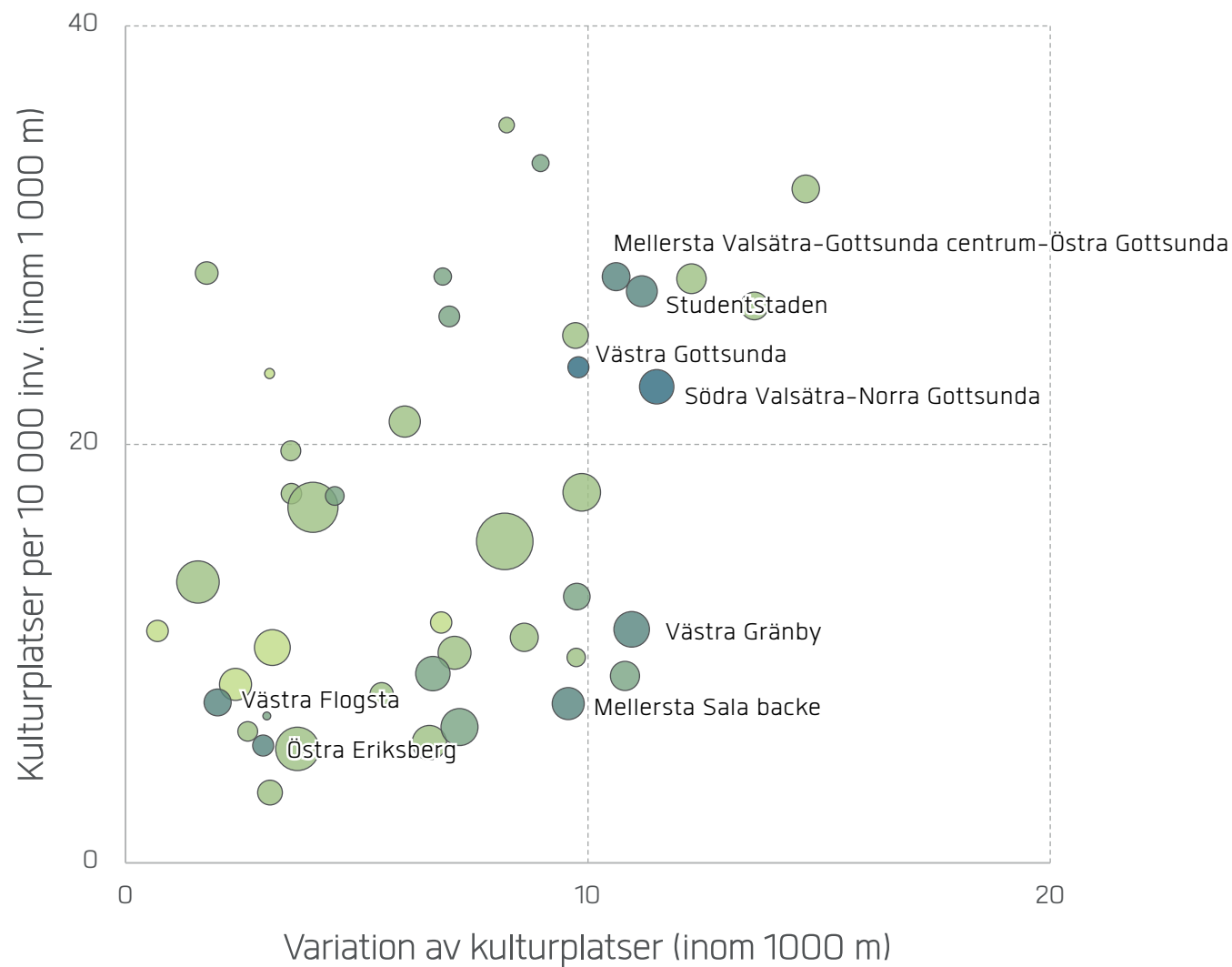
I diagrammet framträder Gottsunda med både relativt hög tillgång per capita och hög variation, vilket förklarar de höga genomsnittliga värdena för områdestyp 1. Inom områdestyp 2 är spridningen större. Studentstaden har relativt hög tillgång och variation, vilket delvis hänger samman med områdets centrala läge. Resultatet bör samtidigt tolkas mot bakgrund av områdets studentprägel, där låg ekonomisk standard inte nödvändigtvis motsvarar samma socioekonomiska förutsättningar som i andra områden med socioekonomiska utmaningar.

Genomsnittligt antal kulturplatser per 10 000 invånare och genomsnittlig variation av kulturplatser inom 1 kilometers gångavstånd, redovisat efter Segregationsbarometerens områdestyper.

Flera andra områden inom områdestyp 2 har svagare kulturtillgång. Västra Gränby och Mellersta Sala backe har relativt god variation, men låg tillgång per capita. Det innebär att flera typer av kulturplatser finns inom gångavstånd, men att utbudet är begränsat i relation till befolkningen. Västra Flogsta och Östra Eriksberg har både låg tillgång per capita och låg variation, vilket pekar på tydligare geografiska brister.

Sammantaget visar analysen att områden med socioekonomiska utmaningar inte utgör en enhetlig grupp. Det finns skillnader både i kulturtillgång och i områdenas övriga förutsättningar. Samtidigt kan tydliga brister identifieras i några av områdena, särskilt där låg tillgång per capita sammanfaller med låg variation i kulturutbudet.

Bubbeldiagrammet visar samlad tillgång och variation av kulturplatser i Uppsala tätort, redovisat efter Segregationsbarometerns områdestyper. Varje punkt representerar ett RegSO-område inom Uppsala tätort. Den lodräta axeln visar antal kulturplatser per 10 000 invånare inom 1 kilometers gångavstånd, medan den vågräta axeln visar antal olika typer av kulturplatser inom samma avstånd. Punktstorleken visar befolkningens mängd i respektive RegSO-område och färgen visar socioekonomisk områdestyp. Uppsala centrum, Främre Luthagen-Fjärdingen-Glunten samt Norra Ulleråker-Polacksbacken har exkluderats ur diagrammets skala, eftersom de har betydligt högre värden än övriga områden.

Kulturtillgång och låga trösklar

Geografisk närhet till kultur innebär inte nödvändigtvis att kulturutbudet är tillgängligt på lika villkor. Avgifter, medlemskap, bokningskrav och andra trösklar påverkar vilka grupper som faktiskt har möjlighet att använda och ta del av kulturutbudet. För att förstå kulturens tillgänglighet ur ett jämlikhets- och deltagandeperspektiv räcker det därför inte att analysera det samlade utbudet. Det är också relevant att särskilt studera kulturplatser som är öppna eller lättillgängliga för sina målgrupper och som kan användas utan större ekonomiska eller organisatoriska hinder.

Detta är särskilt relevant i relation till socioekonomiska skillnader. I områden där hushållens resurser generellt är svagare kan ekonomiska eller organisatoriska trösklar ha större betydelse för möjligheten att delta i kulturlivet. Kulturplatser med låga trösklar kan därför ha en särskilt viktig funktion som vardagliga mötesplatser och som delar av den lokala sociala infrastrukturen.

Analys och underlag

Analysen omfattar ett urval av kulturplatser som bedömts ha låga trösklar. Med låga trösklar avses här platser som är avgiftsfria eller har låg kostnad, är relativt öppna och kan besökas utan krav på medlemskap, bokning eller särskilda förkunskaper. I urvalet ingår kommunala bibliotek, fritidsverksamhet och kulturhus.

Urvalet bygger på den klassificering av kulturplatser som gjorts i kartläggningen, bland annat utifrån

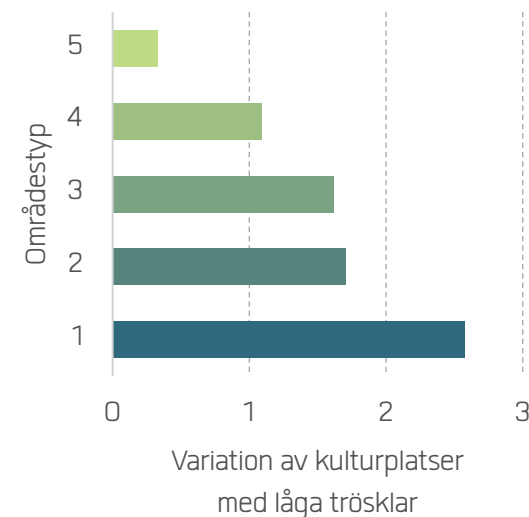
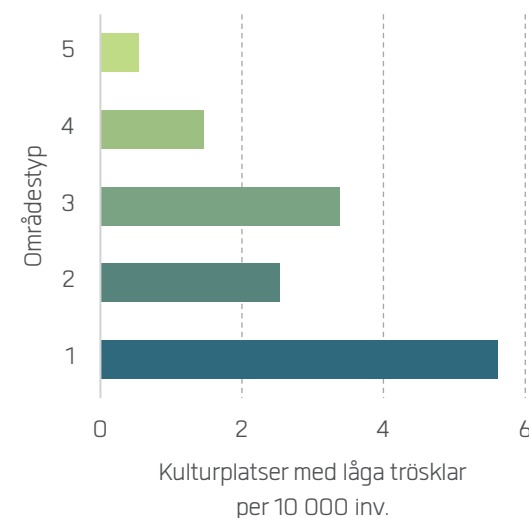
- *Kommunala bibliotek*
- *Fritidsverksamhet*
- *Kulturhus*

Urval av kulturplatser som klassificerats som platser med låga trösklar.

avgiftsfrihet och grad av tillgänglighet för allmänheten eller den huvudsakliga målgruppen. Klassificeringen är gjord på en övergripande nivå och utgår från platsens huvudsakliga funktion.

Analysen visar geografisk närhet till kulturplatser med låga trösklar, men omfattar inte en detaljerad bedömning av verksamheternas faktiska avgifter, öppettider, kapacitet, programutbud, målgruppsanpassning eller upplevda tillgänglighet.

Resultaten redovisas som antal kulturplatser med låga trösklar per 10 000 invånare samt som variation i utbudet inom 1 kilometers gångavstånd. Tillgången relateras till Segregationsbarometerns områdestyper på samma sätt som i föregående avsnitt, för att belysa hur den mest lättillgängliga delen av kulturutbudet är fördelad mellan områden med olika socioekonomiska förutsättningar.

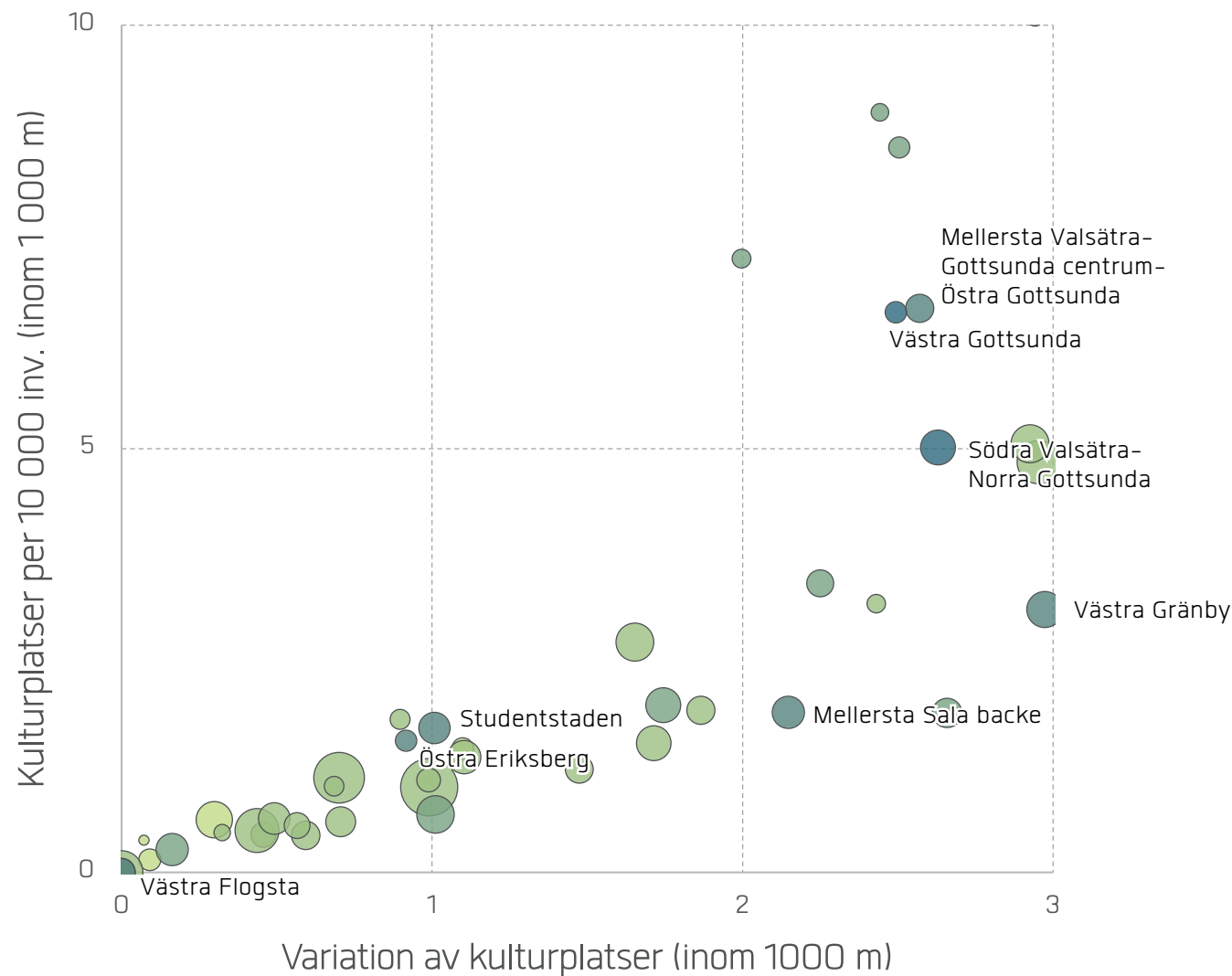
Genomsnittligt antal kulturplatser per 10 000 invånare och genomsnittlig variation av kulturplatser med låga trösklar inom 1 kilometers gångavstånd, redovisat efter Segregationsbarometerns områdestyper.

Kulturtillgång och låga trösklar i Segregationsbarometerens områdestyper

Stapeldiagrammen på föregående sida visar den genomsnittliga tillgången till kulturplatser med låga trösklar inom Segregationsbarometerens områdestyper. Det övre diagrammet visar antal platser per 10 000 invånare, medan det nedre visar genomsnittligt antal olika typer av sådana platser inom gångavstånd.

Resultaten visar att kulturplatser med låga trösklar i genomsnitt inte är svagast representerade i områden med socioekonomiska utmaningar. Områdestyp 1, som i Uppsala omfattar delar av Gottsunda, har högst genomsnittlig tillgång och variation. Även områdestyp 2 ligger högre än områden med goda eller mycket goda socioekonomiska förutsättningar. Det tyder på att öppna och lättillgängliga kulturplatser i viss utsträckning finns i områden där de kan ha särskild betydelse för deltagande och jämlika livsvillkor.

Bubbeldiagrammet visar samtidigt att skillnaderna inom områdestyp 2 är betydande. Studentstaden har svagare tillgång till kulturplatser med låga trösklar än till kulturplatser generellt. Västra Gränby och Mellersta Sala backe har flera olika typer av lågtröskelplatser inom gångavstånd, men lägre tillgång i relation till befolkningen. Västra Flogsta och Östra Eriksberg har både låg tillgång per capita och låg variation. I Västra Flogsta saknas kulturplatser med låga trösklar helt inom gångavstånd.

Bubbeldiagrammet visar tillgång och variation av kulturplatser med låga trösklar i Uppsala tätort, redovisat efter Segregationsbarometerens områdestyper. Varje punkt representerar ett RegSO-område inom Uppsala tätort. Den lodräta axeln visar antal kulturplatser med låga trösklar per 10 000 invånare inom 1 kilometers gångavstånd, medan den vågräta axeln visar antal olika typer av sådana platser inom samma avstånd. Punktstorleken visar befolkningens mängden i respektive RegSO-område och färgen visar socioekonomisk områdestyp. Uppsala centrum, Främre Luthagen-Fjärdingen-Gluten samt Norra Ulleråker-Polacksbacken har exkluderats ur diagrammets skala, eftersom de har betydligt högre värden än övriga områden.

Analysen visar därmed att tillgången till kulturplatser med låga trösklar inte följer ett enkelt socioekonomiskt mönster. På genomsnittlig nivå är tillgången relativt god i områden med socioekonomiska utmaningar, men på områdesnivå finns tydliga lokala brister. Det gäller särskilt Västra Flogsta och Östra Eriksberg, där socioekonomiska utmaningar sammanfaller med svag lokal tillgång till öppna och lättillgängliga kulturplatser.

-
- *2 500 invånare i områden med socioekonomiska utmaningar saknar kulturplatser helt inom 1 km*
 - *7 % av invånarna i områden med socioekonomiska utmaningar saknar kulturplatser helt inom 1 km*
-

- *3 300 invånare i områden med socioekonomiska utmaningar har färre än 3 typer av kultuplatser inom 1 km*
 - *10 % av invånarna i områden med socioekonomiska utmaningar har färre än 3 typer av kultuplatser inom 1 km*
-

Antal och andel invånare i områden med socioekonomiska utmaningar i Uppsala tätort som saknar kulturplatser inom 1 kilometers gångavstånd, eller som har tillgång till färre än tre olika typer av kulturplatser inom samma avstånd. Måttet kan användas som indikator för att följa hur den lokala kulturtillgången fördelas i områden med socioekonomiska utmaningar.

-
- *4 400 invånare i områden med socioekonomiska utmaningar saknar kulturplatser med låga trösklar inom 1 km*
 - *13 % av invånarna i områden med socioekonomiska utmaningar saknar kulturplatser med låga trösklar inom 1 km*
-

- *18 600 invånare i områden med socioekonomiska utmaningar har färre än 3 typer av kultuplatser med låga trösklar inom 1 km*
 - *55 % av invånarna i områden med socioekonomiska utmaningar har färre än 3 typer av kultuplatser med låga trösklar inom 1 km*
-

Antal och andel invånare i områden med socioekonomiska utmaningar i Uppsala tätort som saknar kulturplatser med låga trösklar inom 1 kilometers gångavstånd, eller som har tillgång till färre än tre olika typer av kulturplatser med låga trösklar inom samma avstånd. Måttet kan användas som indikator för att följa tillgången till öppna och lättillgängliga kulturplatser i områden där sådana platser kan ha särskild betydelse för deltagande i kulturlivet.

Summering och slutsatser

Identifierade brister och behov ur ett jämlikhetsperspektiv

Behovskartan på följande sida bygger vidare på den samlade behovskartan i kapitel 3. Den visar samma tematiska brister kopplade till kulturlokaler och mötesplatser, kulturutbildning samt produktionsplatser för konst och kultur, men kompletteras här med två jämlikhetsperspektiv: behov av kulturplatser för barn och unga samt behov av kulturplatser med låga trösklar i områden med socioekonomiska utmaningar. Kapitlet omfattar endast Uppsala tätort.

Kartan ska läsas som en förenklad syntes av analyserna, inte som en exakt rangordning av behov. Den visar dels vilka typer av kulturplatser som saknas eller är svagt representerade i olika delar av tätorten, dels var dessa brister sammanfaller med grupper eller områden där lokal tillgång kan vara särskilt viktig.

Mönstret för barn och unga liknar i stora drag den övergripande tillgångsanalysen. Därför är samtliga markerade områden också markerade som områden där tillgången till kulturplatser för barn och unga bör uppmärksammas. Eftersom urvalet av kulturplatser för barn och unga är smalare än för unga vuxna pekar markeringen samtidigt ut ett mer specifikt behov av att prioritera kulturplatser som är relevanta för dessa målgrupper.

I västra och södra delar av Uppsala tätort framträder flera områden där olika typer av behov sammanfaller. Det gäller bland annat Flogsta, Eriksberg, Norby-Valsätra, Bäcklösa/Ultuna och Sunnersta. I

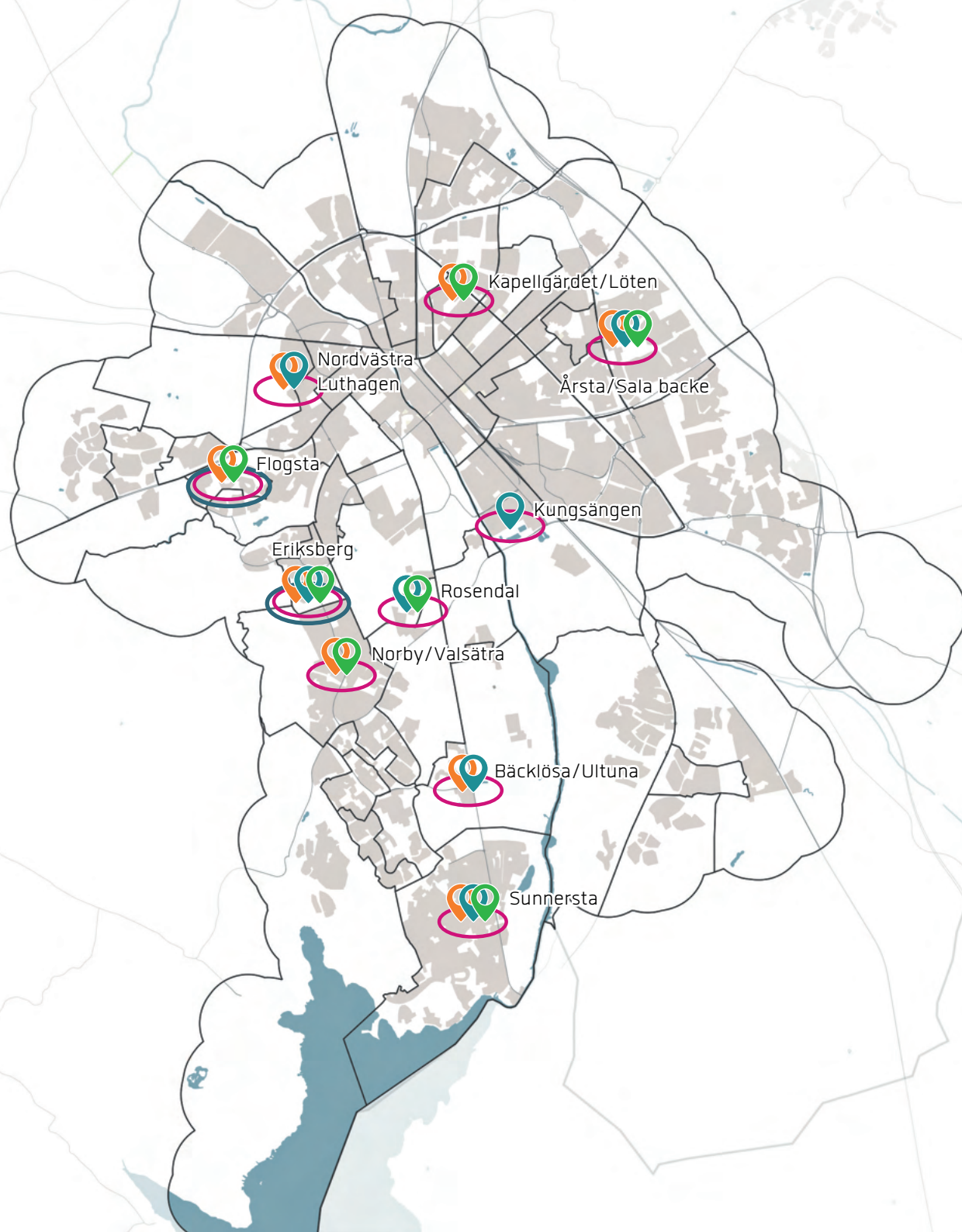
dess områden finns svagare tillgång inom ett eller flera teman, samtidigt som tillgången till vardagsnära kulturplatser för barn och unga bör uppmärksammas i fortsatt planering.

Även i Nordvästra Luthagen/Rickomberga, Kvarngärdet/Kapellgärdet/Löten, Årsta/Sala backe, Kungsängen och Rosendal framträder behov kopplade till barn och unga. I vissa områden handlar det om flera typer av kulturplatser, medan behovet i andra områden är mer avgränsat till enskilda funktioner.

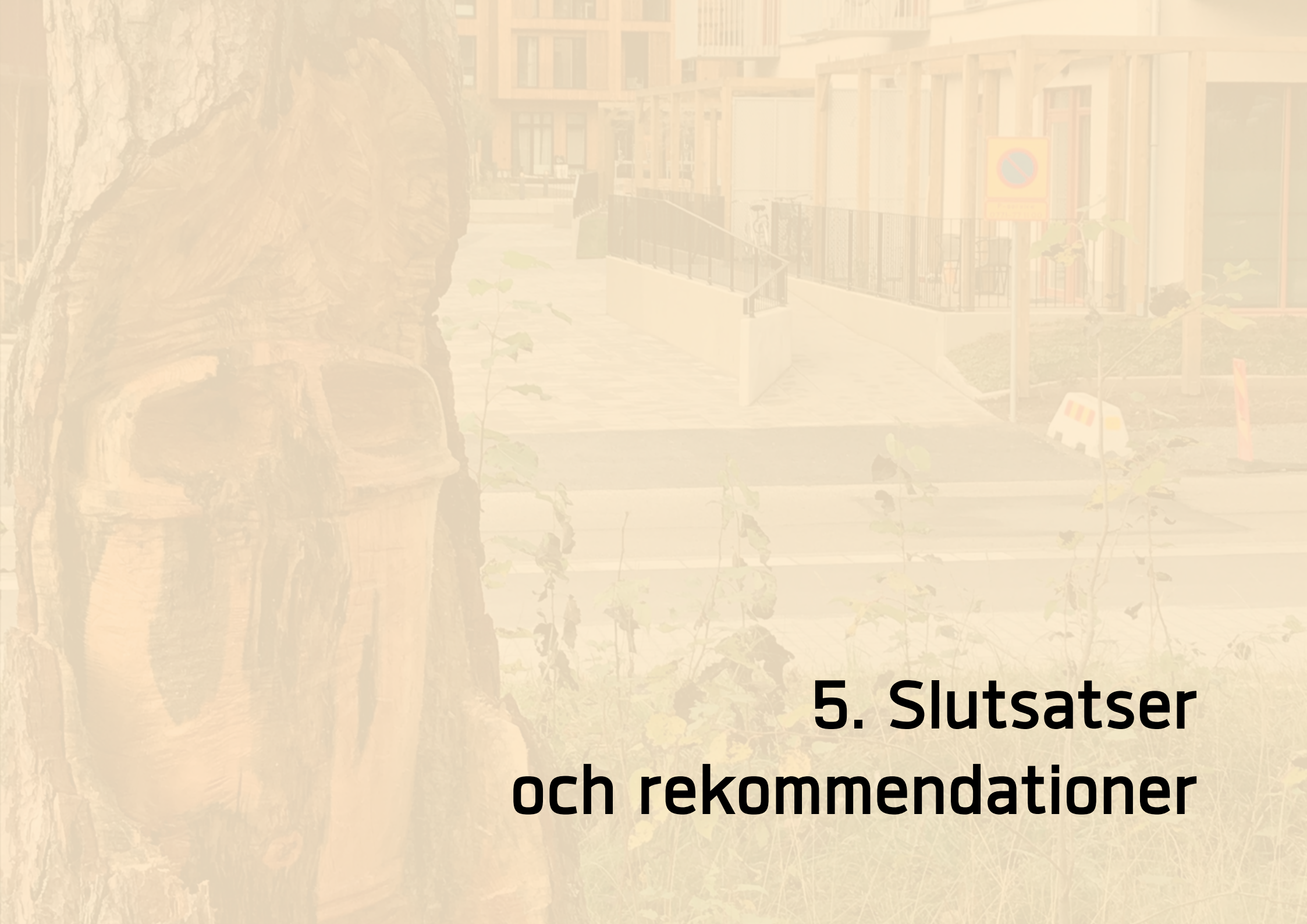
Analysen av kulturplatser med låga trösklar visar inte på ett generellt underskott i områden med socioekonomiska utmaningar. På genomsnittlig nivå är tillgången relativt god i sådana områden. Behov framträder i stället där socioekonomiska utmaningar sammanfaller med svag lokal tillgång till öppna och lättillgängliga kulturplatser. Västra Flogsta och Östra Eriksberg är därför särskilt viktiga att uppmärksamma. I Västra Flogsta saknas kulturplatser med låga trösklar helt inom gångavstånd.

Sammantaget visar kartan att jämlikhetsperspektiven inte förändrar den övergripande behovsbilden, men de förtydligar var svag tillgång kan få särskild betydelse för deltagande i kulturlivet. Särskilt relevanta är områden där brister i den kulturella infrastrukturen sammanfaller med behov av kulturplatser för barn och unga, eller där socioekonomiska utmaningar sammanfaller med begränsad tillgång till öppna och lättillgängliga kulturplatser.

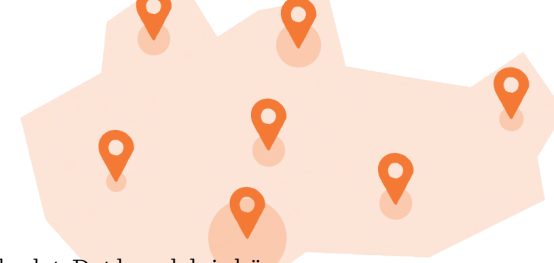
Identifierade behov i Uppsala tätort

- Behov av kulturlokaler och mötesplatser
- Behov av kulturutbildning
- Behov av produktionsplatser för konst och kultur
- Behov av kulturplatser för barn och unga
- Behov av kulturplatser med låga trösklar

5. Slutsatser och rekommendationer

Övergripande slutsatser

Rapportens utgångspunkt är att den kulturella infrastrukturen behöver synliggöras tydligare i samhällsplaneringen. Med kulturell infrastruktur avses här de platser och lokaler som skapar fysiska förutsättningar för att människor ska kunna uppleva, delta i och utöva kultur. Det handlar därmed inte bara om kulturverksamheter i sig, utan också om de rumsliga villkor som gör kultur möjlig i olika delar av kommunen. Kulturpotentialanalysen har analyserat hur denna infrastruktur är geografiskt fördelad i Uppsala kommun, både i relation till befolkningen som helhet och utifrån olika gruppers förutsättningar och behov. Analysen synliggör var det finns god tillgång till kulturplatser, var utbudet är mer begränsat eller ensidigt, och var brister sammanfaller med exempelvis många barn och unga, socioekonomiska utmaningar eller låg tillgång till öppna och lättillgängliga kulturplatser. Därmed ger rapporten ett underlag för att identifiera både befintliga förutsättningar, geografiska brister och utvecklingsmöjligheter som bör beaktas i fortsatt planering.

Kulturtillgången varierar mellan olika delar av kommunen

Det största och mest varierade kulturutbudet finns i centrala Uppsala och i närliggande delar av innerstaden. Även Gottsunda framträder som ett tydligt lokalt kluster, med både god tillgång och stor variation i kulturutbudet. Samtidigt finns flera tätbefolkade eller bostadsdominerade delar av tätorten där kulturutbudet är mer begränsat i relation till befolkningen.

Brister återkommer inom flera teman och för flera grupper, även om typen av brist varierar mellan olika områden. Flogsta, Eriksberg, Norby-Valsätra och Sunnersta är exempel på områden där brister framträder i flera delar av analysen. Bäcklösa/Ultuna, Rosendal, Kungsängen, Årsta/Sala backe, Kapellgärdet/Löten och Nordvästra Luthagen har mer avgränsade eller tematiskt specifika behov.

Behoven ser olika ut i olika områden

I vissa områden handlar behovet om ett svagt lokalt grundutbud. I andra finns kulturplatser inom gångavstånd, men utbudet är smalt eller saknar vissa funktioner. Det kan exempelvis handla om brist på kulturlokaler och mötesplatser, begränsad tillgång till kulturutbildning, få produktionsplatser eller brist på kulturplatser med låga trösklar.

Det innebär att åtgärder behöver utgå från vilken typ av brist som finns, områdets funktion och förutsättningar samt vilka grupper som berörs. I områden där analysen visar på tydliga och återkommande behov kan det också finnas skäl att fördjupa kunskapen om vilka typer av lokaler, funktioner eller verksamheter som kan få störst betydelse på respektive plats.

Kulturtillgången följer inte ett entydigt socioekonomiskt mönster

Analysen visar inget entydigt samband där områden med socioekonomiska utmaningar generellt har sämre kulturtillgång än andra områden. Delar av Gottsunda har tvärtom både god tillgång och stor

variation i kulturutbudet. Det kan delvis hänga samman med riktade satsningar i området, men också med områdets rumsliga struktur, där ett relativt tydligt centrum och en tätare bebyggelsestruktur gör att kulturplatser kan nås av många invånare inom gångavstånd. Samtidigt finns andra områden med socioekonomiska utmaningar där kulturtillgången är svagare ur flera perspektiv. Framför allt Västra Flogsta och Östra Eriksberg framträder med tydligare brister. Här blir tillgången till öppna och lättillgängliga kulturplatser särskilt viktig. Analysen av kulturplatser med låga trösklar visar att Västra Flogsta helt saknar sådana platser inom gångavstånd och att även Östra Eriksberg har svag tillgång. Dessa resultat pekar på områden där tillkommande kulturlokaler, riktade verksamheter eller andra åtgärder kan få särskilt stor betydelse för deltagande i kulturlivet.

Barns tillgång till kultur är särskilt känslig för brister i närområdet

Tillgången till kulturplatser för barn och unga följer i stora drag den övergripande geografiska behovsbilden. Samtidigt bör barns tillgång uppmärksammas särskilt, eftersom den är mer känslig för brister i närområdet. Barn har kortare räckvidd än äldre grupper, och det är färre typer av kulturplatser som i första hand riktar sig till eller bedöms vara relevanta för barn. Det gör att barns kulturtillgång i högre grad påverkas av vad som finns nära bostaden och i den lokala vardagsmiljön. Även om yngre barn ofta besöker kulturplatser tillsammans med vuxna är det be-

tydelsefullt att relevanta kulturplatser kan nås utan att vara beroende av bil eller kollektivtrafik.

Svagare tillgång för barn framträder i flera bostadsdominerade delar av tätorten, bland annat i delar av Årsta/Sala backe, Kapellgärdet/Löten/Gränby, Nordvästra Luthagen/Rickomberga, Västra Flogsta, Östra Eriksberg, Norby–Norra Valsätra, Rosendal, Bäcklösa, Nántuna och Sunnersta. Flera av dessa områden har också många barn, vilket gör den lokala tillgången särskilt viktig att beakta i fortsatt planering.

För unga är tillgången mer jämnt fördelad, eftersom fler typer av kulturplatser ingår i analysen och gångavståndet är längre. Samtidigt återkommer flera områden med svagare tillgång även för unga, vilket visar att lokal tillgång fortfarande har betydelse även när räckvidden är större än för barn.

För unga vuxna är tillgången mer spridd. Resultaten bör samtidigt tolkas mot bakgrund av att gruppen är bred och att studenter utgör en viktig del av målgruppen i Uppsala. Studenter har delvis egna kultur- och mötesmiljöer kopplade till studentlivet, men bör samtidigt ha möjlighet att ta del av det bredare kulturutbudet i kommunen.

De prioriterade tätorterna har god tillgång till kulturlokaler men begränsad variation i utbudet

Jämfört med många områden i Uppsala tätort har de prioriterade tätorterna generellt god tillgång till kulturplatser i relation till antalet invånare. Detta beror delvis på att befolkningsunderlaget är mindre,

vilket gör att även ett fåtal kulturplatser kan ge höga värden per capita. I faktisk omfattning är utbudet däremot ofta litet och domineras av några få typer av lokaler och verksamheter, såsom bibliotek, bygdegårdar och kulturskoleverksamhet.

Analysen visar också att flera av de mindre tätorterna, exempelvis Knutby, Gåvsta, Järlåsa, Almunge och Vänge, har lika god eller bättre tillgång än de större tätorterna i relation till befolkningen. I Strevreta, Jälla och Björklinge är både tillgången i relation till befolkningen och variationen lägre än i flera av de mindre tätorterna. Det är särskilt relevant eftersom en svagare tillgång i större tätorter berör fler invånare.

De prioriterade tätorterna har därför andra förutsättningar och utvecklingsbehov än Uppsala tätort. Frågan handlar inte bara om fler kulturplatser, utan också om vilka funktioner som bör finnas lokalt, vilka som kan nås genom goda kommunikationer till andra orter och vilka som kan stärkas genom samnyttjande, flexibla lokaler eller återkommande programverksamhet. I flera tätorter finns det också skäl att utreda närmare vilka typer av lokaler eller funktioner som bäst kan svara mot de identifierade behoven.

Vissa kulturfunktioner är mer lokala, medan andra har större upptagningsområde

Att vissa funktioner helt saknas i de prioriterade tätorterna tyder på att olika delar av den kulturella infrastrukturen har olika geografisk spridning. Kul-

turlokaler och mötesplatser finns mer spritt, medan kulturutbildning i de prioriterade tätorterna i huvudsak består av kulturskoleverksamhet. Produktionsplatser för konst och kultur är mer koncentrerade till vissa miljöer i Uppsala tätort och saknas helt i de prioriterade tätorterna enligt kartläggningens avgränsning.

Det innebär att alla typer av kulturfunktioner inte kan bedömas på samma sätt. Vissa funktioner har stor betydelse som lokal vardagsnära infrastruktur, exempelvis bibliotek, kulturskola, fritids- och mötesplatser samt olika typer av lokaler för lokalt kultur- och föreningsliv. Andra funktioner kan ha större upptagningsområde och vara mer rimliga att samla i centrala Uppsala eller i särskilda noder, förutsatt att de är tillgängliga genom goda kommunikationer.

Resultaten och rekommendationerna i denna analys behöver därför tolkas med hänsyn till vilken typ av kulturfunktion det handlar om och vilken geografisk roll funktionen kan ha. En svag lokal tillgång innebär inte alltid att samma typ av åtgärd behövs överallt. I vissa fall kan det handla om behov av lokala basfunktioner, i andra om bättre tillgänglighet till befintliga noder, samnyttjande av lokaler eller återkommande programverksamhet.

För fortsatt planering är det därför viktigt att skilja mellan kulturfunktioner som bör finnas nära invånarna i vardagen och funktioner som kan fungera som kommunövergripande eller regionala målpunkter. En sådan bedömning kan också ingå i en fortsatt utveckling av kulturdata, exempelvis genom attribut som beskriver kulturplatsers funktion, målgrupp och upptagningsområde.

Kultur behöver integreras tidigt i nya och växande stadsdelar

Resultaten visar att även områden som har byggts ut eller omvandlats under senare tid kan ha begränsad tillgång till kulturplatser. Rosendal, Östra Sala backe, Bäcklösa och Kungsängen är exempel på stadsutvecklingsområden där den lokala kulturtillgången i vissa avseenden är svag eller där särskilda funktioner saknas.

Det pekar på behovet av att kulturens lokaler, funktioner och målgrupper hanteras mer aktivt i tidiga skeden av stadsutvecklingen. Rumsliga kunskapsunderlag som detta kan ge stöd för att identifiera vilka typer av kulturplatser som behövs, var de bör lokaliseras och hur de kan samordnas med annan lokal service. Analysen kan också användas för att bedöma var befintliga lokaler kan utvecklas, var tillfälliga eller flexibla lösningar kan vara relevanta och var fördjupade studier behövs innan mer konkreta åtgärder formuleras.

Ljusverket Our Beating Heart av Studio Vertigo under Allt ljus på Uppsala. Verket möjliggjordes genom Kulturlyftet och visar hur tillfällig konst kan aktivera och förändra upplevelsen av stadsrummet.

Strategier för datadriven kulturplanering

Denna kulturpotentialanalys är ett första steg mot ett mer systematiskt arbete med datadriven kulturplanering. Rapporten fokuserar på den del av kulturens infrastruktur som kan beskrivas geografiskt: var kulturplatser finns, hur de kan nås och hur tillgången varierar mellan olika delar av kommunen. Resultaten ger underlag för planering och uppföljning, men pekar också på behov av fortsatt kunskapsutveckling om den kulturella infrastrukturens funktion, användning, behov och värdeskapande.

För att resultaten ska få genomslag i fortsatt planering behöver de omsättas i arbetssätt, indikatorer, rutiner och fördjupade kunskapsunderlag. Rekommendationerna i detta avsnitt fokuserar därför på

hur kulturdata och geografiska analyser kan användas, förvaltas och vidareutvecklas i kommunens samhällsplanering, stadsutveckling, lokalförsörjning och uppföljning. Utifrån analysen föreslås fyra strategier för fortsatt arbete:

1. Använd kulturpotentialanalysen i tidiga skeden av planering

Det framtagna dataunderlaget och analysresultaten i denna rapport bör användas som ett kunskapsunderlag tidigt i planeringsprocesser där kulturens lokaler och funktioner kan påverkas. Det gäller exempelvis översiktsplanering, fördjupade planeringsunderlag, stadsutvecklingsprojekt, lokalförsörjning

och planering av kommunal service. Analysen kan ge stöd för att bedöma vilka typer av kulturplatser som saknas, vilka grupper som berörs och om behovet framför allt handlar om grundutbud, variation, platser med låga trösklar eller platser för barn och unga. I områden där analysen visar på tydliga behov kan underlaget vid behov kompletteras med fördjupade studier av vilka lokaler, funktioner eller verksamheter som behöver tillföras.

Resultaten visar att behovet av kulturlokaler och kulturfunktioner riskerar att inte få tillräckligt utrymme i planeringen av nya bostadsområden och förtätningar i takt med att befolkningen ökar. En bild av det befintliga kulturutbudet och av var kultur behöver ges plats i nya och växande stadsdelar kan bidra till att kulturfunktioner kan integreras i planeringen från början. Samtidigt behöver den kulturella infrastrukturen inte alltid etableras som permanenta kulturlokaler från början. Kultur kan också ta plats stegvis genom tillfälliga lokaler, ombyggda äldre byggnader, kommunala lokaler eller andra temporära etableringar i pågående stadsutveckling. Det ger kulturaktörer möjlighet att pröva verksamheter, bygga publik och utvecklas över tid, samtidigt som platser aktiveras och får innehåll innan mer långsiktiga lösningar är på plats.

På så sätt kan analysen bidra till att synliggöra var kulturfunktioner bör stärkas, hur befintliga resurser kan användas bättre och var samverkan mellan kultur, samhällsbyggnad, skola, fritid, lokalförsörjning och föreningsliv kan behöva utvecklas.

-
- 1. Använd kulturpotentialanalysen i tidiga skeden av planering*
 - 2. Använd kulturtillgång som indikator i planering och uppföljning*
 - 3. Förvalta kulturdata som ett gemensamt planeringsunderlag*
 - 4. Fördjupa kunskapen om kulturens funktion, behov och värdeskapande*
-

Förslag på strategier för datadriven kulturplanering.

2. Använd kulturtillgång som indikator i planering och uppföljning

Uppsala kommun har tidigare arbetat med indikatorer för att följa den fysiska samhällsutvecklingens geografiska utfall i relation till översiktsplanens intentioner. Inför arbetet med en ny översiktsplan bör kommunen pröva vilka mått för kulturtillgång som är relevanta att använda i planering och uppföljning. Kulturindikatorer kan då bidra till att följa om kulturens fysiska infrastruktur utvecklas i linje med kommunens mål för hållbar stads- och landsbygdsutveckling, jämlika livsvillkor och stärkt kulturplanering.

Mot denna bakgrund kan de mått som används i denna rapport fungera som utgångspunkt för fortsatt indikatorarbete. När kulturdata förvaltas med samma datamodell, definitioner och beräkningsätt kan kulturtillgången följas över tid på ett tillförlitligt sätt. Kommunen kan då analysera hur tillgången förändras när nya bostadsområden byggs, kulturplatser tillkommer, verksamheter förändras eller lokaler försvinner. De mått som används i denna rapport kan också bidra till att skilja mellan olika typer av utvecklingsbehov och ge stöd för prioriteringar i kulturplanering, lokalförsörjning och stadsdelsutveckling.

De föreslagna indikatorerna redovisas i rutan och bör ses som förenklade mått baserade på ett urval av analyserna i denna rapport. Syftet är att göra det möjligt att på ett enkelt och jämförbart sätt följa kulturtillgången över tid ur några olika perspektiv. Måtten kan följas både för kommunen som helhet och för särskilda geografier eller grupper.

- *Andel av befolkningen som saknar kulturplatser inom 1 km*
- *Andel av befolkningen som har färre än 3 typer av kulturplatser inom 1 km*
- *Andel av barn som saknar kulturplats för barn inom 500 m*
- *Andel av unga som saknar kulturplats för unga inom 1 km*
- *Andel av invånare i områden med socioekonomiska utmaningar som saknar avgiftsfria och allmänt tillgängliga kulturplatser inom 1 km*

Förslag på indikatorer för kulturtillgång för planering och uppföljning.

3. Förvalta kulturdata som ett gemensamt planeringsunderlag

Ett tillförlitligt och ajourhållet geodataunderlag är en förutsättning för att kunna analysera kulturtillgång, följa utvecklingen över tid och använda kulturdata i kommunens planering. När kulturplatser är kartlagda med gemensamma definitioner, attribut och geografiska lägen kan de relateras till befolkning, demografi, stadsutveckling, service, rörelsemönster och socioekonomiska förutsättningar. Kulturdata blir därmed inte bara en nulägesbeskrivning, utan ett planeringsunderlag för analys, prioritering, dialog och uppföljning.

För att underlaget ska kunna användas långsiktigt behöver kartläggningen förvaltas och hållas aktuell. Det kräver en gemensam struktur för hur kulturplatser kategoriseras och dokumenteras, tydlig ansvarsfördelning samt rutiner för uppdatering, kvalitetssäkring och ajourhållning. Kommunen bör samtidigt tydliggöra ansvar för informationsägarskap, informationsförvaltning och tekniskt stöd.

Uppsala kommun rekommenderas att bygga vidare på den begreppsmodell för kulturplatser som har utvecklats och används i regionala kultur- och fritidskartläggningar i Region Stockholm och Region Sörmland. Eftersom modellen redan har utarbetats i närliggande regioner kan den bidra till ökad jäm-

förbarhet och bättre förutsättningar för samverkan mellan regioner och kommuner. Den kan därmed fungera som utgångspunkt för kommunens fortsatta arbete med tydliga objekttyper, attribut och definitioner för vilka platser som ingår, hur de klassificeras och vilka uppgifter som ska dokumenteras.

För att framöver kunna ta fram fördjupade kunskapsunderlag och analysera kulturplatser ur fler perspektiv rekommenderas Uppsala kommun även att se över möjligheterna att utveckla dataunderlaget med fler attribut. Det kan exempelvis handla om lokalernas storlek, kapacitet, målgrupp, öppettider, avgifter, bokningsvillkor, huvudman, tillgänglighet, användning och besöksnivåer. Sådana uppgifter kan ge bättre stöd för analyser av faktisk tillgänglighet, lokalförsörjning, jämlika livsvillkor och kulturens användning över tid. Det fortsatta arbetet bör prövas i samverkan med Region Uppsala och regionens övriga kommuner, för att minska dubbelarbete, stärka kvaliteten och skapa bättre förutsättningar för regional uppföljning, erfarenhetsutbyte och utveckling av öppna eller delade kulturdata.

Med en stabil och jämförbar datastruktur kan kulturdata användas som en gemensam resurs för flera delar av organisationen. Samma underlag kan stödja kulturplanering, översiktsplanering, lokalförsörjning, stadsdelsutveckling, arbete med social hållbarhet och uppföljning över tid. Det kan därmed också skapa bättre förutsättningar för en gemensam och kunskapsbaserad dialog mellan berörda förvaltningar. En sådan datastruktur ger också bättre förutsättningar för fördjupad kunskapsutveckling.

4. Fördjupa kunskapen om kulturens funktion, behov och värdeskapande

Denna studie ger en övergripande bild av den geografiska tillgången till kulturplatser i Uppsala kommun. Den visar var kulturplatser finns, hur de kan nås och var det finns brister eller utvecklingsbehov. Analysen visar däremot inte hur platserna används, vilka grupper som deltar, vilka kvaliteter lokalerna har eller hur kulturens sociala, ekonomiska och platsutvecklande värden uppstår.

Med ett gemensamt kulturdataunderlag som förvaltas och utvecklas över tid skapas bättre förutsättningar att komplettera den geografiska analysen med fler typer av kunskap. Kulturpotentialanalysen kan därför användas som grund för fortsatt kunskapsutveckling. Fördjupade studier kan ge bättre kunskap om kulturens faktiska funktion i olika delar av kommunen och om vilka insatser som är mest relevanta i olika planeringssituationer.

Framtida kulturbehov

En fortsatt studie bör analysera framtida kulturbehov i relation till befolkningsprognoser, planerad bostadsutbyggnad och förändrad åldersstruktur. Det är särskilt relevant i nya och växande stadsdelar, där analysen visar att kulturutbudet inte alltid utvecklas i takt med befolkningen.

En sådan studie kan ge stöd för att bedöma behov av nya eller förstärkta kulturplatser, mötesplatser, lokaler för föreningsliv och kulturverksamheter samt kulturfunktioner för barn och unga. Den kan också användas i tidiga skeden av översiktsplanering, planprogram och lokalförsörjningsarbete.

Förutsättningar för kulturella och kreativa branscher

En annan användbar fördjupning skulle kunna handla om vilka rumsliga, lokalmässiga, ekonomiska och organisatoriska förutsättningar som krävs för att kulturella och kreativa branscher ska kunna etableras, utvecklas och stanna kvar i Uppsala kommun. En sådan studie kan kombinera kartläggning av befintliga verksamheter och kluster med kunskap om lokalbehov, hyresnivåer, tillgänglighet, nätverk och samverkansformer.

Studien kan exempelvis belysa behov av billiga lokaler, flexibla arbets- och produktionsmiljöer, ateljéer, studios, scener, repetitionslokaler och andra miljöer där kulturföretag, kreativa verksamheter och professionella kulturskapare kan verka. Den kan också analysera vilka lägen och stadsmiljöer som ger goda förutsättningar för sådana verksamheter, exempelvis genom närhet till kollektivtrafik, stadsliv, utbildning, forskning, andra kulturaktörer eller lokalt näringsliv.

Resultatet kan ge en tydligare bild av var det finns starka förutsättningar för kulturella och kreativa branscher, var det finns utvecklingspotential och var det finns risk för undanträngning till följd av ökade lokalkostnader eller omvandling av tidigare flexibla kulturmiljöer. Kunskapen kan också ge stöd för att bedöma hur kommunen bättre kan stötta det kreativa näringslivet och skapa långsiktiga förutsättningar för kulturella och kreativa branscher.

Delaktighet i föreningsliv och lokalt kulturliv

Kulturens betydelse för jämlika livsvillkor handlar inte bara om tillgång till platser, utan också om faktiskt deltagande, utövande och möjligheten att organisera sig och skapa kultur tillsammans med andra. En fördjupad studie av föreningsliv och lokalt kulturliv kan ge kunskap om hur delaktigheten varierar mellan olika delar av kommunen och mellan olika grupper, samt om vilka grupper som i lägre grad deltar i föreningsliv eller använder kulturlokaler.

Studien bör inte enbart beskriva vilka grupper som nås i dag, utan också analysera vilka faktorer som påverkar deltagandet. Det kan handla om vilka lokaler föreningar, studieförbund, ideella kulturaktörer och lokala initiativ använder, hur tillgängliga dessa är och vilka hinder som finns för att delta, arrangera eller själv ta initiativ.

Särskilt relevant är att analysera vad som skapar låga trösklar till deltagande, till exempel avgifter, bokningssystem, information, öppettider, trygghet, lokalernas tillgänglighet, stöd till arrangörer och möjligheten att delta utan krav på medlemskap eller tidigare erfarenhet. En sådan studie kan ge stöd för att bedöma hur kommunen kan minska hinder, stärka lokala initiativ och stötta grupper som i dag deltar i lägre grad, exempelvis i områden med socioekonomiska utmaningar.

Kommunövergripande mötesplatser och social integration

En fördjupad studie bör också analysera hur kulturplatser och kulturaktiviteter påverkar rörelsemönster i kommunen. Vissa kulturplatser fungerar inte främst som lokala resurser för närområdet, utan

- *Framtida kulturbehov*
- *Förutsättningar för kulturella och kreativa branscher*
- *Delaktighet i föreningsliv och lokalt kulturliv*
- *Kommunövergripande mötesplatser och social integration*
- *Kulturens ekonomiska värdeskapande*

Förslag på vidare kunskapsutveckling om kulturens funktion, behov och värdeskapande.

som målpunkter som lockar besökare från flera delar av kommunen. Sådana platser kan ha betydelse för social integration genom att skapa gemensamma arenor där människor från olika stadsdelar, åldersgrupper och socioekonomiska sammanhang möts.

En sådan studie kan kombinera en utvecklad klassificering av befintliga kulturdata med data om besöksflöden, mobilitet, kollektivtrafiktillgänglighet, programinnehåll och målgrupper. Den kan visa vilka kulturplatser som fungerar som kommunövergripande mötesplatser och vilka förutsättningar som gör att olika kulturaktiviteter bidrar till rörelse över geografiska och sociala gränser. Resultaten kan både belysa kulturens betydelse för social integration och ge underlag för var kommunen kan behöva utveckla platser, program eller kommunikationer som stärker möten mellan invånare från olika delar av kommunen.

Kulturens ekonomiska värdeskapande

En fortsatt kunskapsutveckling kan också inrikta på kulturens ekonomiska och platsutvecklande värden. Det kan handla om att analysera hur kulturplatser, kulturverksamheter och kulturella kluster påverkar stadsliv, attraktivitet, fastighetsvärden, restaurang- och besöksnäring eller andra delar av den lokala ekonomin.

En sådan studie kan bidra till att synliggöra kulturens roll som värdeskapande faktor i samhällsplaneringen. Den kan också ge bättre underlag för att bedöma vilka investeringar, lokallösningar och samverkansformer som skapar långsiktiga värden för både kulturlivet, invånarna och den byggda miljön.

Källförteckning

Källförteckning

Boverket. (2025). Segregationsbarometern. Hämtad från <https://segregationsbarometern.boverket.se/>

Borén, T. (2025). Kulturkartor som strategiskt verktyg i kommunal och regional planering.

FN. (2025). Goal 11: Sustainable Cities and Communities. Hämtad från <https://sdgs.un.org/goals/goal11>

Gustafsson, C. (2022). Kulturens ekosystem i Uppsala – en förstudie.

Järvaveckan Research. (2025). Deltagande i kulturlivet bland boende i utsatta områden.

Kreativ Sektor. (2025). Uppdaterad statistik för de kulturella och kreativa branscherna.

Legeby, A., Koch, D. och Abshirini, E. (2016). Kulturnärvaro – inspel till boende och stadsmiljö.

Myndigheten för kulturanalys. (2026). Plats för kultur: Tre fallstudier om förutsättningar för lokalt kulturliv.

Regeringen. (2024). Strategi för företag i kulturella och kreativa branscher. Skr. 2023/24:111.

Region Stockholm. (2023). En väv av vanor: En kunskapsöversikt av barns och ungas kulturvanor 2023.

Region Stockholm. (2026). Kultur- och fritidskarta. Hämtad från <https://www.regionstockholm.se/kultur/strategi-kunskap-och-samverkan/samverkan/kulturkartor/>

Spacescape. (2020). Prisbildning på bostäder i Uppsala: En studie av lägets påverkan på bostadspriser i Uppsala stad.

Spacescape. (2021). Kulturkalkylen. Hämtad från <https://www.kulturkalkylen.se/>

Spacescape. (2023). Gåsebäcks själ: En kartläggning av områdets befintliga värden, potential och vägen framåt.

Spacescape. (2024). Idrott och kultur som sociala platser: En undersökning av användningen och utformningen av Järvaområdets anläggningar.

Spacescape och Evidens. (2016). Värdeskapande stadsutveckling.

UNESCO. (2022). MONDIACULT 2022: States adopt historic Declaration for Culture.

UNESCO. (2025). UNESCO Culture|2030 Indicators.

Uppsala kommun. (2020). Kulturpolitiskt program för Uppsala kommun.

Uppsala kommun. (2025a). Handlingsplan för kulturpolitiskt program 2025–2028.

Uppsala kommun, Analysenheten. (2025b). Kulturella och kreativa branscher i Uppsala kommun åren 2017 och 2023. Arbetsmaterial, utkast 2025-12-05

Bilagor

Bilaga 1: Definitioner av kulturplatser

Bibliotek	Lokal eller mobil verksamhet som tillhandahåller organiserad biblioteksservice, såsom utlån, läsning, informationssökning och annan publik biblioteksverksamhet.
Biograf	Lokal anpassad för filmvisning avseende sittning, bild och ljud. Behöver inte erbjuda reguljär bioverksamhet. Lokalen kan utgöra del av kulturhus eller liknande multifunktionell plats men används återkommande för filmvisning.
Bygdegård	Allmän samlingslokal som vanligen ägs eller drivs av bygdegårdsförening eller motsvarande och används för kulturprogram, möten, fest och annan lokal verksamhet. Avser verksamhetslokaler, ofta bokningsbara, och kan även rymma scen, servering eller andra gemensamma funktioner.
Evenemangsplats	Plats eller lokal anpassad för återkommande kulturella eller publika arrangemang med publik, exempelvis konserter, festivaler, föreställningar eller andra evenemang.
Fritidsverksamhet	Lokal för öppen eller organiserad fritidsverksamhet där sociala, kreativa eller kulturinriktade aktiviteter erbjuds, särskilt för barn och unga.
Hembygdsgrd	Kulturhistoriska lokaler förvaltade av hembygdsföreningar eller motsvarande som ofta också hyr ut lokalen till allmänhet och/eller arrangerar egen verksamhet i lokalen.
Kulturhus	Lokal eller anläggning som rymmer flera kulturverksamheter eller publika kulturfunktioner under samma tak, exempelvis scen, utställningsyta, bibliotek, verkstäder eller mötesrum. Avser verksamhetslokal som är öppen för allmänhet med återkommande kulturprogram eller kulturell användning.
Nation	Lokal eller byggnad som används av studentnation för social, kulturell och ibland pedagogisk verksamhet. Avser nationshus och andra lokaler för programverksamhet, möten, musik, servering eller annan medlems- och publik verksamhet.
Religiös byggnad	Fristående byggnad primärt avsedd för religiösa sammankomster och ceremonier som också kan fungera som plats för konserter, kulturarrangemang eller andra öppna samlingar. Avser exempelvis kyrkor, moskéer, tempel och motsvarande med publik samlingsfunktion.
Scen	Plats eller lokal anpassad för repetitioner och/eller publika föreställningar inom scenkonst, musik eller andra liveframträdanden.
Utställningslokal	Utställningslokal avser en plats för publik visning och förmedling av konst, kulturarv eller andra utställningsinnehåll. Kategorin omfattar exempelvis museum, konsthallar och gallerier som är öppna för allmänheten med viss regelbundenhet

Grundskola med	Grundskola med uttalad profil inom exempelvis musik, dans, teater, bild, form eller annan kulturell inriktning. Avser skolenheter där kulturprofilen är en etablerad del av undervisningens organisation eller pedagogik.
Gymnasial kulturutbildning	Lokal som rymmer utbildning/program på gymnasienivå med inriktning mot kultur, konst och estetik. Avser ej mer allmänt humanistiska/estetiska utbildningar, tillfälliga kurser eller lokaler tillhörande ex kulturskola, studieförbund, folkhögskola eller annan bildande verksamhet inom någon annan kategori.
Eftergymnasial kulturutbildning	Lokal som rymmer utbildning/program på eftergymnasial nivå (ex högskola, YH eller annat med inriktning mot kultur, konst och estetik. Avser ej mer allmänt humanistiska/estetiska utbildningar, tillfälliga kurser eller lokaler tillhörande ex kulturskola, studieförbund, folkhögskola eller annan bildande verksamhet inom någon annan kategori.
Kulturskola	Baslokaler) för kulturskolans verksamhet, ej mer tillfälligt inhyrd verksamhet i ex skollokaler.
Folkhögskola	Lokal för folkhögskola anpassad för undervisning. Verksamheten ska ingå i den statsunderstödda folkbildningen och bedrivas under egen huvudman enligt Folkbildningsrådets kriterier för folkhögskolor.
Studieförbund	Lokal som nyttjas av studieförbund för reguljär bildningsverksamhet. Avser ej mer tillfälliga lokaler eller renodlade kontor.
Övrig kulturutbildning	Lokal som rymmer annan typ av kontinuerlig utbildningsverksamhet med inriktning mot kultur, konst och estetik. Kan ex avse konstnärliga undervisningsverksamheter riktade mot barn, vuxna eller äldre som drivs av privata aktörer eller föreningar. Avser ej mer allmänt humanistiska/estetiska utbildningar, tillfälliga kurser eller lokaler tillhörande ex kulturskola, studieförbund, folkhögskola eller annan bildande verksamhet inom någon annan kategori.

Kategorier som ingår i temat Kulturutbildning med övergripande definitioner.

Dansstudio, danslokal	Inomhuslokal utformad för dansträning, koreografi, repetitioner och mindre uppvisningar. Bör gärna vara utrustad med spegelväggar och annan utrustning anpassad för dans samt ljudsystem för musikuppspelning. Anläggningen kan vara en fristående dansstudio eller del av en större idrottsanläggning eller kulturverksamhet.
Konstateljé	Lokal för skapande, produktion och ibland undervisning inom bild- och formkonst. Avser ateljéer för professionella eller semiprofessionella konstnärer, enskilt eller kollektivt, ofta med anpassning för materialhantering och arbetsprocesser.
Musikstudio	Lokal särskilt anpassad för inspelning, produktion och bearbetning av musik eller annat ljud. Avser studior med teknisk utrustning för ljudupptagning, mixning eller digital produktion, oavsett huvudman.
Replokal	Lokal anpassad för repetitioner inom musik, scenkonst eller annan utövande kulturverksamhet. Avser i första hand ljudisolerade eller på annat sätt anpassade lokaler för återkommande övning. Avser ej mindre faciliteter, ex musiksalar inom skola, fritidsverksamhet eller replokaler som förvaltas av privatpersoner.
Slöjdateljé	Lokal för skapande, produktion och ibland undervisning inom slöjd, hantverk eller annan materiell gestaltning. Avser verkstäder och ateljéer för exempelvis textil, trä, keramik eller metall med utrustning anpassad för hantverksarbete.

Kategorier som ingår i temat Produktionsplatser för konst och kultur med övergripande definitioner.

Bilaga 2: Kategorisering av kulturplatser för barn, unga och unga vuxna

Tema	Kategori	Barn (0-12 år)	Unga (13-19 år)	Unga vuxna (20-29 år)
Kulturlokaler och mötesplatser	Bibliotek* (Olika underkategorier)	*Ej Universitetsbibliotek, Nationsbibliotek	*Ej Universitetsbibliotek, Nationsbibliotek	
	Biograf			
	Bygdegård			
	Evenemangsplats			
	Fritidsverksamhet* (Olika underkategorier)	*Enbart allaktivitetshus		*Enbart allaktivitetshus
	Hembygdsgård			
	Kulturhus			
	Nation			
	Religiös byggnad			
	Scen			
	Utställningslokal			
Kulturutbildning	Grundskola med kulturinriktning			
	Gymnasial kulturutbildning			
	Eftergymnasial kulturutbildning			
	Folkhögskola			
	Kulturskola			
	Studieförbund			
	Övrig kulturutbildning			
Produktionsplatser för konst och kultur	Dansstudio, danslokal			
	Konstateljé			
	Musikstudio			
	Replokal			
	Slöjdateljé			

Bilaga 3: Kategorisering av kulturplatser med låga trösklar

Tema	Kategori	Öppen för allmänheten och avgiftsfri	Öppen för allmänheten mot avgift	Tillgänglig genom bokning eller organiserad verksamhet
Kulturlokaler och mötesplatser	Bibliotek* (Olika underkategorier)	*Ej Nationsbibliotek		
	Biograf			
	Bygdegård			
	Evenemangsplats			
	Fritidsverksamhet			
	Hembygdsgård			
	Kulturhus			
	Nation			
	Religiös byggnad			
	Scen			
	Utställningslokal			
Kulturutbildning	Grundskola med kulturinriktning			
	Gymnasial kulturutbildning			
	Eftergymnasial kulturutbildning			
	Folkhögskola			
	Kulturskola			
	Studieförbund			
	Övrig kulturutbildning			
Produktionsplatser för konst och kultur	Dansstudio, danslokal			
	Konstateljé			
	Musikstudio			
	Replokal			
	Slöjdateljé			

SPACESCAPE

Spacescape AB / Skeppsbron 44 / SE-111 30 Stockholm / Sweden
Tel +46 8 452 97 67 / www.spacescape.se / info@spacescape.se